Ez egy ingyenes online magazin, kereskedelmi forgalomba nem hozható!

2013 - 01
11. szám

アニ 雑誌

AniMagazin

Japán Fanatikusoknak!

Ázsia Titkai

Nindzsák - Legenda és Valóság

13 oldal extra
light novel fordítás
Kara no Kyoukai II.

Dorama sziget

Acu Hercegnő

Darker than BLACK

Szerkesztői levél:

// NewPlayer

Új év, új anime szezon és új AniMagazin. Túléltük a 2012-es évet és már be is léptünk a 2013-asba. Azt még mindenek előtt el kell mondanom, hogy egyre büszkébb vagyok magamra, mert születésem óta eddig csak 30 világvégét sikerült túlélnem és volt olyan, amikor egy éven belül többet is!

Év végén mindig mindenki visszatekint az egész évre, ami nálunk, a megjelenési időrendünk miatt nem volt lehetséges. Így a visszatekintésünk átkerül erre az évre, méghozzá a következő számra, ami nem csak ezért lesz különleges. Az egész apropóját az fogja adni, hogy márciusban leszünk 2 évesek, ugyanis két évvel ezelőtt márciusban jelent meg az AniMagazin legelső száma. De ezt majd akkor részletesen kitárgyaljuk.

Az elmúlt két hónapban is rengeteg minden történt, ugyanis rengeteg cikk érkezett be hozzánk. Mint láthatjátok most három anime ismertetőnk is van és megpróbálkozunk bennük egy újdonsággal is: a különvéleménnyel, amit ezentúl majd mindig egy-egy animénél vagy mangánál fogtok találni. Ahogy a neve is mutatja itt nem az adott cikk írója szól hozzátok, hanem egy másik személy (előre láthatóan valamelyik állandó tagunk, vagy mi magunk) rövid gondolatát olvashatjátok, aki vagy egyet ért az íróval vagy minden mondatába bele fog kötni.

Ami még fontos lehet, hogy kezd bővülgetni csapatunk, és egyre többen jelentkeznek cikkírónak. Mi mindig mindenkit szívesen látunk, így nyugodtan jelentkezzetek továbbra is az *info@anipalace.hu* címen, vagy már a kész írásokkal a *bekuldes@anipalace.hu* címen.

Amit pedig majdnem elfelejtettem, hogy figyeljétek Facebook oldalunkat a *https://www.facebook.com/AniPalace* címen, ugyanis születésnapunk alkalmából hamarosan nyereményjátékot hirdetünk!

Támogatók

- Fanservice Factory
- Suto Anime Kai - Budapesti Anime Klub
- Namida Fansub
- Ricz/Ronin Factories
- UraharaShop
- Soul Society Team
- BeHind Fansub
- NipponChaos
- Elhaym Blogja
- Pécsi Anime Fanklub

Logo & Design terv

Fren Laboratories Design Empire

Lord Fren
freelabs@gmail.com

Hammer on The Nail

Alapítók

NewPlayer
newplayer@anipalace.hu

Kurosaki
kurosaki@anipalace.hu

Főszerkesztő

Catrin
catrin@anipalace.hu

Vezető grafikus

Hirotaka
hirotaka@anipalace.hu

Lektorok

Strayer8
strayer8@anipalace.hu

Catrin
catrin@anipalace.hu

Beküldés & Info

Cikkek beküldése
bekuldes@anipalace.hu

Információ, kérdések
info@anipalace.hu

Cikkírók

HikaruTakaheshi
Naylee
Morwen
Lady Marilyn
Miichan
Sak
YoruShi Nao

FELHÍVÁS!!
Továbbra is várjuk cikkeiteket, a részletekért kattints ide!

13 oldal Extra!!
light novel fordítás Kara no Kyoukai 2.
katt ide

Nindzsák 23

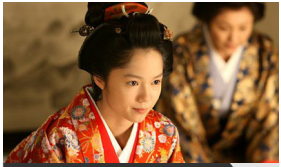

Acu hercegnő 30

Anime Ismertető

Darker than Black 3
Yamato Nadeshiko Shichi Henge 6
Ookami Kodomo no Ame to Yuki 8

Fansub riport

Dragon Hall+ 11
Yaoi Orden 14

Rendezvények

Őszi Holdfénycon 17
Animekarácsony 19

Szigetországi napló

Hírek 11 20

Ázsia titkai

Nindzsák 23

Moziterem

Bunraku 29

Dorama sziget

Acu hercegnő 30

Kontroller

Naruto Shippuden Ultimate Ninja Storm Generations 32
Naval ops: Warship gunner 2 35

Fanfiction

Soul Eater fanfic 37

Fanart

A Japán Fényei Blog és az AniMagazin közös SAO rajzversenyének munkái 38

Olvasói Gondolatok

Miket néz egy fangirl az aktuális animékből? 2. (Tonari, K befejezés) 40

Nuihari Műhely

Cosplay gyorstalpaló IV. 44

Házunk Táján...

Körkérdés a szerkesztőkhöz 46

DARKER THAN BLACK

Mindennek van sötétebb oldala

// Hirotaka

Az 1998-ban alapult Bones stúdiót sokan ismerjük, rengeteg szuper animét tett már le az asztalra. Ilyen az itthon is vetített Fullmetal Alchemist mindkét sorozata, a Gosick, a Wolf's Rain vagy az előző számban bemutatott Xam'd Lost Memories. A következőkben ismét egy saját alkotás kerül a boncasztalunkra. Ez az Aniplex-szel karöltve készült 2007-es Darker than Black.

Történetünk valahova az alternatív jelenbe, illetve kicsit a jövőbe kalauzol minket. A sötétség leple alatt egy férfi menekül a rendőrök elől. Ám nem a megszokott módon, hanem a Mátrixot megszégyenítő ügyességgel ugrik át a tetőkön. Mindez azért lehetséges, mert képes a gravitációt befolyásolni. Üldözői kis időre elvesztik a nyomát, míg megpihenhet. Nem nehéz rájönni, hogy emberünk különleges képességekkel rendelkezik, ám ebben a világban ezekért a tulajdonságokért meg kell fizetni. Menekülő noname emberünknek sajnos az jutott, hogy kénytelen két ujját is eltörni. Még a rendőrök előtt megérkezik egy hosszú kabátos álarcos férfi, aki nem kíméli menekültünket. Nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, hogy ez semmilyen hatással nincs a történetre, csak bevezeti a cselekményt, hogy megtudjuk, milyen is az anime.

Az ilyen különleges képességekkel rendelkező személyeket egyezkedőknek hívják. No de ez nem egyedülálló eset. Többen is rendelkeznek valamilyen különleges képességekkel és ugyanilyen változatos módon kell a képesség használatáért fizetni. Van, akinek dohányoznia kell, vagy éppen büdös zoknit szagolni, szóval rendkívül változatos a dolog, ami nekem kimondottan tetszett. Legalább kilépünk egy kicsit a „van képességem, de jó nekem és szabadon használom" képletből.

Ejtenék azért néhány szót az alaptörténetről. Tokióban járunk. Tíz évvel ezelőtt egy ismeretlen katasztrófa történt, és a városnak azt a részét elkerítették egy nagy fallal. Senki nem tudja mi történt, miért és hogy mi is van a fal mögött azon kívül, ami abból a városrészből maradt. A köztudatban a pokol kapujaként vált ismertté. Nem árulok el titkot azzal, hogy a 25 rész alatt ebbe azért jobban belemászik a történet. Az eredeti éjszakai égbolt is eltűnt. Az új égen pedig az egyes csillagok az egyes egyezkedőket jelölik. A hatóságok folyamatosan figyelik az eget, ha új csillag jelenik meg, akkor új egyezkedő jelent meg az emberek közt.

Folytatás a következő oldalon!

Cím:
Darker than Black: Kuro no Keiyakusha

Típus: TV sorozat

Terjedelem:
25 rész, 24 perc/epizód

Megjelenés: 2007.

Rendező:
Tensai Okamura

Zene: Yoko Kanno

Studio: Bones

Kategória: akció, dráma, misztikus, sci-fi, szupererő,

Néhány szinkron:
Hei - Hidenobu Kiuchi
Yin - Misato Fukuen
Huang - Masaru Ikeda
Mao - Ikuya Sawaki
Misaki Kirihara - Nana Mizuki

AniDB: 7.66
ANN: 7,49
MAL: 8,4

Ha lehullik egy csillag, akkor az egyezkedő meghalt. Az egyezkedőknek és a katasztrófának tehát közük van egymáshoz, és az egészet (egyezkedőket, a fal mögötti kutatások eredményeit) a kormány titokban tartja, így az emberek nem tudnak az egyezkedők létezéséről, de ha egy ember mégis kapcsolatba kerülne eggyel, annak az emlékeit törlik az adott esetről.

Az anime megjelenése nagyon szép, mind a rajzolás, mind az animáció jól sikerült. Szépek az árnyékok és dinamikus a mozgás. A hátterek is szépen kidolgozottak, bár az utcai emberek nem nagyon szeretnek mozogni. Ennek ellenére hozza a 2007-es színvonalat. Tényleg talán csak egy-két szebbet tudnék mondani ebből az évből. A zene nagyon passzol a sorozathoz. Főként rockos és jazz stílusú, remekül megy a jelenetekhez. Az openingek gyorsak, az endingek lassú, melankólikusak (összesen kettő-kettő). Előbbiek jók és illenek az animéhez, az endingek azonban nem nagyon. Az első zeneileg, a második képileg nem passzol.

A történet főszereplője Hei, aki nappal egy kínai cserediák, kedves, segítőkész és sokat eszik. Éjjel természetesen egyezkedő, (nem mondom meg ki, de már volt róla szó), aki három társával együtt egy Szindikátus nevű szervezetnek dolgozik. Az egyik tag Huang, aki a szindikátussal tartja a kapcsolatot és közvetíti a megbízásokat. Kicsit talán sokat iszik, könnyen összekeverhető egy lerobbant dokkmunkással, és ha erre gondolunk, nem is lövünk nagyon mellé. Maót főleg macskaformában látjuk, ő a csapat esze, aki kielemzi a következő küldetés hatásait és lehetőségeit. Végül pedig Yin, aki egy báb, aki a vízen keresztül bárkit és bármit képes észrevétlenül megfigyelni, ezzel segítve a küldetéseket. A bábok vagy passzív médiumok szintén az ismeretlen katasztrófa után jelentek meg, érzelemmentesek és nem nagyon lehet kizökkenteni az állapotukból. Ők együtt végeznek el különféle kémkedős, és egyéb titkosszolgálati feladatokat. Még egy karaktert fontos megemlíteni, ő pedig Kirihara Misaki, a rendőr, aki állandóan Hei nyomában van és próbálja elkapni, szinte megszállottan. Nagyon ambiciózus és határozott nő, nagy kötelességtudattal. Főként a maga feje után megy, de szabályt nem szeg.

Folytatás a következő oldalon!

Az anime 25 részén főként Hei és csapatának küldetéseit követhetjük nyomon, valamint hogy Misaki hogy próbálja elkapni őket. Találkozunk más egyezkedőkkel és szépen lassan a háttérben meghúzódó titkok és összeesküvések is kiderülnek. Negatívum, hogy sajnos nem kapunk választ minden kérdésünkre és bevallom, szerintem lehetett volna folytatni. A többi Darker anime sem segít ezen a problémán.

Több karakter is feltűnik természetesen, akik szerepet játszanak az anime folyamában, mint például az év hónapjairól elnevezett November, Április vagy Július, akik az MI6 ügynökeiként a helyi rendőrséget erősítik.

Az anime kicsit talán lassacskán indul be, és olyan érzést kelt, mintha epizódikus lenne, és csak küldetés jön küldetés után, de ez nem teljesen igaz. Mert maga a fal és a mögötte lévő dolgok, a nyomozások eredményei összekötik a történetet. A cselekmény nem fut olyan sok szálon: egyik Hei vonala az egyik, Misakié a másik, amit kiemelnék és ezek néha vagy inkább többször keresztezik egymást. Később az anime vége felé csatlakozik még be plusz bonyadalom, az Amber nevű karakter személyében, aki mondhatni megbolondítja az addig könnyűnek vagy egyértelműnek tűnő helyzetet. Jó dolog, hogy a készítők ezt beleszötték, mert plusz izgalmat adott, de korábban kellett volna kezdeni, mert ennek a szálnak a kibontása egy kicsit a kapu és a politikai szövevény háttérbe szorulását okozta. Emellett Amber kicsit sablonos karakter is lett. Kései szereplése ellenére fő karakternek számít és róla is sok mindent megtudunk.

Mindent egybevetve, az anime egy remek, élvezetes darab. A képességekért való fizetés kiemeli a többi közül, és aki szereti a nyomozós animéket, annak meg kell néznie. Vannak hibái, mint a történetbeli hiányosságok, de ezek mellett is jó animét sikerült összehoznia a Bonesnak.

Még annyit írnék, hogy a cikk megírására azon kívül, hogy nagyon szeretem az animét az is ösztönzött, hogy ha minden igaz, tavasszal megjelenik itthon is a manga, amit már régóta ígérnek és várok.

DARKER INFO

Az anime további címekkel is rendelkezik, az egyik egy egyrészes special, ami plusz epizódnak tekinthető. A négyrészes Gaiden a sorozat után játszódik és összeköti a második évadot. Végül pedig maga a második évad, amiben sokkal jobban össze vannak kötve a részek, egymás után halad a cselekmény. Sajnos az eredeti sorozathoz azonban nem ad hozzá (eleget) ez a 12 rész. De ettől még ez is remek alkotás.

Yamato Nadeshiko Shichi Henge

// Sak

Az animecímekben szereplő Yamatót kizárólag az űrhajóval azonosítók is a képek alapján már rájöhettek, ez a cikk nem egy retro sci-firől és nem is annak paródiájáról szól. "Yamato Nadeshiko"-t, a tökéletes japán nő ideológiáját ismerők, már nagyobb előnyt élvezhetnek a tekintetben, hogy miről is lesz szó. De talán a cím angol változata által még többen hallottak már erről a 2006-os animéről (Perfect Girl Evolution).
Az biztos, hogy egy könnyed shoujo vígjáték, kifigurázott helyzetekkel, amit bárki megnézhet, aki egy kis laza kikapcsolódásra vágyik. Azért az enyhe romantikától, hímháremtől, nyáltól és szappanoperás, nyűglődős anime blődségektől falramászóknak nem túl előnyös, de talán így is szórakoztató alkotás. A ***Watanabe Shinichi*** *(Excel Saga, Nerima Daikon Brothers, Puni Puni Poemi) rendezését kedvelők pedig mindenképp örvendjenek, bizonyára most is jókat fognak nevetni.*

Téma: shoujo, romantika, vígjáték, hárem
Terjedelem: 25 rész
Megjelenés éve: 2006.
Studio: Nippon Animation
Rendező: Watanabe Shinichi
Zene: Takanashi Yasuhara

Néhány szinkron:
- Takaguchi Yukiko
- Morikubo Showtaro
- Nojima Hirofumi
- Yamauchi Yuuya
- Sugita Tomokazu

Értékelés:

Cikkíró: 7
MAL: 8.05
ANN: 7.5
AniDB: 6.47

A történet **Nakahara Sunakó**val egy önbizalomhiányos, furcsa, horror mániás, gimis lánnyal kezdődik (a karaktert illetően itt is lehet a nézőnek Sadako - Kör horror - utánérzése), akiben egy csepp nőiesség sincs, mióta egy általa szeretett fiú lerondázta. Teljes sötétségben, a maga kis világában él, kedvenc boncbábuival és csontvázaival karöltve. Gazdag nénikéje azonban hölgyet akar faragni belőle, ezért megkéri a nála tartózkodó (hatalmas villájában lakó), négy, totálisan bishi srácot, hogy változtassák/neveljék át Sunakót, amíg ő az életét maximálisan kiélvezve utazgatni megy. Cserébe a srácoknak többé nem kell lakbért fizetniük.

Ez az alaphelyzet, a történet pedig nagyon szórakoztató, rengeteg hülyeség van benne. Minden a karakterek napjai körül forog, így részesei lehetünk sulis napoknak/programoknak/hülyeségeknek, fangirl támadásoknak, mesteri és béna főzésnek/takarításnak, fotómodellét kihívásának, fürdőzésnek, rendőrséggel való konfliktusnak és sok-sok másnak, ami a főhősök életét színesíti. A lényeg persze főként azon van, hogy Sunako, aki különben egy elég szép nő, kisugárzásilag is azzá váljon, ne pedig a szokásos horror figura legyen. Cél, hogy igazi nőt faragjanak belőle. Persze a sárcoknak nincs könnyű dolguk, a lány ugyanis rémesen zárkózott, ellenséges és agresszív, esze ágában sincs megváltozni, és a gyönyörű (nyálgépfejű) pasik közelségét is igen nehezen viseli. Főként ezekből a helyzetekből és a karakterek agyatlan ötleteiből és viselkedéséből adódik tehát a komikum.

Folytatás a következő oldalon!

A történet alatt a fiúkat, és persze más fontosabb szereplőket is rendesen megismerünk a már említett hősnő, Sunako mellett. Legfontosabb egyén talán **Takano Kyouhei**, akivel a lány (nemcsak) fangirl aggyal már azonnal összehozható. Tipikus érzéketlen, gyökér bishi, akinek elege van a sok érte rajongó csajból, szegényke alig tud elbújni a minden sarkon azonnal összeverbuválódó horda elől. A következő fontoskodó a szívtipró **Morii Ranmaru**, aki csak úgy falja a nőket, bajban is van, mikor szülei jegyest választanak neki... A harmadik lelkes ifjú **Toyama Yukinojo**, akiről az ártatlan kisfiús képe és viselkedése mindent elárul, kedves, tapasztalatlan, naiv egyén, akiből társai szeretnek transzit csinálni. (Igen, az animében a hímek jópárszor női ruhába kényszerülnek, Toyama talán a legtöbbször.) A negyedik, legérettebb háremtag pedig **Oda Takenaga**, aki egy kedves sulis lánnyal **Kasahara Noi**val potenciális párjelölt. Továbbá a hőlgy Sunakónak is jóbarátja lesz. És akkor még nem esett szó a nagynéniről, Minéről, Sunako kedvenc bábuiról, pl. a legpoénosabb Hiroshiról vagy az itt is megjelenő Nabeshinről (rendezőúr igyekszik minden alkotásában a bőrébe bújni), aki jobbnál-jobb (? őőő...) tanácsokkal látja el az epizódok nőnemű nézőit, hogyan is kell tökéletesnek lenni.

Mindent összevetve tehát az anime poénos alkotás, az ökörködő szépfiúk miatt pl. az Ouran, a szerencsétlen, zárkózott hősnő miatt pedig pl. a Kimi ni Todoke kedvelői is nagy eséllyel szeretni fogják.
Természetesen a Perfect Girl Evolution néha fárasztó is, így ráadásként egy kis hibasorolással zárnám soraimat. Nekem két nagy bajom van a sorozattal: az egyik, hogy Sunako az anime 80%-ában kómás chibinek van rajzolva (tényleg külön öröm minden egyes jelenet, mikor láthatjuk azt a szenvedélyes és szép karakterét), a másik, hogy minden részben két percenként orrvérzést kap a bishiktől. Ezekből jobb lett volna sokkal kevevesebb, különösen az elején irritált a dolog, aztán megszokja az ember: "Jól van, ez nem fog változni", és már az anime nélkülözhetetlen hozzátartozójának látja. Na de azért a hülyeség az hülyeség marad.

Különvélemény:

Az első 4-5 részben nagyon nehezen tudtam bevenni mind a horror mániás főszereplőnőt - aki csak azért van kiakadva, mert valami tökorrú beszólt neki -, mind a valamelyik yaoiból kilépő főszereplő férfiakat. Mivel a rendező többi munkáját nagyon szerettem és magából a mangából is olvastam részleteket, amik már akkor is tetszettek, ráerőltettem magam, hogy igenis ezen túl kell lépnem!
És jól tettem, mert bár az anime közönségnek inkább a hölgyeket célozza meg, jómagam és más férfitársaim is jókat nevethetnek rajta. Viszont az openinget mindig átugrom... - NewPlayer

Angol cím:
The Wolf Children Ame and Yuki

Típus: film

Terjedelem:
1 óra 57 perc

Kiadási év: 2012.

Stúdió:
Madhouse Studios

Rendező:
Hosoda Mamoru

Zene: Takagi Masakatsu

Szinkron:

- Miyazaki Aoi
- Kuroki Haru
- Oono Momoka
- Nishii Yukito
- Kabe Amon
- Osawa Takao

Értékelés:
MAL: 8.7
ANN: 8.5
AniDB: 8.5

Ookami kodomo no Ame to Yuki

// Catrin

Az Anilogue jóvoltából láthattuk itthon ezt a kedves kis alkotást. Hosoda Mamoru legújabb nyári animéje egy szeretetteljes, kedves, családi történet a szülő-gyermek kapcsolatról, gyermeknevelésről, hétköznapi problémákról. Egyszerűen kihagyhatatlan ennek az egyszerre egyedi és átlagos családnak a története. Meséjük magával ragad, dédelget, elszomorít és megnevettet, remek kikapcsolódást nyújt, ahogy egy ilyen filmtől azt el is várjuk.

Fantasy és slices of life

A bevezetőben említett gyeremek-nevelés és hétköznapi élet témáját egy egészen apró, de meghatározó mesés elemmel fűszerezték. Ez pedig a farkasemberek létezése. Egyből le kell szögezni, nem a standard misztikus, horrorfigurás formára kell gondolni, közelebb állnak a történetben megjelenő alakok egy Inuyasha-szerű félig démon - félig ember megközelítéshez, de persze ez a példa sem az igazi. Nem is ez a lényeg, a történet sem tesz felesleges magyarázatokat a létezésükre. Egyszerűen vannak, mint a japán farkasok leszármazottai (de már csak kevesen), egyszerre farkasok és emberek, bármikor képesek átváltozni (nem kell hozzá se telihold, se egyéb körítés), és igazán szelíd, békés teremtések. Legalábbis a történetben bemutatottak mindenképp. A film eleje egy ilyen farkasember és egy szimpla egyetemista lány szerelméről szól.

Hana egyedül boldogul Tokióban, egyszerre tanul és dolgozik, remekül éldegél. Szorgalmas, kedves ifjú nő. Az egyetemre bejár egy fiatal férfi is, akire Hana hamar felfigyel, aztán minden jön magától: barátság, szerelem, "farkasember vagy, nem baj", összeköltözés és gyerekek. Az események kellően egyszerűen, és elég rövid idő alatt folynak. Viszont mindenképp szívmelengető, ismerős és érdekes már a két szülő karakter összefonódása, érzelmeik megnyilvánulása és a misztikum problémájának feloldása is. Farkasemberünk (nevezzük Ookaminak) nyílt és őszinte lépést tesz, Hana szerelmes szíve pedig hamar továbblép a döbbeneten. És valóban, csak kettőt pislogunk és már érkezik is az első gyermekük, a kislány Yuki (jelentése: hó) hóesés közepette. Alig egy év múlva következő gyermekük esős napon érkezik, így a fiú az Ame (eső) nevet kapja. Hana élete így teljesen megváltozik, a munkáját és az egyetemet is abbahagyja és tündéri anyuka lesz belőle. Ookami pedig emberként továbbra is dolgozik és eltartja családját. Megválasztották tehát az életüket, kettőjük boldogsága és boldogulása azonban csak a történet kezdete, hamar bekövetkezik a tragikus fordulat. Így Hanának egyedül kell boldogulnia fiatal anyaként, két félig farkas félig ember gyermekével. A mese ettől kezdve Yuki és Ame felnövéséről szól.

Folytatás a következő oldalon!

"Úgy szép az élet, ha zajlik"

A film végig hullámzó, egyszerre tragikus és komikus, mesés és hétköznapi, elgondolkodtató és kikapcsoló, játszik az érzéseinkkel. Az anime túlzásokkal és az állandóan farkassá váló gyerekekkel, remek szituációkkal operál, de ezzel a saját életünket, a saját problémáinkat, a hétköznapi családot fedezzük fel benne.
Rengeteg kedves, jópofa helyzetet kapunk, mint pl. a várandósság körülményeit vagy a gyerekek nevelésében adódó nehézségeket. Tehát a szeretni való karakterek örömteli élményei vagy éppen "igen, ezt mi, nézők is jól ismerjük" problémái és túlzásai könynyedén mosolyt csalnak az arcunkra. Ezt váltja fel a szomorúság, a dráma, hol kisebb, hol nagyobb mértékben, egyszerűbb problémával vagy komoly tragédiával. Továbbá érdekes megfigyelnünk a különféle gondolatokat, karakter változásokat, érdekes elagyalnunk a tudatos és ösztönös választásokon, az ember-állat, gondolkodó lény - ösztönlény világán.

A karakterek nagyon jók. Az elején lévő kapcsolat és családalapítás szép és jópofa, félredobja a szokásos farkasember kliséket, és senkinek sem kell tartania a twilightos csöpögően unalmas népszerű romantika nyáltól sem. (Akinek az Alkonyat formáció a történet témája miatt eddig felrémlett, az szerencsére nagyon téved.) Később élvezet nézni Hanát, ahogy nem hagyja el magát, erős, kitartó, odaadó anya, hibákkal és erényekkel egyaránt. Végigkövethetjük, izgulhatjuk az útját, a boldogulását, a költözésüket, ahogy megtanul kertészkedni... hogyan osztja be a pénzt vagy épp, hogyan ismerkedik meg más, segítő emberekkel. És persze a történet szempontjából a legfontosabbat: hogyan neveli gyermekeit. Ame és Yuki jó testvérek, szerető, okos nevelést kapnak, szeleburdi, vidám, érdeklődő gyerekek. Yuki hiperaktív, határozott, felfedező, míg öccse inkább a szelídebb, félős testvér.

Folytatás a következő oldalon!

Nagyon tetszetős és érdekes elképzelés, ahogy a készítők elénk tárják az állandóan változó hol farkas, hol ember alakjukat, viselkedésüket, és ahogyan ennek problémáit, előnyeit együtt, anyjukkal és magukban is kihasználják és kezelik. Az idő során pedig végigkövethetjük a testvérpár változását, fejlődését, egyéniségük kialakulását, iskolai, tini problémáit is.

A mellékszereplők is remekül hozzátartoznak a történethez, színesítik azt (kedvencem az öreg fazon volt). És természetesen Ookami alakja sem felejtődik el, végigköveti családja útját, a sok apró szeretetbe bújva.

Formalitások

A movie képi megvalósítása gyönyörű. Nagyon szépek a rajzok, a jól kidolgozott hátterek és a CGI is remekül passzol, néhol különösen kiemelkedő hatást nyújtva. Inkább a karakterek az egyszerűbb rajzolásúak, színezésűek, de ezt a készítőgárdától már megszokhattuk. Először érezhetjük, hogy kissé elütnek a többi animációtól, de szerintem az egész remekül összeillik és nagyon szép képet kapunk. A zene kellemes lett és remekül passzol a jelenetekhez.

Összességében a film nagyon szép és szórakoztató, igazán aranyosra sikeredett.
Kiegyensúlyozott alkotás, így a dráma ellenére én jó érzéssel álltam fel a székből. A Hosoda művek rajongóinak, kedvelőinek kötelező darab, de másoknak is remek kikapcsolódást, élményekben gazdag movie-t, filmnézős programot nyújt. Bátran ajánlom!

Anilogue:

Nemzetközi animációs filmfesztivál, melyet minden év novemberében tartanak. Ekkor a programban résztvevő budapesti és bécsi mozik várják az érdeklődőket az éves rövidfilm verseny és a válogatott animációs filmek megtekintésére. A kínálatban minden évben találhatók japán alkotások is, így a Hosoda filmek mellett volt már szerencsénk Evangelion és *One Piece* movie-hoz vagy a *King of Thorn*hoz is. Érdemes tehát elmenni, 2008 óta a barátaimmal egy évet sem hagytunk ki.

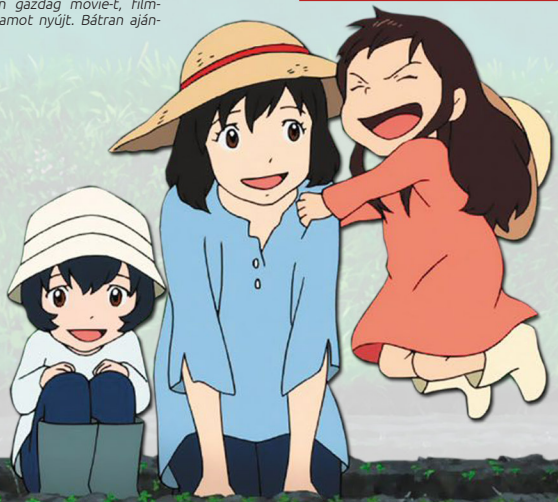

Hosoda Mamoru filmek:

A rendező mellett több más alkotó (pl. Sadamoto Yoshiyuki - karakter dizájn), és a Madhouse stúdió közös munkája még számos ismert anime film. Az Anilogue-on korábban két másik filmjüket a *Summer Wars*t és a *Toki wo Kakeru Shoujo*t is láthattuk.
A 2011-es Anilogue-on szereplő A *Letter to Momo* filmnek pedig ugyan mások a készítői, de az animáción Ookamis készítő, Inoue Toshiyuki is dolgozott, a dizájnban nem véletlenül érződnek a hasonló elemek.

Dragon Hall+

// AniMagazin

Köszöntünk mindenkit az interjú rovat újabb részében. Folytatjuk a különböző fansub csapatok zaklatását a megszokott kérdéseinkkel. Ezúttal a Dragon Hall+ nevű csapatra esett a választásunk.

Elérhetőségek:
Weblap
Facebook

Projektek száma:

Szinkronos:
Aktív: 8
Befejezett: 125

Feliratos
anime
Aktív: 6
Befejezett: 10

manga:
Aktív: 2
Befejezett: 5

Sziasztok! Vágjunk is bele. Honnan/Miből jött a csapat neve?

Dumet: Üdvözlöm az AniMagazin olvasóit! Kicsit vicces, de talán nem nehéz kitalálni, hogy a nevünk a *Dragon Ball* c. animéből származik egy kis elferdítéssel, mégis értelmes szót kapva, amely lassan már hét éve, hogy kipattant a fejemből, még a mostani oldalunk elődjének a nevékent. Annak DragonHall Website volt a neve (2006. január 1-jén alakult meg) és kizárólag a Dragon Ball sorozatokkal foglalkozott. Ezt az oldalt még egymagam hoztam létre és szerkesztettem, majd később pár segítőtárs is részt vett benne, akiknek azóta is hálás vagyok. Ez a régi oldal végül 4 évet élt meg, de egy évet már párhuzamosan a DragonHall+ mellett. Ennélfogva a + jelzés a régi oldaltól való elszakadást, de főként az attól való pluszt jelzi. Egyértelműen azt, hogy más animékkel, és azóta persze más részterületekkel is elkezdtünk foglalkozni.

Ez igazán jópofa. Mikor alakult meg a csapatotok? Kik voltak az alapítótagok?

Dumet: A jelenlegi oldalunk 2009. szeptember 12-én alakult, vagyis most már több mint három éve. Fansub csapatként viszont csak egy évvel később léptünk a színre, mivel akkor még a szerkesztőink zöme szinkronos projektek elkészítésével (releaselésével) foglalkozott (ill. foglalkozik jelenleg is) és sajnos még nem voltak fordítóink. Jómagam mellett BrollySSJ4 és killswitch voltunk az alapítók, majd csatlakozott Izzy, illetve Niki. Killswitch azóta elhagyott minket, míg végül Mithril indította be a feliratos projektjeinket, mivel ő volt az első fordítónk. Niki segítségével előbb a *Vadmacska kommandót*, majd a *Bakumant* jegyezte. A manga szekciót ezután DBS87 indította el. Közben és később persze sokan mások is érkeztek hozzánk, akik mind fontos szerepet töltöttek be és töltenek be most is.

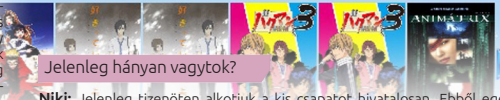

Jelenleg hányan vagytok?

Niki: Jelenleg tizenöten alkotjuk a kis csapatot hivatalosan. Ebből egész pontosan egy tucat tud mostanság aktívabban részt venni az oldallal kapcsolatos munkákban. Hárman egyéb elfoglaltságaik miatt a kispadon szurkolnak nekünk, de reméljük, hamarosan ők is újra "visszatérnek" közénk.

Bár, van egy tippünk a válaszra, de azért megkérdezzük. Megfelelő a létszám, vagy szükségetek van még új tagokra?

Niki: Nem tudom, eljön-e egyszer az a nap, amikor pont ideálisnak gondoljuk majd a létszámunkat. Az viszont biztos, hogy ezt az érzést mi még nem ismerjük. :)
Szerintem mindig szükségünk lesz lelkes, megbízható, elszánt tagok segítségére, bármilyen posztról is legyen szó. Jelenleg minden feladatkörre el tudnék képzelni még pár embert. Szóval, tárt karokkal várjuk a jelentkezőket, akár feliratos dolgokkal (pl.: fordítás, formázás, időzítés, lektorálás), akár magyar szinkronos animékkel foglalkoznának az oldal keretein belül.
DBS87: Ugyan a manga részleg az én csatlakozásommal indult el igazán, de örülnék neki, ha itt is lennének még követőim, hogy minél több release készülhessen. Van még két, egyelőre gyakorlatilag inaktív területünk is: a Live-Action részleg és a sima rajzfilmek részlege. Ezek jövője attól is függ, lesz-e olyan bátor jelentkező, aki tudna velük foglalkozni.

Folytatás a következő oldalon!

Reméljük lesznek lelkes emberek. No de más. Milyen projekteken dolgoztok most? És eddig mennyit készítettetek el?

Yasushi-kun: Kolleginám, Nodame éppen egy meglepetés projektet készít, én pedig a *Tamako Market*en, a *Yama no Susumén* (Fenn a hegyen), ill. a "*Girls und Panzer*" (*Lányok és tankok*) speciáljain dolgozom. Az előbbi két cím a téli szezon premierjei közül való, míg a harmadik OVA sorozatként debütál. Egyébként Nodame már maga mögött tudhatja a *Suki-tte Ii na yo.*-t (*Mondd, hogy "Szeretlek"*), én pedig a már említett Girls und Panzer alapsorozatát.
Mithril: Jelenleg két projekten dolgozom, a Bakumanon és a *Yumeiro Patissiere*-en. Már teljesen befejeztem a Vadmacska kommandót, a Bakuman első két évadát, és a 4-koma sorozatot is a *Fullmetal Alchemist: Testvériség*hez. Ez utóbbi még nem került megosztásra, de folyamatban van.
DBS87: Szinte az összes manga az én művem, a *Sailor Moon*nal kerültem be a csapatba. Ebből a távoli jövőben tervezek egy normális, nem tükrözött verziót is, de jelenleg a *Full Metal Panic! Sigma* és a *Soul Eater* köti le minden erőmet. Az én ötletem alapján készült el a *Love*Com Live-Action* film felirata is, de a jövőben nem tervezem, hogy ügyköndék ezen a területen. Bár a Full Metal Panic! terén vannak elképzeléseim, csak hogy teljes legyen a sztori.
Dumet: Én kicsit különbözöm a többiektől, mivel hivatalosan releaser vagyok, de mostanra már a fordításba is belekóstoltam. Jelenleg az AKB0048 második évadjának ugrok neki Niki segítségével, ami most januári premier. Az első évadot tavaly már elkészítettük. Ezelőtt csak apróbb projekteket készítettem, mint az *Ani*Kuri 15, Go Go Ackman!, Ano ko ni 1000%, Vampire Knight* speciál, *Lili a virágangyal* speciál ill. a *Sweat Punch* antológia darabjai. A jövőben is tervezek ilyen apróságokat, mert ezek elég hiánycikknek számítanak. Ezenkívül a felnőtt korosztályt megcélzó műveken is dolgozom a háttérben. :) Ám fontos megjegyeznem, hogy jó pár meglepetést tartogatnak még a most háttérben maradt fordítóink, de ezek kiléte egyelőre "ti-tok!" :)

Mi a fő profilotok? A legújabbakat fordítjátok vagy inkább a régebbieket? Esetleg csak egy bizonyos témából válogattok?

DBS87: Mint mangafordítónak, nekem másként kell látnom a dolgokat. Egy mangasorozat kötetei ritkábban jönnek ki, ráadásul gyorsabban végigrágja magát rajtuk az ember, mintha meg kéne néznie egy egész sorozatot. Ezért jól meg kell gondolni, mit fordít az ember.
Dumet: Egyébként mindenben próbálunk az egyensúlyra törekedni, így ebben is: mivel mind a régi, mind az újabb animékre és mangákra látunk érdeklődést, így egyiket se szeretnénk elhanyagolni. A premierek mellett tehát továbbra is fordítunk régebbi darabokat, elsősorban olyanokat, amelyekhez még senki nem készített fordítást. Természetesen vannak kedvenc témáink nekünk is, amit sokszor figyelembe is veszünk. Nagyon szeretjük pl. a shoujokat úgy általában. Azonban igyekszünk megfelelni mindenki igényének, amennyire ez lehetséges, így a témáknak minél szélesebb skáláján próbálunk mozogni.

Mi alapján döntitek el, hogy melyik animét fordítjátok? Befolyásol az hogy a közönség mit szeretne?

Nodame: Természetesen figyelembe vesszük a közönség igényeit is, de ezenkívül más szempontok is szerepet játszanak abban, mely animék kerüljenek fordításra. A közönség véleménye a premier animéknél játszik nagyobb szerepet. Egy-egy szezon előtt már lehet tudni, mik azok a sorozatok, amik várhatóan sikeresek lesznek. Emellett a fordítón is múlik, hogy melyik anime az, amit szívesen fordítana. Ez egy meglehetősen fontos szempont, hiszen ha a fordító kedveli az adott animét, sokkal jobb minőségű fordítást tud készíteni, és gyorsabban is tud haladni. Korábban megjelent animéknél már egészen más tényezőket veszünk figyelembe. Rengeteg olyan anime van, aminek a fordítása hiányos, vagy nincs lefordítva minden rész, ezért ha nem premierről van szó, akkor ezeket az animéket kezdjük el fordítani.

Menjünk bele kicsit jobban a részletekbe. Hogyan dolgoztok? Hány ember dolgozik egy-egy fordításon?

Niki: Általában két ember dolgozik egy animén, és egy ember jut egy mangára. Ezt a mangák esetében, részben, a taghiány következményének tudhatjuk be. Az animéknél viszont jól ki tudják egészíteni egymást a készítők, és összességében működőképesnek tűnik jelenleg ez a rendszer mindkét területen. A két ember egyébként nálunk azért is adott, mert próbálunk "párokat" kialakítani, hogy ne legyen elveszett bárányka senki sem. Így egymást segítve, támogatva készülgetnek az animék. Oda-vissza ellenőrzik egymás munkáját, oldják meg a felmerülő problémákat, tehát mindig számíthatnak egymásra.
Nodame: Az esetek többségében tehát párokban dolgozunk, de előfordulnak azért kivételek. Vannak esetek, amikor egy harmadik személy is besegít, akár formázásnál vagy dalszövegfordításnál.
BrollySSJ4: Némi furcsaság lehet, de nálunk fontos még az is, hogy a fordítás, lektorálás, formázás mellett nem árt, ha mindenki tud videót szerkeszteni is, alapfokon természetesen. Ez adódik abból, hogy kevesen vagyunk és eléggé megterhelő, ha csak egy ember van minden posztra. Aki viszont nem tudja az egyik tevékenységet ellátni, az idővel megtanulja.
DBS87: A mangákon általában csak én egyedül dolgozom. Ha van anime-adaptáció, egy közös elhatározás alapján az abban használt magyarított neveket és kifejezéseket alkalmazom, ritka kivételektől eltekintve. Ezek ismeretében mindig előre beszerzem a lefordítandó anyagot, majd oldalról oldalra tisztázom a lapokat és fordítom a szöveget. Ha megvagyok, akkor mehet a PDF-be tördelés, exportálás, és kész is vagyok. Minderre a feszített munkatempó miatt ráadásul kb. 2 hetem van, de eddig nem volt különösebb gondom vele.

Folytatás a következő oldalon!

Szoktatok visszajelzést kapni a munkátokkal kapcsolatban?

Niki: Vannak olyan projektek, amelyekhez nem nagyon érkezik semmilyen visszajelzés. Van viszont, amelyikhez viszonylag sok. Mi igazából minden visszajelzésnek nagyon örülünk, és bizonyos szinten már az is annak tekinthető, ha valaki a mi munkáinkat választja. :)
Bár halkan megjegyzem, ha tudnák az emberek, hogy milyen jól esik a fansubber szívnek egy apró "köszi" is, amit a munkája miatt kap (na meg, mennyire motiváló tud lenni), szerintem sokkal több visszajelzést kapna mindegyik fansub csapat. :)
Én egyébként még annak is szoktam örülni, ha valaki leírja, hogy hibát észlelt, vagy bármilyen gondja akadt akár a feliratral, akár a videóval kapcsolatban, mert sosem lehet tudni, miből tanulhatunk, és a több szem, többet lát elmélet is igaz lehet itt, szóval sokszor nagy segítség az ilyesmi.

Milyen igaz. :) Melyik munkátokat szerettétek a legjobban? Mi volt a kedvenc projektetek?

Niki: Nehéz lenne egyet kiemelni. Ha szavaznunk kéne, akkor a Bakuman vinné el az első helyért járó díjat. Szorosan mögötte a Suki-tte Ii na yo., a dobogó harmadik fokára pedig mindenki saját kedvencét tenném. Bár lehet, ez érdemelné meg inkább az első helyet. :)
De hát, érthető módon, sokszor a fordító szívéhez nagyon közel kerül az, amin olyan sokat ügyködik, így pl.: Dumetnek az AKB0048 és a Go! Go! Ackman; Yasushi-kunnak a Girls und Panzer; DBS87-nek a Full Metal Panic! Sigma manga; Mithrilnek a Bakuman; illetve Nodamének a Suki-tte Ii na yo. lett az egyik személyes kedvence.

Tekintsünk előre. Mik a jövőbeli terveitek a projektekre, oldalra, csapatra nézve?

BrollySSJ4: Még több projekt elkészítése mindenképpen. Folytatjuk a japán premier sorozatok feliratozását és publikálását, ám eközben régebbi sorozatokkal is szeretnénk kedveskedni, hiszen a csapatunk indulása óta az egyik fő célunk és profilunk a retró animék voltak. Az oldallal kapcsolatban még rengeteg meglepetést tartogatunk, és további fejlesztéseket szeretnénk végezni, valamint szeretnénk még sokkal nagyobb közösséget összekovácsolni. Csapatunkra nézve szeretnénk bővíteni a létszámot, hogy ezzel is növeljük az igényes projektek számát és elkápráztassuk velük a közönséget. Ezzel együtt szeretnénk ott is egy baráti légkört kialakítani, ami szerintünk már meg is valósult, hiszen egy olyan bensőséges csapatban segíthetjük egymást, ahol mindenki ismer mindenkit, és így a végeredmény és a hangulat is jobb, mintha mindenki menne a maga útján.

Szoktatok conokra vagy más hasonló rendezvényekre járni?

Jigoku: Természetesen képviseljük magunkat az anime conokon, és más rendezvényeken, szerte az egész országban. Mivel nem minden tag lakik a fővárosban, így nem mindig együtt járunk conokra. Előfordul, hogy a kisebb-nagyobb városokban lakók nem jutnak el efféle rendezvényekre, de többnyire képviselnek minket a helyileg nekik elérhető, hasonló témájú alkalmakon. Tehát a budapesti és vidéki conoktól elkezdve az egyes városokban megrendezésre kerülő japán napokig mindenfelé megtalálhatóak vagyunk.

Van-e olyan csapat, akiről szívesen olvasnátok egy interjút az elkövetkezendő időben?

Jigoku: Igazán nyitottak és kíváncsiak vagyunk más csapatokra is, így bármelyikükre is esik a választás, örömmel telve fogjuk olvasni a kérdésekre adott válaszaikat. Leginkább azonban a Naruto-Kun és a Vampire Famiglia csapatokat tudnánk javasolni.

Sajnos eljött a búcsú ideje. Köszönjük az interjút. Üzennétek valamit zárásként az olvasóknak?

Niki: Szeretnénk megköszönni azt a szeretet és támogatást, amit az elmúlt években kaptunk minden kedves tagunktól. Voltak az oldalnak igazán nehéz napjai, amiket szerencsére már magunk mögött hagytunk, de ez nélkülletek nem sikerült volna.
Köszönjük azoknak, akik eddig is velünk tartottak, hogy a mi munkáinkat választottátok! Akik pedig most hallottak rólunk először, tegyenek egy próbát, látogassanak el az oldalunkra, és nézzenek körül, hogy a szlogenünk vajon igaz-e, miszerint: "Már nem csak álom az igényesség!"
A magazinnak pedig köszönjük, hogy ránk esett a választásuk, és elkészülhetett ez az interjú! :)

Az interjúban részt vettek:
BrollySSJ4, DBS87, Dumet, Jigoku, Mithril, Niki, Nodame, Yasushi-kun

Mi is még egyszer köszönjük az interjút! Reméljük az olvasók is annyira élvezték ezt az interjút, mint mi. Ha van olyan csapat, akiről szívesen olvasnátok, akkor küldjétek el az elérhetőségeiket szerkesztőségünkre az ***info@anipalace.hu*** *email címre.*

Regisztrált tagok: 5669
87.22 %
Aktív
Aktív
Aktív

Yaoi Orden

// AniMagazin

Lássuk az idei és ehavi második fansub csapatot, akik a Yaoi Orden nevet viselik. Szerintünk ez a név magáért beszél, de azért ne gondoljunk egyből rosszra, nem kizárólag "olyannal" foglalkoznak.

Elérhetőségek:
Weblap

Projektek száma:

anime

Aktív: 3
Befejezett: 35

manga:

Aktív: 16
Befejezett: 148

Szia sztok! Üdvözlünk benneteket! Vágjunk bele! Mikor alakult meg a csapatotok? Kik voltak az alapítótagok?

Akuma: 2005-re saccolnék, bár nem emlékszem pontosan. Majdnem egy évig egyedül vittem az oldalt, utána kezdtek el szép lassan csatlakozni a többiek.

Jelenleg hányan vagytok?

Akuma: Elméletileg 20-an, gyakorlatilag 10-et mondanék.

Megfelelő ez a létszám, vagy szükségetek van még új tagokra?

Yumiko: Sajnos állandó emberhiánnyal küzdünk, részben azért, mert jóval több a fordító, mint a szerkesztő, részben pedig azért, mert mindenkinek korlátozott az ideje az iskola, vagy a munka mellett.
Lyll: Mindig szükségünk van új tagokra, mert az csak jó, ha sokan vagyunk.

Ejtsünk pár szót a munkáitokról! Milyen projekteken dolgoztok most? És eddig mennyit készítettetek el?

Akuma: Mostanában leginkább csak animék fordításával foglalkozom, mivel a mangák egyre kevésbé kötnek le. A Saint Seiya sorozatokra igyekszem a legtöbb időt fordítani.
Yumiko: Most a *Jinsei wa Barairo da* című mangát fordítom és eddig összesen 16 mangát, 6 oneshotot és 99 doujinshit fejeztem be (nem is tudtam, hogy a következő lesz a 100. doujinshim!). A csoport statisztikáit a projektek menüpontunk alatt lehet megnézni.
Lyll: Én személyesen Ougi Yuzuhától a *Darling*on, továbbá azokon a filmeken, amik fent vannak a projektlistámon (plusz a *Renai Shindan*, *Boys Briefs* stb.), illetve azoknak a filmeknek stb. lektorálásán, amit leadnak nekem. Ezenkívül a saját írásomon dolgozom.

Mi a fő profilotok? A legújabbakat fordítjátok vagy inkább a régebbieket? Esetleg csak egy bizonyos témából válogattok?

Akuma: Ahogy az oldal címe is mutatja, leginkább yaoi témájú animékkel, és mangákkal foglalkozunk. Részemről legalábbis azzal indult a dolog, de az utóbbi időben valahogy egyre kevésbé foglalkozom yaoival... Inkább shounen, dráma, tragédia kategóriában keresgélek.
Erendil: Én nem vagyok yaoi fan, ezt le kell szögeznem. :D Belekerültem ebbe a közegbe, de a téma különösebben nem vonz. Így például azzal sem vagyok tisztában, mi az aktuális kedvenc. Általában olyan mangákon dolgozom, amik tetszenek, annak ellenére, hogy nem vagyok yaoi fan, természetesen van amelyik közel áll a szívemhez.
Yumiko: Az oldal témája a yaoi, tehát a profil adott, habár (főleg az animéknél) előfordulnak fiúkról szóló shoujo sztorik is, amikben nincs yaoi elem. Ezenbelül minden fordítónak megvannak a maga preferenciái.
Lyll: A fő profilunk a yaoi és a shounen ai témakörök, de emellett előfordulnak az oldalon egyéb (shounen vagy shoujo stb. mangák is). Én személyesen vagy a kedvenceimet szoktam fordítani (ezeknek magamtól, önkéntes lelkesedésből állok hozzá), vagy azokat, amikre megkérnek, vagy amiket át kellett vennem mástól, aki visszaadta. Erős korlátozásokat én nem észleltem. A filmek terén előnyben vannak a klasszikus ázsiai (általában japán vagy koreai) yaoi tévéfilmek (a romantikus vonalból), de nyitottunk a további ázsiai BL filmek (kínaiak, szingapúriak) irányába is, illetve az európai, esetleg amerikai BL filmek felé is, és az oldal látogatói ezt egyelőre jó néven vették.

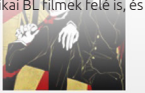

Litchi DE Hikari Club 08.

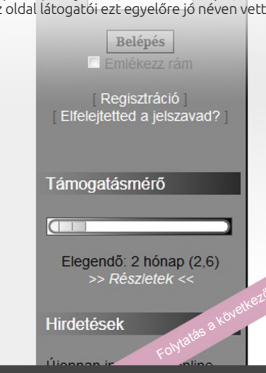

Hűha, meglehetősen speciális témakörre koncentráltok. Mi alapján döntitek el, hogy melyik animét fordítjátok? Befolyásol az, hogy a közönség mit szeretne?

Akuma: Mivel shounen ai, yaoi animékből elég kevés van és ritkán is jönnek ki újak, így igyekszem azokat mindig felvenni a projektlistámra. Ezenkívül olyanokat keresgélek, amiket még senki nem vállalt el. Nagy kedvencem a Saint Seiya. Ha abból kijön egy új sorozat, OVA vagy movie azt mindig betervezem.
Erendil: Mivel az oldal főprofiljához kapcsolódó témában (yaoi), kevés anime készül, így nem nagyon válogatunk abból, ami van. A filmeknél, doramáknál, egyéb animéknél (nem yaoi) más a helyzet, én általában azzal foglalkozom, ami tetszik (például a Weekend című film). Szerintem a többiekről is ugyanez elmondható.
Yumiko: Csak a saját projektjeimről tudok nyilatkozni, mivel nálunk mindenki maga dönti el, hogy mit szeretne fordítani; igaz, előfordult már, hogy egy távozó fordító után konkrét projekthez kerestünk embert.
Az én szempontom az, hogy szeressem a mangát. Persze vannak különbségek projekt és projekt közt, van amit tényleg minden szempontból imádok, és van olyan, amit inkább egy-egy szórakoztató momentuma miatt vettem fel a listára. Rám kifejezetten jellemző, hogy nem közönség kedvencet hozok, legalábbis a kommentek alapján nekem úgy tűnik, habár amin most dolgozok, azt pont egy olvasó kérésére vállaltam el.
Lyll: Én kevéssé veszek részt animefordításban, de felteszem, érezhető a közönség nyomása, mert egy-egy sorozatot igen nagy várakozás vesz körül.

Szeretnénk néhány belső infót is megtudni. Hogyan dolgoztok? Hány ember dolgozik egy-egy fordításon?

Yumiko: Mindenkinek más a munkamenete, de általában egy-négy fő dolgozik egy projekten. Mikor elkezdtem a fordítást, akkor mindent egymagam csináltam a tisztítástól a fordításon át a szerkesztésig, most már azonban külön tisztítóval és szerkesztővel dolgozom, mivel kevesebb a szabadidőm.
Lyll: A mangáknál csak fordítok és lektorálok, a szerkesztést más kollégák végzik. A filmeket szeretem egyedül csinálni, ami azt jelenti, hogy egyedül fordítok, feliratozok (időzítek), szerkesztek, de a beégetésre meg szoktam kérni Akumát. Az ismertetőket is szeretem magam írni. Azoknál a filmeknél, ahol csak lektorálok, ott természetesen csak ezt, bár ott is meg szoktam csinálni az időzítési és feliratszerkesztési feladatokat (az esztétika miatt).

Szoktatok visszajelzést kapni a munkátokkal kapcsolatban?

Erendil: Igen, mivel a csapat már elég régi, így kialakult egy állandó bázis, akik szerencsére (nagyon köszönjük) mindig visszajeleznek. :)
Yumiko: Igen. Ha a többség nem is, de azért szép számban élnek az olvasók a kommentelési lehetőséggel.
Lyll: Én rendszeresen, bár nem feltétlenül sokat, de többnyire tartalmasakat. Általában véve van egy beszédesebb szűkebb mag az oldal rendszeres látogatói között, akinek szokása legalább egy „köszönömme!" díjazni a letöltött munkát (becslés szerint olyan 30-40 fő).

Ezt igazán jó hallani. Melyik munkátokat szerettétek a legjobban? Mi volt a kedvenc projektetek?

Akuma: *Saint Seiya: The Lost Canvas*. Minden részét élveztem. Nagyon sajnálom, hogy nem terveznek 3. évadot.
Erendil: Hát nekem egyértelműen a Sumomo Yumeka (Sahara Mizu) művek a kedvenceim, ezeket még a legelső időben fordítgattam. Nagyon tetszik az ábrázolásmódja, a történetekben szinte mindig van valami búskomorság, és apróságokkal teszi nagyon árnyalttá az érzelmi világot. A *Dousaibou Seibutsu*t emelném ki, ez egy oneshotokból álló kötet. Mindegyik nagyon szép. A főhősei többnyire egyszerű átlagos emberek, iskolások. Főként shounen ai munkái vannak a mangakának (úgy emlékszem yaoit nem is készített).
Aztán ott van a *Blue Nathanael* (oneshot), amit azért sorolnék a kedvencek közé, mert Yuki Kaori a kedvenc mangakám, és nagyon örültem, hogy végre fordíthatok tőle is valamit. :)
Végül pedig a *Kyrie* című oneshot, ami hangulatában a Sumomo Yumeka mangákra emlékeztet, bár ez sokkal sötétebb történetet dolgoz fel.
Yumiko: Több projektem is volt, amit nagyon élveztem. A legutóbbi ilyen a *The Man of Tango*, aminek egyszerűen nem tudtam betelni a történetével és a grafikájával. A szerkesztéstől viszont kicsit besokalltam (ez volt az a pont, amikor végleg eldöntöttem, hogy jobb lesz, ha a továbbiakban nem én szerkesztem a mangáimat).
Lyll: Mangák közül én a Ougi Yuzuha: Darlingjának 1. részét kedveltem legjobban, mert imádom a humorát. De a *Junjout* is kifejezetten kedveltem (Fujiyama Hyouta), más okokból. A filmek közül azokat szerettem, amik a személyes kedvenceim, mint pl. a *15, az Ethan Mao*, a *Takumi-kun* 3 és 4, a *Patrick 1,5, a Hush!* és a *Blossoming of Maximo Oliveros*, illetve a *Gloomy Salad Days* 13.-14. része. Igazából szerencsésnek tartom magam, hogy ennyi remek film fordítását készíthettem el, viszonylag kevés olyan van a listámon, amit ne kedveltem volna.
Megfigyelésem szerint a közönség oldaláról kedvenc projektem kétségkívül a Takumi-kun filmsorozat 5 része volt, azt magasra értékeltek.

Folytatás a következő oldalon!

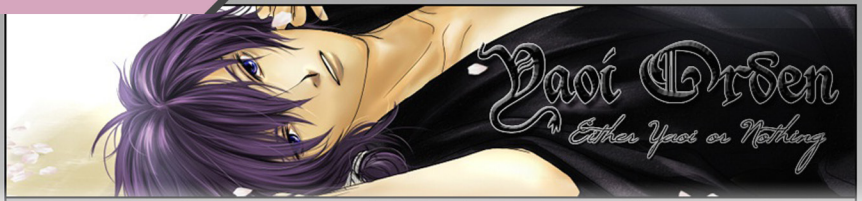

Nézzünk kicsit távolabbra. Mik a jövőbeli terveitek a projektekre, oldalra, csapatra nézve?

Akuma: Szeretném befejezni az aktív projektjeim, illetve végig lefordítani a Saint Seiya sorozatokat.
Erendil: Befejezni a tervezett és futó munkáimat, amiben a vizsgaidőszak erősen gátol. :D
Yumiko: A tervezett projektjeimet szeretném mihamarabb befejezni. Hogy utána mi lesz, nem tudom, mivel bele fog telni némi időbe, mire végzek velük. Sok manga van, amiket szívesen felvennék még a listára, de egyrészt remélem, hogy mire odáig eljutok, addigra már elérhetőek lesznek magyarul, mivel nagyszerű művek, másrészt könnyen lehet, hogy addigra még kevesebb szabadidőm lesz, és be kell fejeznem a fordítást.
Lyll: Én szeretnék pár olyan mangát megosztani még a társasággal, amik nagy klasszikusnak számítanak, de valami okból még nem kerültek magyar fordításra. Ez attól is függ, milyen lesz a szerkesztők kapacitása, hiszen a fordítás kevésbé időigényes tevékenység. A filmeknél van nálam bent a talonban pár olyan klasszikus, mint az Amphetamin 1-2, vagy az East Palace, West Palace, amelyek kemény társadalmi mondanivalót hordoznak, de akad pár yaoi film is, mint a Pure Heart és a Renai Shindan témába vágó részei. Ezen kívül szeretnék tovább nyitni az európai és amerikai BL filmek irányába, olyanokkal, mint pl. a Shelter, a Latter Days vagy a Boys Briefs történetei.

Szoktatok conokra vagy más hasonló rendezvényekre járni?

Akuma: Régebben jártam, mostanában már nem vonz annyira a dolog.
Erendil: Orden talikra elmentem néhányszor... Az elsőn sikerült csúnyán lealjasulnom, haragudtam is magamra, mert azt hittem, az őrjöngő tinédzser korszakon már túl vagyok. Conra régebben el szerettem volna menni, de nem nagyon volt rá lehetőségem. Most már lenne, de most meg már annyira nem vonz. Őszintén szólva a fordításon kívül nem nagyon foglalkozom már animékkel, mangákkal.
Yumiko: Conon néha előfordulok, bár egyre kevésbé, mióta a boltok egy-egy rendezvényre a régi 10-20 helyett csak 1-2 olyan mangát hoznak be, ami érdekel. De régebben csoport találkozókat is szerveztünk, kisebb-nagyobb sikerrel Conra, és Conon kívül is.
Lyll: Sajnos nem. Egyszer voltam évekkel ezelőtt, talán jó lenne megismételni.

Van-e olyan csapat, akiről szívesen olvasnátok egy interjút az elkövetkezendő időben?

Erendil: Hát tudom, hogy erre nincs lehetőség, mivel inaktív csapatról van szó, de SaShi-Dou Manga Teammel szívesen olvasnék, a Wolf Guy az egyik kedvenc mangám, és a többi projektjüket is bírtam. De hogy mondjak egy "élőt" is, Totenkopf. Nem egészen vág a témába, de a HálóZsákos arcok is elég érdekes tagok lehetnek, róluk is szívesen olvasnék.
Yumiko: Őszintén szólva kicsit le vagyok maradva csapatügyben, szóval azt hiszem, bárkire nyitott vagyok.
Lyll: Én nemigen ismerem őket, de nyitott vagyok mindenre.

Köszönjük az interjút. Üzennétek valamit záráskénta az olvasóknak?

Yumiko: Mi köszönjük a lehetőséget. Az olvasóknak pedig azt üzenem, hogy ha érdeklődnek a yaoi iránt, akkor nézzenek be hozzánk bátran.
Lyll: Köszönjük, hogy az érdeklődésetekkel, látogatásotokkal eddig is támogattátok az oldalt, jó érzés nektek dolgozni. Mindenkinek csak így tovább.

Mi is még egyszer köszönjük az interjút! Reméljük az olvasók is annyira élvezték ezt az interjút, mint mi. Ha van olyan csapat, akiről szívesen olvasnátok, akkor küldjétek el az elérhetőségeiket szerkesztőségünkre az ***info@anipalace.hu*** *email címre.*

Helyszín: Millenáris
Időpont: 2012. 11. 24-25.

További képek:
AniPalace facebook

Őszi Holdfénycon

// Hirotaka

Tavaly novemberben egy egész hétvégét tölthettek együtt a gamerek és az animések. Ugyanis a Millenárison megrendezett PlayIT és Holdfénycon két napos volt. A következőkben leírom, hogyan telt.

Szombat reggel 10 órakor megdöbbentően nagy sor fogadott a B csarnok előtt. Volt egy sor az elővételeseknek és volt egy a helyben vásárlóknak. Sajnos kapásból egy negatívummal kell kezdenem (nyugi, nem nagyon lesz több). Ez pedig a jegy és bejutás rendszer. Katasztrofális. Először is, miért kell külön jegyet árulni, miért nem lehet a karszalagot megvenni és kész. Ez már jó ideje így van, és szerintem rémes. A következő, hogy az elővételes sor volt a hosszabb, ami önmagában nem akkora gáz, de az már igen, hogy fele olyan lassan haladt, mint a helyben vásárlós. Miért? Mert a kapunál álló személyzet tette fel mindenkinek a karszalagot. Én ezt nem preferálom, mert még soha senki nem tudta normálisan feltenni. Ezenfelül még rátett a lassúságra, hogy az elővételeseknek meg kellett várniuk, amíg egy adag helyben vásárlós bejut és megveszi a jegyét. Magyarul úgy nézett ki a dolog, hogy 20-30 jegy nélküli bemegy, mindenki más vár, közben elkezdik feltenni a jegyesek karszalagját, és úgy halad, ahogy halad. Előfordult, hogy egyik sor sem haladt. Fél órával a nyitás után a jegy nélküli sor elfogyott, és aki ekkor érkezett, minden akadály nélkül besétálhatott. Aláírom, hogy meg akarták akadályozni a nagy tömeget az aulában, de azért ezt meg lehetne reformálni. Pl. nem kell plusz jegy, elég a karszalag, így azok bejutása, akiknek van, akadálytalan, és a jegynélküliek várjanak, amíg elfogy a tömeg.

No de bejutottunk sikeresen. Kaptunk programfüzetet és ajándékként lehetett választani *Dominion* és *D, a vámpírvadász 3* mangát. Majd elkezdtük a körbenézést. Az alsó szinten a szokásos konzolkánaán fogadott. Nem kezdem el felsorolni mik voltak, szerintem az összeset, ami létezik ki lehetett próbálni. Ezeken kívül kint volt a Symantec, az 576 (aki hatalmas akciókkal várta az érdeklődőket, lett is sor rendesen), a PC Guru és a Gamestar, továbbá ki lehetett próbálni Samsung okostelefonokat és táblagépeket is. Ezekhez hozzájönnek a legújabb játékok, mint az *Assassins's Creed 3, Need for Speed, Fifa* meg sok-sok más, amit nem is ismerek. Kaphattunk sok ingyenes szórólapot és posztert dögivel. Igazából itt az alsó szinten egész hétvégén ez volt, a nagyszínpad kivételével, ahol egymást váltották a programok. Itt rendeztek különféle játékbemutatókat, volt rámenevő verseny, cosplayverseny, ahol igazából bármilyen jelmezzel fel lehetett lépni. Vasárnap volt a Horda Móka nevű kvízjáték, ahol olyan ismert karakterek, mint Hachiko (Nana) vagy Darth Vader, azzal csalogatták magukhoz a látogatókat, hogy az ő válaszlehetőségük a legjobb a négy közül. Ezután Gangnam Style verseny és szabadtánc következett. A dal ismertségét tekintve ez nem is meglepő, és amúgy is vicces produkció kerekedett belőle. Ezeken felül külföldi cosplayesekkel is volt beszélgetés, és az 501-es légió is tartott előadást.

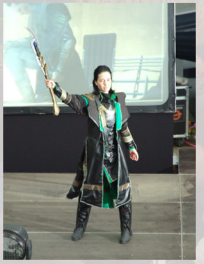

Folytatás a következő oldalon!

A műsorok szüneteiben többször tombola és random ajándékdobálás fogadott, utóbbinál szerezhettünk pl.: pólót, kulacsot, játékreklámozó kockadobozt. Itt említenék meg még egy negatív dolgot, ugyanis a nagyszínpad elől eltűntek a székek, így aki le akart ülni, annak csak a nem éppen tiszta föld maradt. Jelzem, tavasszal még voltak, remélem, legközelebb visszakerülnek. De úgy szumma jellemző volt a rendezvényre, hogy nem nagyon lehetett leülni.

Az emeleten kaptak helyet a kártyák szerelmesei és a makettezők, de nagy részén az anime és manga kedvelők tölthették az időt. A szokásos bolt és árufelhozatal volt kint, így ezen nincs is mit tárgyalni. Kisszínpad is volt, itt különféle előadásokat tartottak. Megismerhettük a babakészítés rejtelmeit.

Készíthettünk Kimekomi labdát, ami nem más, mint egy díszes textillel bevont hungarocell labdácska. A japán sztárgyárról a Johnny's Entertainment-ről is volt bemutató, valamint cosplayes és gyurma workshop előadásokon is résztvehettünk. Megjegyzem, ez utóbbi nem tudom miért volt mindkét nap. Nem néztem be, de ha más volt a két nap előadásának témája, akkor azt azért illett volna feltüntetni. A mangarajzolás rejtelmeibe is betekintést nyerhettünk egy számítógépes program bemutató segítségével, továbbá mindenféle punk dologról is felvilágosítást kaphattunk. Voltak még itt, a kisszínpadnál ázsiai videók, a programok szüneteiben pedig karaokézni is lehetett. Egy eldugott helyen még DDR-ezhettünk is.

Jómagam sok előadásra benéztem, csak a kíváncsiság kedvéért, és nem azért, mert feldobnak a témák. Összességében meg vagyok elégedve, nem feltétlen az előadás színvonala miatt, azok átlagosak voltak számomra. Inkább a változatos témák tetszettek, és az egészen látszik, hogy a csináld magad szlogen jegyében telt a dolog. Tehát ha kedvet kaptunk, akár otthon is elkészíthetjük a bemutatott tárgyakat, ami karácsony előtt hasznos lehet. Az ünnepekkel kapcsolatban meg kell még említeni, hogy a Cosplayer Expón elkezdett adománygyűjtés folytatódott. Ezúttal rászoruló gyerekeknek gyűjtöttek a szervezők és a látogatók karácsonyi ajándékokat.

A helyszín szűkült tavaszhoz képest, mivel az emelet egyik felére, pontosabban arra az oldalra, ahol a kisszínpad is volt, a Láthatatlan kiállítás költözött. De ez nem rontott semmit az összképen, minden és mindenki kényelmesen elfért. Egy büfé is volt a csarnok legmagasabb helyiségében, amit csak vasárnap vettem észre.

Összefoglalva tehát, a holdfénycon hozta a saját színvonalát. Kicsit laposabbnak éreztem, mint tavasszal, de nem vészes. Szervezői hibák sem voltak a már említetteken kívül, illetve még azt megjegyezném, hogy egy-egy program a nagyszínpadon a programfüzetben leírtnál hamarabb kezdődött. De ezeken kívül minden pontos volt. Tekintve a rendezvény célközönségét (ami jelzem, nem én vagyok, vagyis csak félig), számomra megfelelő, elmenős volt a con.

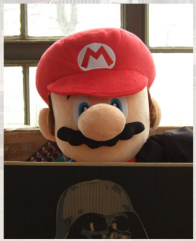

Helyszín: Millenáris
Időpont: 2012. 12. 08.

További képek:
AniPalace facebook

Animekarácsony 2012

// Hirotaka

Évzáró animés buli volt az animekarácsony a Millenárison, melyen mindenki megvehette még karácsonyi ajándékát másnak vagy magának és kapott egy con adagot.

Mint mindig, az animekarácsony egynapos volt. Pont nyitáskor érkeztünk fél 11 tájban. A bejutás nem okozott gondot, az infópulthoz mentem, hogy felnyaláboljam a szükséges kellékeket (szavazólap, programfüzet). De ácsi! Programfüzet nem volt. Ennek nem örültem. Egyszer már előfordult ez, és szerintem nem jó megoldás. Legalább egy egyoldalas valami lenne. A programok egyébként az infópult feletti monitorokon voltak kivetítve, és egy helyen ki voltak ragasztva. Én legalábbis csak egy helyen láttam. Ezt a plakátot kicsiben ki lehetett volna nyomtatni programfüzet gyanánt.

A hely kényelmes volt, mindenki elfért, az árusok a B csarnok alsó szintjén lettek elszórva, meglehetősen random módon. De jó volt, mert mindenhol lehetett kényelmesen tömörülni.

A programok tekintetében a szokásos felhozatal volt. Részt lehetett venni konzol-, és tömeg kvízen, rajzversenyen, és evőpálcikahasználat versenyen. Kihagyhatatlan kellék a DDR, karaoke, fanfic, a különböző anime- vagy filmelemző előadás és persze a cosplay. Most nem láttam jó cp-t, ellenben rosszat annál inkább, sőt kimondottan kínzót is. Ez most összességében mindkét cp fajtára vonatkozik. Tényleg egy-kettő jó volt, de őket már egy korábbi alkalommal is láttam (Holdfénycon), így ezeket nem számolom.

Viszont volt egy olyan programszám, ami igen érdekes volt: egy koto koncert. A koto egy citeraszerű húros hangszer, ilyen még nem volt. A művésznő több ismert japán népdalt adott elő ami alatt a háttérben hangulatos képeket vetítettek.

Tényleg remek programszám volt. Egyedül az zavart, hogy kicsit hallatszott a terem másik végéből a játékok hangja.

A szervezésről írnék még pár szót, nem sok mindennel volt probléma, de két dolgot muszáj megemlítenem. Az egyik a hangosítás. Kicsit magason hagyták a hangerő gombot, ami mondjuk a színpad előtt kissé kellemetlen volt egy idő után. A másik a kivetítő. Alig lehetett látni az amvket, vagy csak nagyon nehezen, vagyis nem volt élvezhető a vetítés. A vászon közelében napközben is több lámpa világított, amit nyilván gyengített a képen, azokat igazán le lehetett volna kapcsolni. De valószínűleg a vetítő nem volt megfelelően beállítva.

Itt is megjelent az „ajándékokat dobálunk a tömegbe" című produkció, ezúttal polók, nyakbaakasztók, cd-k repültek a közönség felé. Az eredményhirdetésen nem tudtunk maradni, de gondolom úgy zajlott, mint mindig.

Összességében tehát egy szokásos con volt, a szokásos programokkal, a szokásos minőségben. Én úgy láttam, mindenki jól szórakozott. Kicsit ahogy esik úgy puffan érzést keltett bennem a con.

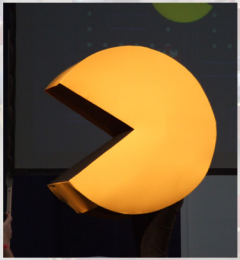

Anime premierek Japánban:

Január vége:

25-én:
- Hetalia: The Beautiful World (TV)

26-án:
- Ebiten: Kouritsu Ebisugawa Koukou Tenmonbu (OAD)
- Chitose Get You!! (OAD)
- Hyouka (OAD)

29-én:
- Girls und Panzer Special (Spec)

31-én:
- Accel World EX02: Vacation;Onsen (OAD)

Február:

1-jén:
- Berserk Ougon Jidaihen III: Kourin (Film)

3-án:
- Doki Doki! Precure (TV)

4-én:
- SKET Dance (OAD)

6-án:
- Kiss x Sis (OAD)

8-án:
- Joshiraku (OAD)

9-én:
- Star Driver The Movie (Film)

HÍREK

// AniMagazin

Új Ghibli filmek nyáron

Két filmmel is készül a Studio Ghibli idén nyáron. Az egyik a *Kaze Tachinu* (*The Wind is Rising*), amit maga a mester, Miyazaki Hayao ír és rendez. A film Hori Tatsuo regényéből készül. Egy lányról szól, aki tuberkulózisban szenved és egy repülőgép tervező mérnökről, aki valós személy volt. A másik a *Kaguya-hime no Monogatari*, amit Takahata Isao ír és rendez, ez pedig egy ismert japán népmeséhez a *Taketori Monogatari*hoz kötődik. Isaónak a *Yamada család* óta ez lesz az első egész estés rendezése.

MAL, Moetron

Új mecha anime a Sunrise-tól

A Sunrise-t talán a mecha-sorozatok nagymesterének is tekinthetik egyesek. A stúdió most ezt a hírnevét erősíti azzal, hogy új robotos animét indít *Kakumeiki Valvrave* (*Valvrave The Liberator*) címmel. Az anime idén áprilisban startol.

MAL

Higurashi no Naku Koro ni Kaku új anime projekt

Bár még erről nem sok infó van, kontrétan azt sem tudjuk, hogy TV, OVA vagy film lesz-e. De az már biztos, hogy idén indult a projekt Kawase Toshifumi rendező vezetésével. A címe pedig: *Higurashi no Naku Koro ni Kaku*. A történetet a *Higurashi Outbreak* adja, ami a 2006-os PC doujin játék mellett kapott helyet.

Moetron

Kite Live Action

Yasuomi Umetsu művéből a *Kite*-ból live action lesz, és a színészek közt Samuel L. Jackson is ott van. Elvileg a forgatás 2013 elején kezdődött volna Johannesburgban, ám most nem tudni mi a helyzet, mert a rendező, David R. Ellis január 7-én váratlanul, 60 éves korában elhunyt.

ANN

Shinkai Makoto új filmje

Shinkai Makoto új filmmel készül idén, és ez még az év első felében megérkezne. A neves rendező elmondta, hogy ez egy olyan történet lesz, ahol maga a szerelem fogalma régebbi korokat idéz majd, míg a helyszín a modern Japán lesz. A film címe *Kotonoha no Niwa* (*Garden of Words*) lesz.
Ezenfelül még egy kisfilm is kikerül a rendező kezei alól *Dareka no Manazashi* (*Someone's Gaze*) címmel. Február 10-11-én mutatják be.

MAL, Animenation

Folytatás a következő oldalon!

■ Szigetországi napló

15-én:
- Seitokai Yakuindomo (OAD)
- Code:Breaker (OAD)
- Fairy Tail: Hajimari no Asa (OAD)

20-án:
- Kagaku na Yatsura (OAD)

22-én:
- Kuroko's Basketball (OAD)
- Mobile Suit Gundam: The 08th MS Team (OVA)

23-án:
- Toaru Majutsu no Index: Endymion no Kiseki (Film)

Legnépszerűbb nevek Japánban

Ha valaki japán nevet szeretne adni gyermekének vagy valamilyen háziállatának, az mindenképp olvassa el ezt a hírt. Egy biztosító felmérése szerint a Yui lett a legnépszerűbb lánynév, míg fiúk között a Ren nyert. Ez utóbbi 8 év után jött vissza az élre. A második a lányok körében a Hina és a Yuna, fiúk körében a Sota vagy Futa. Szintén előre léptek az olyan nevek melyeket londoni olimpikonok viselnek, mint a Kohei (Kohei Uchimura tornász után) és Ryota (Ryota Murata boxoló után).

Occultic;Nine

Chaos;Head, *Steins;Gate* és *Robotics;Notes* rajongók figyelem! Idén tavasszal érkezik az *Occulic;Nine*. A történet 9 különleges személyt mutat be, köztük egy doujin alkotót és fekete mágiás médiumot. A kilenc egyén körül zajló történések fognak majd kiteljesedni egy világméretű eseménnyé.

ANN

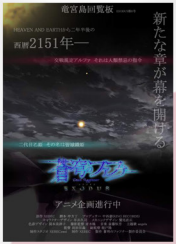

Fafner Exodus

Folytatódik a Xebec mecha animéje, a *Fafner*. Az *Exodus* alcímet viselő anime 2,5 évvel játszódik a legutóbbi film a *Heaven and Earth* után. A teljes stáb megegyezik az előzőekkel és a főcímdalt is újfent az Angela adja elő. Az anime várhatóan az idei nyári-őszi szezonban érkezik.

ANN

Kuroshitsuji Live Action

Egyre több animéből készül live action, miért maradna ki a *Kuroshitsuji*? Még idén, egészen pontosan nyáron érkezik ebből is az élőszereplős változat. Sebastiant Mizushima Hiro (*Mr Brain*, *Tokyo Dogs*) fogja játszani, a rendezői székben pedig Sato Keiichi (*Tiger and Bunny*, *Karas*) és Otani Kentaro (*Nana*) ülnek felváltva. A történet 130 évvel a manga után fog játszódni.

MAL, Animenation

- A Clamp fesztiválon jelentették be, hogy az xxxHolic új mangával bővül és a Rei alcímet kapja. A manga idén februárban indul.
- Tonari no Kaibutsu-kun ova 2013 nyarán érkezik és a képregény 12. kötetét dolgozza fel, ami egyúttal a manga befejező kötete is lesz.
- Kiegészítő (spinoff) érkezik Kagami Yoshimizu mangájából, a The Miyakawa Family's Hunger-ből, a történet Hinata Miyakawa körül forog majd.
- Egy különleges plusz fejezet érkezik az Inuyashához 2013. február 6-án. A fejezet a Heroes Come Back nevű jótékonysági esemény része. A megmozdulás célja a 2011-es tokokui földrengés áldozatainak megsegítése.
- Már tudjuk a tavaszi Mondocon dátumát: április 6-7., Hungexpo.

GitS újratöltve

Új *Ghost in the Shell* anime érkezik idén, *Arise* alcímmel. A rendezői székből Kise Kazuchika (*xxxholic* karakter dizájnere) dirigál majd, az iró pedig Ubukata Tow. A hivatalos sajtókonferencia február 12-én lesz.

MAL

Végezetül pedig lássunk egy kis hírkupacot több kisebb eseményről:

- Újabb évadokat kap a Kuroko no Basket és a K című anime is.
- A Mouretsu Pirates filmje 2014 telén érkezik.
- Mirai Nikki animéhez új manga és ova jön 2013 júliusában. A címe Mirai Nikki Re-dial lesz.
- Sokadik Naruto film érkezik 2014-ben.
- A második Gintama filmet kapjuk 2013 nyarán. Bár elképzelhető, hogy a film csúszik, mert a történet még nincs lefixálva a mangaka átmeneti betegsége miatt.
- Új Hayate no Gotoku 2013 tavaszán, még nem tiszta, hogy az előző két évadot folytatja-e vagy a nemrég befejeződött Can't Take My Eyes Off You-t.
- A Gurren Lagann manga véget ér idén.
- Új OVA érkezik az Aa! Megami-sama animéhez. Az OVA a manga 46. kötetét dolgozza fel. A stáb ugyanaz marad.
- Hunter x Hunter 2 film érkezik majd.

AniMagazin
Szamurájok Japánban
Szamurájok Japánban
Szamurájok Japánban

Források:

A shógunok titokzatos élete, Vagabund Kiadó, Budapest, 2005, „árnyharcosok” című alfejezetek

http://hu.wikipedia.org/wiki/Nindzsucu

http://hu.wikipedia.org/wiki/Hacumi_Maszaaki

http://hu.wikipedia.org/wiki/Takamacu_Tosicugu

http://www.ninjagym.com/resources/martial-art-weapons-ninja-weapons-list/

NINDZSÁK

Legenda és valóság

// Strayer8

A titokzatos, az árnyak oldalán ténykedő nindzsák mindig is megmozgatták az emberek fantáziáját, így nem meglepő, hogy napjaink egyik felkapottabb animéje (Naruto) az ő világuk körül forog. De megemlíthetjük a Basilisk című mangát is, amelynek ugyancsak ezek a legendás harcosok a főszereplői. Talán várható is volt, hogy az eddigi szamuráj dömping után a mai kor üzleti szelleméhez jobban idomuló nindzsákat is újból (sőt, sokadszorra) felfedezik, hiszen az ő jelszavuk megegyezik a mai modern világ jelszavával, a hatékonysággal.

A filmbeli nindzsákról alkotott kép (fekete ruha, eltakart arc, hangtalan mozgás, bérgyilkosság) csak a XIX. században alakult ki. A mangákban, animékben általában megjelenő ábrázolás (emberfeletti, szinte varázsképességek) talajául pedig nagyrészt a harcosokat körbelengő és taktikailag előnyös homályba takaró legendák szolgálnak. Ennek leginkább az az oka, hogy a nindzsa harcosok életét vezérlő ninjutcut (vagy nindzsucu) nem fektették le írásban, és a szóban továbbadott tudást is rendkívül bizalmasan kezelték, vigyáztak arra, hogy semmilyen titkos technika ne szivároghasson ki. Mivel nem vezettek krónikákat, ezért az összesen három darab feljegyzés, amely megemlíti őket, olyan földesurak szolgálatában álló emberek tollából került ki, akik ellen nindzsákat béreltek fel, tehát nem feltétlenül pártatlan beszámolók (pl. Bansenshukai, Ninpiden, Shoninki, amelyeket a 17. században, az Edo-korban írtak, ezért tulajdonképpen visszaemlékezések).

Érdekes módon a manapság olyan elterjedt nindzsa szót is csak igen ritkán alkalmazták rájuk. Ha meg is említették őket, leginkább a shinobi/sinobi néven szerepelnek, amely a nindzsa szó írására alkalmazott kanji eltérő kiejtéséből alakult ki.

Történelmi áttekintés

Nem tudni, hogy pontosan mikor jelentek meg az első nindzsák, de gyakran hivatkoznak egy az I. században élt legendás herceg különleges taktikáira, amelyek a nindzsucukhoz hasonlóan a megtévesztésen alapultak. Mindenesetre nem árt megjegyezni, hogy csupán annyi a hasonlóság, hogy a történetekben Takeru Yamato általában valamilyen furfangos módon öli meg ellenségeit. Az egyik változat szerint női ruhába öltözött és gésának adta ki magát, hogy két ellenséges földesúr közelébe férkőzzön és végezzen velük. A másik történet jóval csavarosabb, talán éppen ezért kevésbé hihető is. Eszerint Takeru a következőképpen csalta törbe Takeru Izumu nevű ellenfelét: fából elkészítette saját kardja tökéletes mását (csupán a markolata készült fémből). Majd ellátogatott Izumuhoz és átnyújtotta neki saját, valódi kardját.

Ezután a folyóhoz hívta fürödni, tudván, hogy ellenfele az előtte átnyújtott fémkardjával óvén fog megjelenni, míg Takeru a hamisítványt vitte magával. Fürdés közben alkalmat keresett arra, hogy kicserélje az igazi kardot a másolattal, így a vizet elhagyva újból saját fegyverét köthette derekára. Ennyi előkészület után már csak annyi volt a dolga, hogy egy súlyos sértéssel kiprovokálja az egyébként is hirtelen haragú földesúrból, hogy párbajra hívja ki, hiszen jól tudta, hogy ha egyszer kivonják a kardjaikat, a másik nem vissza kozhat, ha nem akarja lemoshatatlanul beszennyezni becsületét. Így is történt, ellenfelének pedig esélye sem volt, mikor kényszerűségből fakarddal állt ki az éles penge ellen.

Takeru Yamato festmény és szobor

Folytatás a következő oldalon!

Az alávaló herceg meséjénél hihetőbbnek tűnik az az elmélet, miszerint a X. században, egy háború veszteseiként Japánba menekülő kínai harcosoktól erednek a nindzsucu alapjai. Ha valóban ők fektették le az első nindzsa klánok alapjait, akkor nem véletlen, hogy az írástudatlan tanítványok ismerhették a Háború művészetében is leírt harcmódokat, stratégiákat. Emellett köztudott, hogy a kínaiak fejlett pusztakezes és földművelő eszközökből kialakított fegyverekre specializált technikákkal rendelkeztek. Ráadásul egy korabeli menekült számára ideális helyül szolgálhattak a később a nindzsák révén hírnévre (vagy inkább hírhedtségre) szert tevő Iga és Koga tartományok. A következő nemzedékek természetesen mindig tovább csiszolták a már létező technikákat, amelyek így egyre hatékonyabbá váltak.

A klánok valószínűleg a XII. században, a Genpei háború (1180-1185) alatt erősödhettek meg, mikor számos menekült fegyverforgató lelt menedéket a nindzsák lakhelyéül szolgáló tartományokban. Természetesen az új tagok új ismeretekkel is gyarapíthatták a harcosok tudását.

A nindzsák a XVI. században érték el befolyásuk csúcspontját. Ekkor körülbelül 70 klán létezhetett, sőt a Japánban zajló csatákban is mind fontosabb szerep jutott nekik. 1535-ben Manasari Hanso néven született a később Hattori Hanzoként hírnevet szerző nindzsa, aki a szájhagyomány szerint nyolcévesen kezdte meg kiképzését, tizenkét évesen képzett nindzsa vált belőle, majd mindössze tizennyolc évesen elérte a mesterfokozatot. Ezután visszatért Iga tartományba, ahol felvette a Hattori Hanzo nevet és két másik társával (Vatanabe Hanzo és Acumi Gengo) megalapított egy új klánt, amely rövidesen az egyik leghatalmasabb és legbefolyásosabb klánná nőtte ki magát.

Hattori Hanzo (1542-1596)

Hattori klánja akkor ért hatalma csúcspontjára, mikor az 1560-as években a később sógunként Japánt egyesítő fiatal Tokugava felkérte őket, hogy álljanak a szolgálatába. Ez olyan merész tett volt Tokugavától, hogy a klánokkal folytatott személyes megbeszélés alatt maga Hattori vigyázott az ifjú nemes életére. Az egyezség megköttetett, ezután a nindzsák Tokugava szolgálatába állították hírésen hatékony hírszerzésüket, döntő szerepük volt számos csatában, valamint testőri feladatokat is ellátták. A személyes testőrség a nindzsákhoz méltóan működött: az előtérben működő testőrök mellett a nindzsák voltak a kastély kertészei, ami egyrészt remek álcaként szolgált (a legtöbb harcos alacsony származású volt, így nem volt ismeretlen előtte a kerti munka), ugyanakkor a fegyverként is használható kerti szerszámokat is mindig a kezük ügyében tarthatták.

Ebből a korból származik az alábbi történet, ami sokat elárul a Tokugava és Hattori közti viszonyról. Eszerint a 26 éves Tokugava egy alkalommal éppen egy hídon kelt át a nindzsák társaságában, mikor egy hirtelen ötlettől vezérelve próbára akarta tenni az idős harcost. Gyorsan derékon ragadta Hattorit és a vízbe ugrott vele, ahol fogva tartotta, mivel kíváncsi volt, hogy mennyi igaz a nindzsákról terjesztett legendákból. Talán nem meglepő, hogy Tokugava levegője fogyott el előbb, ő bukott fel a felszínre. Ám hiába várta mindenki, hogy Hattori is megjelenik, a víz felszíne nyugodt maradt, még légbuborékok sem árulták el a nindzsa jelenlétét.

Ninja írásjelek

忍者

Folytatás a következő oldalon!

Az idő egyre telt, míg mindenki bizonyossá nem vált afelől, hogy Hanzo megfulladt. Ekkor Tokugava tett még egy próbát és magához hívta testőrét, akinek feje egyszer csak felbukkant, majd láthatóan teljesen kipihenve csatlakozott a hídon álló urához. Tokugava először maga is elhitte, hogy a másik valóban egész odáig bírta levegővétel nélkül, ám Hanzo ennél sokkal egyszerűbb magyarázatot adott.
Mint kiderült, amint látta, hogy ura elindul a felszín felé, kihasználta az alkalmat és egy közeli szikla mögé bújt, ahol kedvére lélegezhetett és mindent látott. Így nem csoda, hogy a hívó szót is meghallotta. Ugyanakkor övéből előhúzta Tokugava rövidkardját is, melyet még a víz alatt emelt el tőle, ezzel bizonyítva, hogy egy pillanatra sem a nindzsa volt a legyőzött fél, hiszen kedve szerint végezhetett volna urával.

Tokugawa Ieyasu (1543-1616)

A klán Hattori halála után is Tokugavát szolgálta, 1614-ben például még nagyban rajtuk múlt egy csata sikere. Hatalma megszilárdítása után azonban a sógun már inkább csak testőri feladatokkal bízta meg a harcosokat. Ráadásul Hattori fia nem bizonyult méltónak apja örökségéhez, ezért a klán idővel felbomlott és kisebb klánokra szakadt.

A nindzsák virágkora ezután leáldozott. Még 1579-ben Oda Nobunaga eldöntötte, hogy elpusztítja a gyűlölt és megvetendő nindzsákat, ezért sereget küldött ellenük. A harcosok a bevált taktikákat alkalmazták: elvágták az ellenség utánpótlásait, felszámolták a stratégiai szempontból fontos helyőrségeket és csak akkor bocsátkoztak nyílt harca, mikor biztosra vehették a győzelmet. A vereség hírére azonban Nobunaga nem adta fel tervét, hanem 50.000 harcost küldött Iga tartományba. Ekkora túlerővel szemben a nindzsáknak nem volt esélyük. Akit nem öltek meg, az más vidékre menekült.

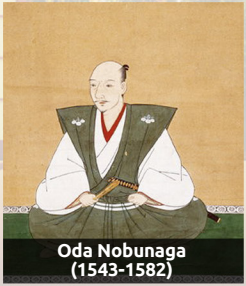
Oda Nobunaga (1543-1582)

Nindzsucu

Most már nagyon nagyvonalakban ismerjük a nindzsák történelmét, de még nem sok szó esett a harcmodorukról, technikáikról és mindennapi életükről. Először is megkérek minden Naruto rajongót, hogy egy kis időre tegye félre az animében felállított kategóriákat (ninjutcu, genjutsu stb). A nindzsucu gyakorlatilag ugyanaz a nindzsának, mint a bushido/busidó a szamurájoknak. Az életüket vezérlő elvek, a harcban alkalmazott taktikák és technikák összességének tekinthetjük. Ám mivel a nindzsák egyik lételeme a rejtőzés és titkolózás volt, a nindzsucuról is kevés információ maradt fent, ezért a technikák közül például alig szivárgott ki néhány.

Ugyanakkor elmondhatjuk, hogy a nindzsucu alapvetően a nindzsák társadalmi helyzetének egyenes következménye. Talán úgy fogalmazhatnánk a legegyszerűbben, hogy ha a korabeli társadalomban a szamuráj volt a fény, akkor a nindzsa volt az árnyék. A nindzsák alapvetően a társadalom alacsony rétegeiből tevődtek össze. Leginkább kézművesek, földművesek, kereskedők alkották a klánokat, akikhez roninok, elszegényedett szamurájok vagy leszármazottaik is csatlakoztak tovább színesítve a társaságot. Emellett állítólag úgynevezett aktív szamurájok is tagjaik voltak, akik a harci tudásukat kívánták elmélyíteni (habár első olvasatra ez meglehetős ellentmondásnak tűnik).

Mivel a korabeli japán alsóbb társadalmi rétegek szabad prédát jelentettek a felsőbb kasztok számára, a nindzsa klánok valószínűleg véd- és dacszövetségként működhettek.

Ráadásul később elkövették azt a korukban főbenjáró bűnt, hogy nem tartoztak semmilyen hűbérúrhoz, ami egyrészt azt jelentette, hogy többékevésbé adómentességet élveztek, azonban senki nem volt, akinek érdekében állt volna megvédeni a falvakat. Emellett a korabeli Japánban a fegyvertartás szigorúan tilos volt az alsóbb kasztok számára. A nindzsák viszont a saját javukra fordították a szamurájok elvei alapján vezérelt világot, aminek volt egy lényeges gyenge pontja: hivatalosan csak azok a tárgyak számítottak fegyvernek, amit a szigorú szabályok által kötött szamurájok annak tartottak.

A fegyverek mellett a technikákat és a taktikákat illetően sem engedhették meg maguknak, hogy válogatósak legyenek. Hacsak nem volt más kiút, csak akkor bocsátkoztak nyílt harcba, ha biztosnak látszott a győzelem. Addig viszont a rájuk jellemző gerillataktikákat alkalmazták, elvágták az ellenfél utánpótlási vonalait, gondoskodtak róla, hogy az ellenséges csapatok ne találjanak megfelelő élelmet. Ha tehették, inkább a terepviszonyokat kihasználva csapdát állítottak, mert így kisebb rajtaütésekkel és gyors visszavonulásokkal, kisebb veszteséggel nagyobb károkat okozhattak és megzavarhatták az ellenfeleket. A szamurájokkal ellentétben nem keresték a dicsőséget, a legtöbb nindzsa neve örök titok maradt, hiszen éppen a rejtőzködés, álcázás volt ezen harcosok lételeme.

Folytatás a következő oldalon!

A névtelenségnek az az előnye is megvolt, hogy nem kellett törődniük a hírnevükkel, becsületükkel és a szamurájok számára egyéb oly fontos erényekkel. Egy szamuráj számára a nindzsák által oly gyakran alkalmazott menekülés is halálos szégyen lett volna.

A nindzsák legfontosabb tevékenységi területe azonban nem annyira a harc volt, hanem korabeli ellenfeleik leginkább kiterjedt és igen jól szervezett hírszerzésüket irigyelhették.

Kitűnő kémek voltak. Gyakran álruhában szivárogtak be az ellenséges frontvonal mögé vagy az ellenfél közvetlen közelébe, hogy minél több információra tegyenek szert.

Egy kereskedőnek, koldusnak, szerzetesnek vagy gésának álcázott kém könnyen olyan értesülések birtokába juthatott, melyek megszerzésére egy szamurájnak esélye sem lett volna.

Ugyanakkor fontos megemlíteni, hogy a nindzsáknak a kitűnő fegyveres és harci képzés mellett a legfontosabb mesterségek alapjait is el kellett sajátítaniuk, hiszen egy magát fazekasnak vagy ácsnak álcázó kémnek illett tisztában lennie az adott szakma alapfogásaival.

A fegyverek mellett a nindzsáknak volt még egy fontos normabontó döntésük, amivel lépéselőnybe kerültek a szamurájokkal szemben: nőket is befogadtak maguk közé és kiképezték őket. A korabeli Japánban ez igen forradalmi szokásnak számíthatott, főleg a szamurájok szemében, akik a nőket végképp nem tekintették veszélyesnek. A női nindzsáknak külön nevük is volt, ők voltak a kunoichik/kunoicsik.

Egy kunoichi naginataval

Fontosságukat bizonyítja, hogy a 16. század végén Mochizuki/Mocsizuki Motitoki felesége egy egész Japánra kiterjedő gyorsreagálású illegális kém- és harcoshálózatot tartott fent, melynek tagjai kizárólag hadiárvákból nevelt kunoicsik soraiból kerültek ki. A női nindzsák ugyanolyan alapos pusztakezes és fegyveres kiképzést kaptak, mint férfi társaik, a taktikai ismereteket is ugyanúgy meg kellett tanulniuk. Emellett azonban a nemüknek megfelelő zenei- és énekképzésben is részt kellett venniük, tudniuk kellett táncolni valamint gondolom, hogy a gésákra jellemző elmés társalgásba is bele kellett kóstolniuk, mert gyakran kellett gésának vagy táncosnőnek álcázva az ellenséges oldalra szivárogniuk, ha értesüléseket kellett szerezni vagy el kellett tenni valakit láb alól.

Természetesen a földesurak mindent elkövettek annak érdekében, hogy megnehezítsék a nindzsák dolgát.

Az esetleges éjjeli látogatók ellen például elterjedt óvintézkedés volt a házak padlásának padlójának különleges kialakítása, amelyet szándékosan úgy terveztek, hogy hangosan nyikorogjon. Erre azért volt szükség, mert habár nem ez volt a nindzsák leggyakoribb megbízása, de előfordulhatott, hogy észrevétlenül kellett belopózniuk egy házba. Ilyenkor általában a tető megbontásával, a padlóson keresztül osontak be az éj leple alatt. A hangos nyikorgás azonban bizonyára hamar leleplezte a betolakodókat.

Fegyverek

A nindzsák és szamurájok közti leglátványosabb különbség a fegyverhasználatukban rejlik. Talán a kardhoz való hozzáállásuk lehet a legbeszédesebb. Míg a szamurájok vallásos tisztelettel övezték a kardjukat, addig a nindzsák pusztán hasznos eszköznek tekintették. Természetesen a nindzsák is használtak kardokat, ám azokat gyakran megkurtították, vagy eleve rövidkardot (wakizashi/vakizasi) használtak. Mindez érthető, ha belegondolunk, hogy a fegyvert gyakran el kellett rejteniük, ami jóval nehezebben kivitelezhető egy hosszú, egyenes pengével, mint egy rövidkarddal vagy törrel. A kardhüvely sem maradhatott funkció nélkül. Általában a hüvely mindig valamivel hosszabb volt a szükségesnél, így titkos üzeneteknek vagy akár becsomagolt méregnek is maradt hely az alján. Ha pedig a kardhüvely alját kilyukasztották, akkor víz alatti légzőcsőként is funkcionálhatott.

Bisento

Azt is remekül kihasználták, hogy a szamurájok hivatalosan csak a magában álló kardot ismerték el fegyvernek. Kínában pedig már régről ismert volt a bisento, amely egy hosszú nyélre erősített széles kardpenge volt. Ezzel a fegyverrel akár lovas ellenfelek ellen is ki lehetett állni, mivel egy ügyes fegyverforgató így könnyedén végezhetett előbb a hátassal, majd a lovassal. A bisentónak egy speciális, női változatát is kifejlesztették a nindzsák. Ez volt a naginata, amely nagyon leegyszerűsítve egy 100-120 centiméteres botból és az arra erősített rövidkardból állt. Az új fegyver természetesen testreszabott harcmodorral és technikákkal is járt. A segítségével egy ügyes kunoicsinek nem kellett számára előnytelen közelharcba bonyolódnia (hiszen az alapos kiképzés ellenére általában a férfiak erősebbek a nőknél), ráadásul a szamurájok számára szokatlan volt a fegyverhez illő harcmodor, ami elsősorban az ellenfél lábának megsebzésére irányult.

Naginata

Folytatás a következő oldalon!

Hanbo

A nindzsák az álruhákhoz kitűnően illő botokat is halálos ügyességgel forgatták. Két alapvető botfajta volt a 91 cm hosszú hanbo/hanbo és a 122 centiméteres jo/dzso.

Az alantas sarló kivédhetetlen fegyverré vált, ha egy lánccal egy markolatul szolgáló rövid bothoz erősítették (ez volt a kusari-gama). A kusari-gama. mestere egy jól irányzott lendítéssel beakaszthatta az ellenfél kardját a köré tekeredő láncba, majd kiránthatta a kezéből. Ha pedig sikerült az ellenség teste köré tekerni, akkor nemcsak mozgásképtelenné tette, hanem a lendülettől becsapódó sarló súlyos sebet is ejthetett a harcoson.

Jo/Dzso

Azt is kihasználták, hogy a szamurájok a halászszigonyra emlékeztető halásztőrt, a sait sem ismerték el hivatalos fegyvernek. Ezt a tőrt párban forgatták. Jellemzően tompa élük volt, ám hosszú és hangsúlyos kézvédővel rendelkeztek, amelynek segítségével kivédhető volt egy kardtámadás, sőt bele lehetett akasztani az ellenséges pengét, míg a másik kézben tartott tőrrel támadni lehetett.

A dobótőrök, shurikenek (surikenen), dobótüskék gyakran megjelennek a nindzsák filmbeli ábrázolásaiban, ám nyílt harcban ezeket az eszközöket leginkább figyelemelterelésre, az ellenség megzavarására használták

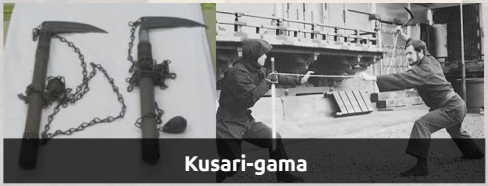

Kusari-gama

Egy szakértő kéz által erősen eldobott tőr vagy tüske elég erős volt akár egy páncél átszakításához is, ám nem tudott halálos mélységű sebet ejteni az áldozaton. Ezért a nindzsák gyakran méregbe mártott fegyvereket használtak, amelyek idővel akár halált is okozhattak, de mindenképpen akadályozták az ellenséget a harcban.

Shurikenek

Emellett a jól ismert kötéllétrák, kampós kötelek, mászókarmok sem hiányozhattak a nindzsák felszereléséből. A mászókarmok egyébként közelharcban is hasznosnak bizonyultak: támadásokat lehetett velük blokkolni, valamint csúnya sérüléseket okozhattak annak, akit egy ilyen kiegészítővel felszerelt nindzsa nyitott tenyérrel megütött. Sőt, a szemfüles harcosok a talpukra is kifejlesztettek egy mászókarom típust, ami falmászáskor bizonyult hasznosnak.

A fent ismertetett naginata mellett kifejezetten kunoichi fegyvereknek számított a hajtű és a nekoto, ami gyakorlatilag az ujjakra húzható fémkörmöket jelent.

Dobótövisek

Ráadásul az álruhájukból adódóan a nők még a férfiaknál is gyakrabban vetettek be mérget a sikeres akció érdekében.

A mérgek mellett megemlíteném még a füstbombákat és villanóporokat, amikkel remekül össze lehetett zavarni az ellenséget, a babonásabb ellenfelek pedig bizonyára alaposan megrémültek, mikor először szembesültek ezekkel a találmányokkal. A nindzsák valószínűleg gyakran ástak titkos alagutakat, amiken keresztül hirtelen megjelenhettek vagy váratlanul helyet változtathattak a hiszékeny ellenség legnagyobb rémületére.

Kaginawa - Kampós kötél

Folytatás a következő oldalon!

Mizugumo

Végezetül bemutatnék egy különleges szerkezetet, amelynek segítségével a nindzsák képesek voltak a vízen járni. Ennek alapján alakult ki az a legenda, hogy különleges varázslattal például a természet elemeit is az irányításuk alá tudták vonni. A mizugumo gyakorlatilag egy lyukas közepű széles fakarika, aminek közepére bőrszíjakkal egy kisebb bambuszkeretet erősítettek (ez tartotta a lábat), amelybe bőrt feszítettek. A szerkezet bambuszból és bőrből készült. Ha működött, akkor a nindzsáknak bizonyára fáradságos munkával és kitartó gyakorlással kellett elsajátítaniuk a vízen járást, azonban ha sikerült, akkor szárazon átkelhettek nagyobb vízfelületen is, ami nemcsak megtévesztéskor és az ellenség félrevezetésében lehetett hasznos, de így a fegyverzetük és az öltözékük is száraz maradt.

Azt hiszem, még ebből a rövid felsorolásból is kitűnik, milyen találékonyan hasznosították ezek a harcosok a környezetükben megtalálható eszközöket. Ha valaki szeretné magát jobban beleásni a témába, ajánlom, hogy látogasson el a források alatt feltüntetett oldalakra, amelyek némelyike valóban kimerítő felsorolást ad a fegyverekről.

A nindzsák napjainkban

A fentiek után nem meglepő, hogy napjainkban is léteznek nyilvános nindzsaiskolák, ami ugyancsak azt bizonyítja, hogy nem sikerült „kiirtani" őket. A forrásokban három jelenkori mester nevét említik leggyakrabban, de mindannyiukat összeköti egy legendás mester, akiről lent olvashattok bővebben:

1. Budzsinkan - Hacumi Maszaaki

Maszaaki gyerekkora óta különféle küzdősportokat és harcművészeteket tanult (kendzsucu, aikidó, dzsúdó, karate, boksz), ám miután úgy érezte, hogy ezek a sportok nem elégítik ki és túl könnyen elsajátíthatók, 26 évesen a nindzsucu felé fordult. Először Ueno Takasitól tanult, majd egy élő legenda tanította: Takamacu Tosicugu.

Takamacu Tosicugu (1889-1972)

Tosicuguról (1887-1972) mindenképpen szót kell ejtenünk, mivel valóban legendás alak volt.
A beteges gyerek nagyapja unszolására 9 évesen kezdett többek között nindzsucuval foglalkozni. 12 éves korára a dodzsó felnőtt tagjai elnevezték Kotengunak (kicsi démon), mivel senki nem volt képes legyőzni. 13 évesen elérte a mester szintet.
Olyan nagyszerű harcossá vált, aki egész életében nem talált legyőzőre. Egy idő után már nem is fogadott el kihívást, ám 1915-ben mégis kivételt tett egy Chosiryu/Csosziriu nevű kínai shaolin mesterrel. Igaz, az ő kihívását is csupán harmadik próbálkozásra fogadta el. A harcművészetek világában jártas emberek nagy érdeklődéssel várták a párviadalt, már csak azért is, mert a kínai mester 190 centiméteres magassága és 120 kilója mellett Tosicugu eltörpülhetett a maga 75 kilójával.
Ekkor azonban egy álom kínálta tálcán a megoldást. A japán mester azt álmodta, hogy pillangóként egy hatalmas vörös démon gyilkos csapásai elől menekül. Addig-addig tért ki könnyed szárnycsapásokkal a nehéz csapások elől, míg végül a démon kimerültségében összeesett. A megálmodott taktikát követve a valós összecsapás alatt egyszer sem támadt, csupán kitért a lendületes ütések elől. Két óra elteltével a bíráskodásra felkért nagyúr leintette a harcot és Tosicugut kiáltotta ki győztesnek, mivel ekkorra Csosziriu az ereje végére ért, amit egyre erőteljesebb zihálása is tanúsított. Esélye sem lett volna egy komolyabb támadás ellen.

Hacumi Maszaaki 1957-ben jelentkezett a dodzsójába, amelynek vezetését később a tehetséges tanítványra bízta, habár 80 éves koráig Tosicugu is aktívan edzett. Az öreg mester tiszteletére a Budzsinkan/Bujinkan nevet adták az iskolának, amelynek jelentése: "Ahol az isteni harcos gyakorol".

2. Genbukan - Tanemura Sótó (Tanemura Cunehisza)

Tanemura Hacumi tanítványa volt, ám egy nézeteltérés után elhagyta a budzsinkan dodzsót és új iskolát alapított 1984-ben. Körülbelül 30 országban van jelen ez az iskola.

3. Dzsinenkan – Manaka Unszui (Manaka Fumio)

Manaka ugyancsak Hacumi tanítványa volt és ő is elhagyta a mestert. 1996-ban alapította iskoláját.

Természetesen rengeteg egyéb nindzsucut is oktató iskola alakult és valószínűleg alakulni is fog a jövőben, amelyek folyamatosan rivalizálnak egymással és egymás létjogosultságát firtatják. Azt azonban ne feledjük, hogy ezek a nyilvános iskolák már nem azonosíthatók teljes mértékben a XVI. századbeli nindzsa klánokkal, legalábbis annak alapján, amit a külvilág felé mutatnak.

Cím: Bunraku
Kiadási év: 2010
Kategória: Akció, dráma, thiller
Hossz: 124 perc
Rendezte: Guy Moshe
Írta: Boaz Davidson, Guy Moshe

Szereplők:

Josh Hartnett
Woody Harrelson
Gackt as Yoshi
Kevin McKidd
Ron Perlman
Demi Moore
Jordi Molla
Shun Sugata
Emily Kaiho
Mike Patton

Értékelés:
ImDb: 6/10

BUNRAKU

// YoruShi Nao

Egy cowboy, fegyver nélkül és egy szamuráj, kard nélkül... Ők a jó oldalon álló főszereplők. A szürke réteget, az elnyomottakat, a senkiket testesítik meg. Motiválójuk ugyan a bosszúvágy - de ebben a szituációban ez még megbocsátható. Az utazó és Yoshi (Josh Hartnett, Gackt Camui).

Aztán vannak a vörösök: ők mindent megkapnak, csodálatosak, tévedhetetlenek. Nicolával (Ron Perlman) az élen. Pont, mint a kommunizmusban. Igazságtalanságaikat jónak álcázott hamis tetteik mögé rejtik. Legalábbis próbálják.

Szerepet kap a szerencsejáték is, mely általában nyomorba dönt nyomorult embereket és felemel magas pozíciójúakat - ám itt kicsit más osztásban tűnik fel. Egész pontosan: ötlapos pókerben.

És vannak a nők. Elrabolják őket, aztán hárembe kényszerítve kedvüket töltik velük. És akkor még szépen fogalmaztam. Mint ahogy azt Alexandrával és Momokóval is tették (Demi Moore, Emily Kaiho).

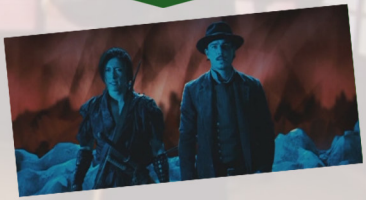

Bár fegyvert birtokolni tilos, bizonyos embereknek (na, vajh melyik csoportnak?) mégis van. A többiek pedig, ha ölni akarnak, menjenek a seregbe. Ha netalántán nem lennének elég ügyesek és megölnék őket, annyival kevesebb anyaszomorító lenne a világon.

A helyszín egy város, ami inkább hasonlít egy színpadra: minden mesterkélt, minden előre megtervezett. Mint a nagykönyvben. Mint a bunrakuban (bunraku: japán szó, 1. bábművészeti színház, 2. bábok). Hangulatilag kevert, mint egy jófajta nagyváros: gazdag-szegény negyedek, házak és piacok, nyugat és kelet találkozása. Ebben az istenverte városban csak harc van. És igazságtalanság. Mert ez az élet. Férfiak a nők ellen, nyugat kelet ellen, elnyomók a gyengék ellen... Lassan egy új hős kellene nekik. Jöhet bárhonnan, jöhet bármivel. Akár egy vonattal is. Mert a vonatokon általában szokott ülni egy csendes ember. Esetünkben kettő is...

...egy cowboy, fegyver nélkül
és egy szamuráj, kard nélkül...

■ Dorama sziget

Cím: Atsu-hime

Magyar cím: Acu hercegnő

Író: Tomiko Miyao

Rendezők: Sato Mineyo, Okada Ken, Horikirizono Kentaro, Watanabe Yoshio, Uesugi Tadashi, Matsukawa Hirotaka

Forgatókönyvírók: Kumiko Tabuchi, Tomiko Miyao

Zeneszerző: Ryo Yoshimata

Producer: Yôtarô Yashiki

Vágó: Kiyoko Mizushima, Hideki Satou

Kiadási év: 2008.

Típus: történelmi sorozat

Hossz: 50 rész (epizódonként 45 perc)

Sugárzás:
Minden hétköznap 15:50 körül az M1-en. Ismétlés éjjel.

Színészek:
Aoi Miyazaki (Acu hercegnő)
Masato Sakai (Tokugawa Iesada)
Kyozo Nagatsuka (Tadatake)
Eita (Komatsu Tatewaki)
Yukiyoshi Ozawa (Saigo Kichinosuke)
Taizo Harada (Ookubo Toshimichi)
Hideki Takahashi (Simadu Nariakira)
Keiko Matsuzaka (Ikushima)

ACU HERCEGNŐ

// Catrin

A koreai sorozatok után most egy japán történelmi dráma, az Atsu-hime került az M1 műsorára. A történet alapja Tomiko Miyao Tenshôin Atsuhime című regénye és az Edo-kor végére kalauzol minket. A tévében január 7-től követhetjük nyomon minden hétköznap 15:40-16:00 körül, éjfél táján pedig ismétlik szintén az M1-en.

Az 50 epizódnyi történelmi szelet középpontjában a Shimazu daimjó (nagyúr, tartományi nagybirtokos) klán egyik mellékágába tartozó Kacu hercegnő áll (később kapja/felveszi az Atsuko és a Tenshôin neveket is). Jómódú szamuráj lányaként Acu már gyermeknek is érdekes, határozott, szeleburdi, felfedező személyiség, aki okos lánnyá érik. A történet az életét mutatja be, és rajta keresztül megismerjük az akkori japán politikát, a sógunátus helyzetét, gyengülését, a nagyurak elégedetlenkedéseit, szervezkedéseit. Nyomon követhetjük Acu családi helyzetét, Nariakirához kerülését vagy épp az életében legmeghatározóbb dolgot: őt szánják a 13. sógun, Tokugava Ieszada feleségének...

A történet hűen visszaadja a korszak eseményeit: a sógunátus és Japán bezárkózásának közelgő végét, a nyugat megjelenését. A 19. század közepén ugyanis a szigetország ismét megnyitja kapuit külföld felé, ettől kezdve áramlik be a nyugati hatás és kereskedelem az országba. A sorozat pedig ezen események fő mozgatóiról, szereplőiről is szól.

Ez nem koreai

Az igazi dorama fanoknak most is lehet örvendezni, a japán művekért rajongóknak még inkább, elvégre ez az első ilyen történelmi sorozat a hazai tévében. Japán drama fanoknak tehát kötelező, és akik már ismernek/láttak hasonlókat, biztosan ezt is hamar falni fogják, vagy élvezettel nézik újra.

Akik pedig csak az itthoni (vagy csak) koreai doramákat követték, azok már jól ismerik a látott sorozatok sémáját, a színészeket, a játékukat vagy éppen a kameramozgást. Az eddigi négy koreaitól azonban a japán eléggé eltér. Úgy gondolom, nem rosszabb, nem jobb, csak más, de ez teljesen érthető is. Elvégre hiába szomszédok, még a hasonló kultúra is nemzetenként egyedi színeket, szokásokat ölt és rengeteg mindenben különbözik. Így elsőre furcsa lesz még azoknak is a hercegnő története, akik úgy gondolják (valamennyire) ismerik már a Távol-Keletet.

Fontos megjegyezni, hogy a részek eleve rövidebbek és a szereplők és események itt még inkább történelemhűek, kevés tehát a koreaiaknál megfigyelhető kiszínezés, de azért az erényes hősnőt (még ha valóságon alapul is) itt is megkapjuk.

A sorozatban a narrátor alakja is állandóan előkerül, az idősebb Acu az, aki utalásokat tesz, távolról tekint az eseményekre és összefoglalja azokat. Részben úgy érezhetjük, hogy semmit sem értünk, a nyakunkba zúdul ez a sok név, szereplő és történelmi esemény, ami követhetetlennek tűnik, nem japánként pedig kevésbé lehet meg hozzá a háttértudásunk.

Folytatás a következő oldalon!

■ Dorama sziget

Másrészt viszont a mesélés sokszor kimond egyértelmű, bármelyik néző számára is teljesen érthető dolgokat, amikről úgy érezzük felesleges a szánkba rágni. Az első résznél a narráció, de még a felvételek is enyhén egy dokumentumfilm érzését keltették bennem, de ehhez hamar hozzá lehet szokni, és később a szereplők játéka, a sorozat dialógusai és mozgalmassága jobban dominálnak.

Nem kell tehát megijedni, sem pedig erőlködni, hogy mindent és mindenkit megértsünk, a sorozat természetesen így is hozza a jól bevált tévés elemeket, melyeknek köszönhetően *XY* nagyúr rossz szemöldökű arcát vagy épp *Z* úrnő érzéseit messziről észrevesszük, magyarul a történetet jól megismerjük és magunkévá tesszük. Aki pedig szereti komplexebben ismerni a dolgokat, az már a kezdeti információáradat után is nagyon hamar belejön a kikicsodába.

A főbb karakterek mind-mind meglévő történelmi személyiségek, így nem jellemezném őket. Ez maradjon a nézők feladata, hogy felfedezzék az adott események közepette kik és miért, mit cselekszenek. A főszereplők a különböző daimjó családok, leginkább a már említett Shimazu klán, később pedig a sóguni család is. Nagyon jók a színészválasztások is, remekül hozzák a karaktereket, illenek a szerepükhöz. A főhősnőt alakító Miyazaki Aoi (Nana fanoknak ismerős lehet a live actionból Komatsu Nanaként) játéka nagyon hamar megszerethető.

Megvalósítását tekintve sem marad le a sorozat az itthon adott koreaik mögött. Nagyon szép felvételeket csodálhatunk, jelenethez illő zenéket kapunk, a japán díszletek és ruhák pedig elképesztően gyönyörűek. Gondos munka, melyet érdemes szemügyre venni. A történet pedig kerek egész, ajánlom tehát mindenkinek, aki szereti az ilyen sorozatokat vagy szimplán a japán történelmet.

Történelmi háttér (a sorozat szempontjából spoliert is tartalmaz):

Japánban a sógunátus (más néven bakufu, katonai kormányzat) 1192-ben kezdődött. Lényege, hogy a császár nem birtokol tényleges hatalmat, mert az országot egy katonai vezető, a sógun irányítja. Ez a cím több korszakot, családot és harcot is megélt, végül a szekigaharai csata után 1603-tól a Tokugava kláné lett a hatalom. Az ország ettől kezdve elzárkózott a külvilágtól, gazdaságilag és politikailag is megerősödött, békés, fejlődő körülmények között éltek. A Tokugava-sógunátus vagy más néven Edo-bakufu egészen 1868-ig tartott. Nevét a kormány székhelyéről, Edo városról kapta (Tokió korábbi neve).

Acu hercegnő története az 1800-as években játszódik, pontosabban az ő életét követi végig a sorozat, így 1836 és 1883 közé tehető. Ebben az időszakban már a sóguni hatalom jelentősen gyengült: pénzügyi gondokkal, az emberek (daimjók, szamurájok, parasztok) elégedetlenkedésével és külföldi nyomással kellett szembenézniük.

Acuko élete alatti sógunok:

11. Tokugawa Ienari (1773-1841), sógun: 1787-1837
12. Tokugawa Ieyoshi (1793-1853), sógun: 1837-1853
13. Tokugawa Iesada (1824-1858), sógun: 1853-1858
    - felesége (1856-tól): Atsu Hime: Acu férje halála után buddhista apácaként felvette a Tenshōin nevet

14. Tokugawa Iemochi (1846-1866), sógun: 1858-1866
15. Tokugawa Yoshinobu (1837-1913), sógun: 1866-1867

Acu hercegnő
1836 – 1883

1868-ban a sógunátus megszűnt, a Meidzsi-restauráció teljesen megreformálta az országot: Meidzsi császár korlátlan hatalmat kapott, Japán megnyitotta kapuit, és első alkotmányuk valamint parlamentjük is megszületett. Ezzel véget ért az Edo-korszak. Acu végigkövette a kor eseményeit és szerepe volt a reformokban is. 1868-ban részt vett az edói kastély békés átadásának tárgyalásán.

NARUTO SHIPPUDEN ULTIMATE NINJA: STORM GENERATION

// Hikaru Takaheshi

A generációk Ultimate összecsapása!

Cím: Naruto Shippuden Ultimate Ninja Storm Generations

Megjelenés dátuma: 2012

Platform: PS3, Xbox 360

Kiadó: Namco Bandai Games

Fejlesztő: CyberConnect2

Író értékelése:

Grafika: 7
Zene: 9
Játékélmény: 7
Összegzés: 7

Előzmények

Gondolkodtál már azon mi lenne ha találkozna a múlt a jelennel? Ha te nem is, a Bandai Namco Games és a CyberConncet2 valószínűleg ezt tették az Ultimate Ninja következő részének 2012-es megjelenése előtt. Már 2011 végén nagy volt az izgatottság, hiszen nemcsak bejelentették az új játék érkezését, hanem rengeteg újdonságot ígértek a rajongóknak. Olyan játéktechnikai megoldásokat, amiket az ember először el sem hisz, így hát nem csoda, hogy nagy volt a feszültség.

Mi az új…

Miután boldogan hazagyalogultunk a játékunkkal megláthatjuk, hogy a borítón egy felirat áll miszerint kártyacsomagot tartalmaz. Ez egyike az újításoknak. Egy igen elterjedt Narutós kártyajáték új kiegészítő pakliját kapjuk a játék mellé, ráadásul egy-egy kártya kódját a játékon belül beírva plusz dolgokat kaphatunk. Igaz, eredetileg ez csak a gyűjtői verzióhoz járt, de örülünk neki! Miután végignéztük a megszokott, de mégis új, hihetetlenül menő nyitányt, beléphetünk a főmenübe, ahol a menüpontok között ugrálva szó szerint rengeteg mindent láthatunk. De menjünk először a történetmódba. Ezúttal nem egy karakter – azaz nem Naruto – történetét, hanem több karakter szemszögéből, rövidebben játszhatjuk a játékot. Kezdésképp érkezik is egy újítás, hiszen nemcsak tinédzser, hanem kölyök Narutót is választhatunk a történet origójaként. Miután elindítottuk az általunk kiválasztott karakter történetét, olyan képsorok következnek, amiket nemcsak hogy a játékban, de még az eredeti animében sem láthattunk. Teljesen újra rajzolt jelenetekkel vezetik be a történeteket, amelyeket elképesztően jól megrajzoltak, nem is térnek el az eredetitől történetileg, de mégis valami teljesen újat láthatunk. Ezután észrevehetjük, hogy a 3D-s animált képkockákat teljesen kivették, csak 2D-s rajzokat használnak a történet mesélésére.

Folytatás a következő oldalon!

Előzmények

És hogy mit is rejt a történet mód. Rengeteg meglepetéssel találkozhatunk hiszen nemcsak a Narutók és Sasuke szemszögéből játszhatunk, de a Strom sorozatban először Zabuzát és Hakut is választhatjuk, természetesen sok más méltán kedvelt karakter mellett. A történet sajnos rövidre sikerült karakterenként, és még együtt sem túl hosszú, de ennek a játéknak nem is a történet a lényege, hiszen a zömét már láthattuk az előző Stormokban. A történet csupán a Storm 2-ig halad, míg Sasuke és Naruto ismét megküzd az 5 árny gyűlése után. Ha túljutottunk ezen is, enyhe csalódottságot érezhetnénk, hiszen hamar végeztünk, de ez megtévesztő, hiszen olyan történeteket láthattunk, amiket az animében eddig nem, és itt nem csupán Killer B mesterien humorosra megalkotott történetszálát értem. Persze ezután még mindig nincs vége semminek. A játék sokkal inkább azért készült, hogy kedvenc karaktereinkkel harcolhassunk egymás ellen. Szóval ugráljunk csak tovább abban a menüben. Vadonatúj módok nyílnak meg előttünk a bajnokság és túlélés módokban. Hiszen választhatunk, hogy három vagy hét, gép irányítású vagy haver ellen harcolunk a bent maradottak számát folyamatosan ritkítva vagy a gépeket sorban üssük ki a pályáról. Előbbi szórakoztató, utóbbi inkább a történet rövidségét pótolja.

És ami számít!

Karakterek

Na de akkor térjünk a lényegre. Miután elindítjuk a harcot, lényegtelen ki legyen az ellenfelünk, egy hatalmas paletta tárul elénk telis tele kedvenc karaktereinkkel. És nemcsak a Shippudenéivel, az összes Storm 1-es karakterrel is. A fent említett Zabuza és Haku mellett új karakterként játszhatunk még gyerekkori Kakashival és társával Obitóval, csakúgy mint az összes árnnyal – tűz közül még a régiekkel is –, köztük természetesen Danzóval. A legkülönlegesebb karakter mégis talán Naruto új formája. Ugyanis itt már nem a megszokott módon veszi fel a kilencfarkú erejét az átváltozása után, hanem elsajátítja, irányítja az erejét, pont mint az animében. Igencsak jól sikerült, hiszen Sasuke Susano'ojának a megjelenése várható volt, de ez az átalakulás teljesen új színvilágot ad a palettára – menő, de mégsem túlzottan erős vagy könnyen használható. A játékba újra visszahozták a csak segítő karaktereket, így nem marad ki sem a hangrejteki négyes, sem az árnyak segédjei a Storm 1-ből. Ha megvan, hogy kit szeretnénk irányítani a csatáink során, kiválaszthatjuk azt is, hogy milyen fegyverekkel szeretnénk felruházni őt, ugyanis a Generationsben a nindzsánk eszközeit mi is összeállíthatjuk azokból a tárgyakból, amiket a különböző játékmódok alatt összegyűjtöttünk. Az újítás az, hogy ezúttal ezt bármilyen játékmódban használhatjuk. Miután a hatalmas listáról sikerült kiválasztanunk csapatunkat, és fel is szereltük, elkezdhetjük a harcot. Sajnos a harc előtti monológok nem tértek vissza, de erről meg is feledkezünk, hisz a rengeteg pálya közül a legjobb kiválasztásának az élménye kárpótol minket.

Folytatás a következő oldalon!

Harcmenet

Harcok világszerte

És akkor itt kezdődik az igazi harc. Mivel az egész játék az egymás elleni versengésre alapul, így a legjobb és legjátszhatóbb játékelemekkel kellett felruházniuk a Generationst. Ezt meg is tették, hiszen most már egy új mértékkel bővült a kijelzőnk, ez pedig nem más, mint a kawarami no jutsut behatároló csík. Ez meghatározza, hogy egymás után maximum négyszer lehet elmenekülni, így nem arról szól az egész harc, hogy ki tudja gyorsabban nyomni a gombot vagy kinek fogy el előbb a chakrája, sőt ezúttal az sem kerül chakrába, ha fabábut hagyunk hátra. A futás szintén megkönnyíti a játékmentet. Eddig chakra segítségével csak a földön tudtál futni, de ez most teljesen megváltozott. Most már tudsz a levegőből a földre, földről levegőbe szaladni, vagy ahogy akarsz, sőt még ütéskombináció közepén is lehetséges. Ez is rengeteg új lehetőséget ad nekünk. Lehetőség új technikák kifejlesztésére, lehetőség még izgalmasabb harcokra és sokszor megkönnyítheti a dolgunkat egy-egy régebben nehezebbnek hitt technikában, de mégsem teszi túl egyszerűvé a játékot. Igazából régóta ez az első része az Ultimate Ninjának, amiben játéktecnikai szempontból nincs negatívum.

Pozitívum

A fejlesztéseknél még érdemes megemlíteni, hogy nagyon fejlett technikával csinálták meg az interneten keresztüli harcot, sőt! Olyan elemeket raktak bele, ami még akkor is értelmet ad az offline játéknak, ha csak neten szeretnél játszani. Hiszen a különböző offline játékmódokban összegyűjtött nagyon menő rangokat mutogathatod vagy a ninja kártyáid segítségével plusz képességekkel szállhatsz szembe bárkivel az online játék alatt is.

Negatívum

Az internetes harcokkal kapcsolatban sajnos meg kell jegyeznem egy negatívumot. Hacsak nem engedhetsz meg magadnak kiemelkedően jó internetkapcsolatot, kevés az esélyed egy igazán izgalmas meccsre. Az új játékelem, az ötirányú futás, csak nagyon jó időzítéssel használható, ami lassú internettel szinte lehetetlen. Persze ha egy közelben élő játékossal játszotok, akkor nem lesznek problémák, de ha nem, akkor maximum az lehet izgalmas, hogy ki szív jobban a szaggatás miatt.

Ez a rész történetileg talán kicsit kevésnek tűnhet, látszik is, hogy az előző Storm részekkel szemben sokkal inkább a harcmenetet fejlesztették. A Generationst sokkal inkább csak azért adták ki, hogy a következő részig ne unatkozzunk. Hiszen az anime még fut, sőt a negyedik nagy ninja háború még csak kezdetét vette! Szóval a Bandai is folytatni fogja az Ultimate Ninját, így nem kell aggódnunk, lesz még meglepetés a jövőben.

Cím: Naval Ops: Warship Gunner 2
Megjelenés: 2006.02.23
Platform: PS2 , PSP
Kategória: szimulátor
Kiadó: Koei
Fejlesztő: Koei
Elérhető nyelvek: Angol, Japán

Értékelés:
Grafika: 8
Zene: 4
Játék élmény: 8
Összességében: 7

IGN pont: 7.0
GameTrailers pont: 6.8
Metascore pontszám: 62

Pro:
- Rengeteg tárgy
- Sok-sok küldetés
- Izgalmas történet

Contra:
- Ilyet még nem láttam PS2-őn, de van egy küldetés, aminél beszaggatott a játék (a DVD látszólag nem hibás)
- Egysíkú küldetések
- Nagyon monoton zene

WARSHIP GUNNER 2

// NewPlayer

Vannak dolgok, amiket egy férfi embernek egyszerűen muszáj megtennie: 10 emelet magas harci robotokkal lerombolni egy megalopoliszt, vagy roskadásig ágyúkkal megrakott hajókkal ellenséges vizekre merészkedni. A Warship Gunner utóbbiban lesz a segítségünkre!

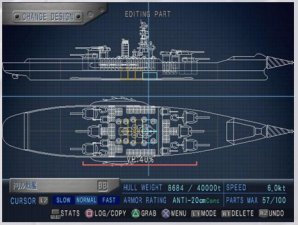

Történet

A játék elején egy alternatív 1939-es I. világháborús környezetben találjuk magunkat, ahol észre fogjuk venni, hogy az évszám és a helyszínek nagyjából stimmelnek, de senki sem emlékszik optikai fegyverekre és a legnagyobb csatahajóknál is háromszor négyszer nagyobb szuperfegyverekre.
Maga a történet a Wilkia Freedom Forces tengerészeinek kalandját meséli el, akik csak magukat és a királyukat akarták megvédeni, de később már ők is belekeveredtek a nácik ellen vívott csatákba. Az eseményeket három szálon is végigkövethetjük attól függően, hogy az első két küldetésben hogyan cselekszünk! Ezt mindenki tartsa észben,nehogy úgy járjon mint én, hogy a lőjjünk szét mindent elv alapján sikeresen ugyanazt a történet szálat másodszor is elindítja.

Játékmenet

A játék három fő részből áll: ki kell fejlesztenünk a számunkra megfelelő eszközöket, majd ezeket össze kell raknunk egy hajóra és végül meg kell mentenünk a világot.
Így talán a játék legkritikusabb pontja nem is maga a küldetések vagy a tervezés, hanem a kutatás. Ha nincsenek meg a megfelelő eszközeink, akkor hogyan süllyesszünk el egy katamarán repülőgépszállítót, ami kb. 60 csomóval repeszt a szövetséges bázisok felé (ez nagyjából 110 km / h-nak felel meg)?
A játék irányítása eléggé bonyolult lehet első ránézésre és a helyzet nem jobb a második ránézéskor sem. Aki azt hitte, hogy egyszerű dolga lesz, az nagyot fog csalódni. Minden gombot kihasználunk a kontrolleren, ráadásul az sem mindegy, hogy milyen módban vagyunk játék közben. Én már másodjára játszom végig, de még így is van, hogy mellényomok sokszor a csata hevében, aminek az az ára, hogy a hullámsírban találom magam.
Ha nagy nehezen hozzászokott az ember az irányításhoz és már nagyjából reflexszerűen jönnek a mozdulatok (ekkor már kb. a játék felénél járhatunk), akkor kezdi csak észrevenni, hogy a tervezésével gyakran a saját dolgát nehezítette meg.
Attól, hogy felraktunk a hajónk elejére 12 db 46 cm átmérőjű ágyút, hátulról még nem tudjuk megvédeni magunkat. A légvédelmi lövegeket pedig érdemes párosával alapból elhelyezni, hogy a hajó mind a két oldaláról védve legyünk.

Folytatás a következő oldalon!

Kutatás, fejlesztés

Amikor elkezdjük hajóskapitányi életünket, csak egy egyszerű kis rombolóval szelhetjük a habokat és próbálhatjuk meg kikerülni az ellenséges csapatok ránk zúdított lövegeit. Ám szerencsére van lehetőségünk fejlesztésre, ahol nem kevesebb mint 1500 különböző eszköz közül válogathatunk kedvünkre. Az egyszerű ágyúktól a különböző hajótestekig és repülőkig mindent megtalálhatunk. Sőt, a korábban említett lézer fegyverek használatára is lehetőségünk nyílik, amik eléggé vicesek. Az egyiknek pl. macska formája van és nyávog.....
A fejlődés a hagyományos fejlődési fák alapján megy: ahhoz hogy egy dolgot ki tudjunk fejleszteni, egy másikat is meg kell szerezni. Van lehetőség felgyorsítani a fejlesztést és akkor nem kell több küldetést megvárni, hogy elkészüljön egy jobb parancsnoki torony.

Tervezés

Mit ér a fejlesztés, ha nem tudjuk használni? Erre való a tervezés pont, ami talán még a hajók irányításánál is bonyolultabb és sokrétűbb. A rengeteg felszerelhető egység és a sokféle tulajdonság, amire figyelni kell, akár órákra is odaragasztja az embert a tervezőasztal mellé.
Itt dől el minden: a hajónk mennyire lesz képes gyorsan reagálni a parancsainkra, a fegyvereink mennyire jók a szárazföldi, vízi vagy légi egységek ellen. Ha rosszul építkezünk, és csata közben menekülésre fordul a helyzet a küldetésünk sikere múlhat azon, hogy vannak-e hátrafelé néző ágyúink.

Csata

Mikor végre összeállítottuk a Jamato osztályú csatahajónkat, akkor elindulhatunk küldetéseket végrehajtani. Az első és legfontosabb lépés ebben az eligazítás, amit az elején nagyon nem ajánlott átugrani, mert számos dolgot megtudhatunk az ellenségről, a lehetséges taktikákról, időjárásról és arról, hogy egyáltalán milyen hajóval érdemes nekivágnunk a kalandnak.
Mikor pedig már a vízen találjuk magunkat, akkor csak egy szabály van: folyamatosan mozgásban maradni és lehetőleg gyorsabbnak lenni az ellenségnél, ami a már korábban említett viszonylag bonyolult irányítás miatt sokszor egészen embert próbáló feladat.
Amint viszont lőtávon belülre kerül egy nem baráti hajó, csak egy dolgunk van: el kell süllyesztenünk még mielőtt ő teszi ezt velünk.
Ha ügyesek voltunk a tervezésnél, akkor nincs is más dolgunk, mint átváltani a megfelelő rakétára/ágyúra/torpedóra és annyi fémet rázúdítani, amennyink csak van, miközben ügyesen manőverezünk a nyílt vízen.
Ez most eléggé egyszerűnek tűnhet, de valójában nem az. Sok apróságra kell figyelni. Pl. szigetek mögé jól el lehet bújni, ahova sem a rakéták sem az ágyúk nem képesek ellőni. A ködben nagyon drasztikusan lecsökkenhet a látótávolság és csak a műszerekre hagyatkozhatunk.
Éjszaka nem kérhetünk repülőgépes segítséget és arról már nem is beszélve, hogy viharos időben, miközben a hajót dobálja a tenger, lehetünk akármilyen jó lövészek, az ellenfél eltalálása mégis egy vért izzasztó feladat lesz!

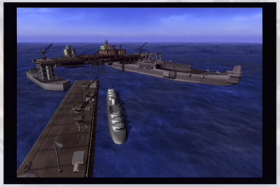

Összegzés

A Naval Ops: Warship Gunner 2 nem fog senkit sem megfogni a változatos küldetéseivel, de odaragasztja az embert a történet, a kísérletező kedv és a lehetőség arra, hogy egy 65 000 tonnás monstrummal leromboljon minden ellenséges egységet legyen az földön, vízen vagy levegőben!
A legnagyobb negatívuma az egész játéknak az, hogy a zenék nagyon monotonok. Mikor már ugyanazt hallod a menüben vagy a játék közben, az egy idő után már idegesítő tud lenni, így érdemesebb inkább kikapcsolni!
(És még egy zárójeles megjegyzés: ez az első olyan játék, amivel többet játszom, mint a GranTurismo-val, jelenleg több mint 50 óránál tartok... :)

Soul Eater – Hóemberépítés

// Naylee

Halálvárosra egy éjszaka alatt mindent befedő hóréteg hullott. Hálísten-mester akadémiája is a fehér paplan takarása alá került.

- Nem hiszem el, hogy ezt kell csinál nom. Ez egy cseppet sem cool – morgott az orra alatt Soul, és egy nagy lapát havat dobott el.

- Ez a feladat – válaszolta Maka, aki a hólapátjára támaszkodva, elmélyülten olvasott.

- Na persze. Erre a „feladatra" alkalmasabb lenne Black Star és Tsubaki. De persze senki nem tudja hová lettek az elmúlt napokban.

- Black Star hatalmassága úgysem fog havat lapátolni – szólalt meg Maka affektálva, miközben egyet lapozott a könyvében.

- Pontosan, jól mondod, Maka – kiáltott Black Star, ahogy kivágódott eléjük a semmiből – Az én hatalmasságommal, ez cseppet sem összeegyeztethető. Örvendjetek, mert igazán nagy hatalmasságom visszatért hozzátok, hogy nagysága fényével beragyogja napotokat – mondta vigyorogva és csípőre tette a kezeit.

- Sziasztok – sétált eléjük szégyenlősen mosolyogva Tsubaki is, és a kezében fogott egy lila kalapos fekete macskát, aki felugrott a levegőbe, és egy pukkanás kíséretében fiatal lánnyá változott.

- Blair – sóhajtotta Maka, aki fél szemét a könyvön tartotta, a másikkal pedig Balirt figyelte. Egy piros miniszoknya fehér bolyhos, prémes szegéllyel, és ugyanolyan piros felső, ami szabadon hagyta a hasát, és a dekoltázsát is jócskán kiemelte. Maka csak fújt egyet.

Vele ellentétben Soulnak abban a mp-ben vér spriccelt az orrából, hogy meglátta a lányt, majd aléltan hullott alá a hóba.

- Építsünk hóembert – kiáltott fel lelkesen Blair. És, mint aki jó példával akar előállni, leguggolt és gyúrt egy hógolyót, amit elkezdett görgetni, hogy minél nagyobb legyen.

- Király! – kiáltott fel Black Star és a levegőbe bokszolt. Tsubaki csak mosolyogva bólintott. – Meglátjátok, hatalmasságom olyan hóembert épít, amilyet még soha nem láttatok!

- Felőlem – vonta meg a vállát Maka és összecsukta a kezében tartott könyvet, de előtte még gondosan behajtotta a lapot, ahol tartott.

Épp indult volna a többiek felé, amikor hirtelen egy elérzékenyült szemű, vörös hajú alak ugrott ki elé.

- Maka, kislányom! A papa épít neked hóembert! – kiáltott fel Spirit, és nagy vehemenciával keblére akarta ölelni Makát, de az még idejében megállította a szeretetrohamot, és jól kupán vágta a könyve gerincével. Spirit nyekkenve csapódott a hóba, jó adagot felcsapva belőle.

- Nem kell – válaszolta nyugodt hangon Maka, rángó szemöldökkel. – Amúgy is, nem kellene most egy csinos nő után nyálcsorgatnod? – ezzel elfordult és a készülő hóemberre fordította minden figyelmét.

Black Star felturbózva rohangált, és mire a többiek észbe kaptak, már kész volt a hóember.

- Black Star – szólalt meg halkan Tsubaki, aki odalépdelt a művét csodáló Black Star mellé. – Nem gondolod, hogy egy kicsit túlzásba estél?

- Egyáltalán nem! Nagyságomhoz ekkora hóember illik – jelentette ki egy bólintás kíséretében.

- Ez totál úgy néz ki mint te, Black Star – szólalt meg Soul.

- Hát, ja – tért észhez Maka is. – És legalább vagy tíz méter magas.

- Még a haja is ugyanúgy áll… totál ugyanolyan.

- Látjátok! Megmintáztam magam, hogy mindig gyönyörködhessetek nagyságomban! Igazán nem kell meghálálni!

- Mi ez a förmedvény! – hallották Kid hangját. – Én még életemben nem láttam ilyen asszimetrikus tákolmányt! Förtelmes… és ez a forma! – Kid teljesen összeomlott idegileg és összekucorodva a földre hullt.

– Ez egyáltalán nem szimmetrikus – motyogta magában megsemmisülve. Liz és Petty ugrott mellé és minden erejükkel próbálták vigasztalni.

- Legalább a hó egy helyen van – rántott egyet a vállán Soul.

- Azt nem mondtak, hogy hová hányjuk – értett egyet Maka is. – Feladatot elvégeztük.

- Ez az izé tényleg nagyon durván ocsmány.

- Hogy mondhattok ilyet, kihívlak párbajra itt és most, azonnal elintézzük! – kiáltotta Black Star.

Soul és Maka hangtalanul, egy könnyed vállrándítás kíséretében elvonult, Blair a hóemberre rakott még néhány széndarabot, Tsubaki, csak Black Start csitította, Kid pedig még nem heverte ki a sokkot.

Így végződött a hóemberépítés Halálvárosban.

Megjegyzés: Miután Kid magához tért és végérvényesen összeszedte magát, szétlőtte a hóembert.

Ezután a hólapátolás Black Star feladata lett.

VÉGE

További képek:
Japán Fényei Blog

SAO RAJZVERSENY EREDMÉNY

// AniMagazin

Novemberben lezárult a Japán Fényei blog és az AniMagazin közös Sword Art online-os rajzversenye.
Mind a 45 beérkezett művet köszönjük az egész csapat nevében és gratulálunk a nyerteseknek!

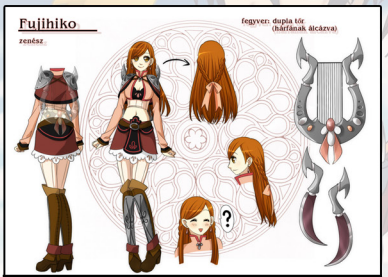

Domján Fruzsina (sonkahalx3)
Karakter neve: Fujihiko

1.

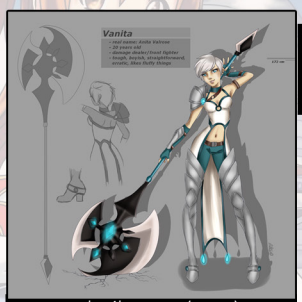

Zolcsák Eszter (Aster)
Karakter neve: Vanita

2.

Molnár István (Crashy)
Karakter neve: Shiro Kazuto

3.

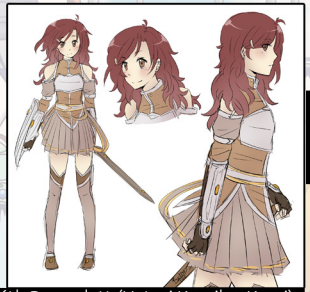

Horváth Bernadett (Hatori Kumiko, Kumi)
Karakter neve: Kumi

4.

Turáncsics Edit (Yorushi Nao)
Karakter neve: Natarou

5.

Folytatás a következő oldalon!

Ambrus Krisztián
(Lysorg Killian)
Karakter neve: Arishyume

6.

7.

Takács Anna (Vina, Vinus)
Karakter neve: Suzume

8.

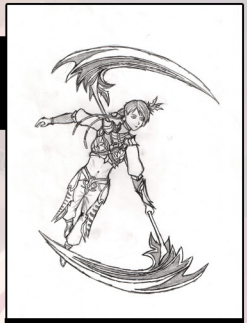

Farkas Anita (Yanagita)
Karakter neve: Yanagita

9.

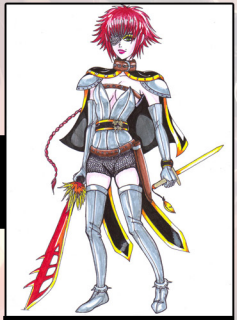

Kiss Judit (Kishi Fujimoto)
Karakter neve:
Hoshino Ayame

10.

Shioru
Karakter neve: Shioru

Cím:
Tonari no Kaibutsu-kun
Terjedelem: 13 rész
Megjelenés éve: 2012.
Studio: Brain's Base
Rendező: Kaburaki Hiro
Zene: Nakayama Masato

Téma:
suli, vígjáték, romantika

Néhány szinkron:
- Tomatsu Haruka
- Suzuki Tatsuhisa

Miket néz egy fangirl az aktuális animékből? 2.

// Miichan (Su.An.Kai.)

TONARI NO KAIBUTSU-KUN

A múltkori számban már elkezdtem bemutatni pár őszi animét. Ezek ajánlóját, beszámolóját folytatnám. Pontosabban a Tonariét és a K-ét, mert azóta mindkettő befejeződött. Mivel itt már az egyes történéseket, epizódokat és végkifejleteket is véleményezem a ***SPOILERtől írtozók vigyázzanak.*** *Mindenki más, aki szintén nézte vagy nagyon kíváncsi az összképre, élményeimre, bátran olvassa. :) Ha megtetszik valamelyik, ne habozzatok, nézzétek, jó hétről-hétre izgulni! Animézzünk együtt!*

A történet haladt tovább egészen a széria végéig, összesen csak 13 részes lett. Ennek a hátránya: sok megválaszolatlan kérdés, kevés visszaemlékezés. Persze ha folytatni fogják egy második szériával, akkor minden jó, de eddig erről még szó nincs. Azonban nem kell csüggedni, mivel idén nyáron egy OVA-t fognak kiadni, ami a manga 12. kötetén alapul. Addig is nézzük mi történt az animében, hogyan változott a szereplők élete.

Shizuku és Haru életének fejlődése

Haru változásai kevésbé vehetők észre, mivel annyiban alakulnak másképp a mindennapjai, hogy lettek barátai, a viselkedése ugyanolyan maradt. Ha felidegesítik, akkor üt, és ha féltékeny, akkor még veszélyesebb dolgokat tesz. Shizuku élete ennél nagyobb változáson megy keresztül, amit Yamaguchi Kenji egyre sűrűbben felbukkanó jelenléte és Oshima Chizuru érzése okoz. Emiatt a további részek központi elemei a szerelmi három-sokszögek, plusz a kevés visszaemlékezések, amik érdekessé/élvezhetővé teszik az animét.

Az utolsó részből ezek hiányoznak és egy egyszerű filler rész lesz belőle, ami teljesen elrontja a lezárást, de ez most mellékes.
Shizuku számára a tanulás még mindig az első, hogy miként vált ilyenné, annak is megvan a maga története. Ettől függetlenül megtanult segítséget kérni a barátaitól, ha megbántja őket, akkor bocsánatot kér, az érzései közt nemcsak a szerelem, hanem a féltékenység is megjelenik, igaz erre nem nagyon jön rá. De barátai mindenben segítenek. Ezek alapján a történet eléggé reális, mivel a változások nem egy perc alatt történnek meg. Nem lesz egyből barátságos, nagyon laza lány, aki szeret Haruval romantikázni. A sorozatban tehát ezek a változások pont jók: nem gyorsak, nem is lassúak, hisz nem telt el olyan sok idő az animében.
Igaz a sok „szeretlek" szót annyiszor lehet hallani, mint a Narutóban a „Soha nem adom fel" szöveget.

Szerelmi három-sokszögek

Ez egy várható dolog volt, minden shoujo animében kell egy-két szereplő, aki feldobja a cselekményt. Gyakori példa erre a plusz egy lány eset. Igen, ez itt is megvan Ooshima Chizuru alakjában. A félénk lány betegség miatt hiányzott a suliból és mikor újra járhatott iskolába nem bírt beilleszkedni, emiatt még az órák alatt is húgával levelezgetett. Egy idő után ő is Haruba szeret. Ilyenkor szoktam nagyon ideges lenni, mert nem szeretem a plusz lány esetet, de itt már néha zavaró, hogy nincs nagy konfliktus ebből. Persze mikor Ooshima miatt összeveszett Shizuku és Haru az nagy volt, de nem mondható olyan nagy szerelmi civakodásnak.
Chizuru teljesen tisztában van az esélyeivel. Még ha egyre sűrűbben is találkozik Haruval, ez nem a köztük lévő szerelem kialakulását segíti elő, hanem a kis baráti csoportba való beilleszkedését.

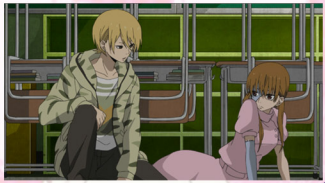

Folytatás a következő oldalon!

A következő lehetőség a shoujo animékben a plusz egy fiú felbukkanása, persze ez is megtörténik, és aminek külön örülök, hogy itt intenzívebb. Itt a fiú nem más, mint Kenji az elit, aki imád hülye emberekkel lógni. Az ő élete se gondtalan, már csak azért se, mert állandóan eltéved, hát ő az, aki Shizukuba szerelmes lesz. Írtó vicces, mikor ráébred érzéseire, hisz egy büszke srácról van szó. Egyre többet segít Shizukunak, amivel a saját esélyeit csökkenti, de ez mellékes. Haru és Kenji közt ezért a rivalizálás nagyon erős és néha már túlzottan veszélyes is. Kenji élvezi is a helyzetet, különben nem hergelné Harut, de mikor veszélyessé válik, a félelem az arcára ül... Haru féltékenységét még tetőzi a tény, hogy Kenji és Shizuku egy előkészítőre is járnak. Az előkészítős, rivalizálós részek nagyon viccesek és jók.

A következő szerelmi sokszög Natsume, Sasayan, Micchan és egy noname emberke között zajlik. Sasayan szerelmes lesz Natsuméba, de Natsume tudat alatt egyre inkább megkedveli Micchant, miután segített neki az egyik étkezdében.

Ekkor Sasayan is rájön arra, hogyan érez a lány Micchan iránt. Később felvilágosítja Natsumét, mikor a lány gorombán viselkedik a fiú barátaival, akik kinevették noname társukat, mikor be akarta vallani érzéseit a lánynak. Ez a fiú a sokszög utolsó szereplője. Mikor Micchan segített a lánynak, kicsit úgy tűnt mintha érezne is iránta valamit. Azt gondoltam, csak én hiszem ezt, mégis a napfelkelte nézésekor Natsume nem tisztán,de bevallotta érzéseit, amire utána nem kaptunk választ, és ez a rész írtó idegesítő. Innentől kezdve a történetben nem is az a lényeg, hogy mi fog történni Haru és Shizuku között, mert arra lehet tippelni és még ha más útvonalon is, de ugyanoda fognak érkezni. Érdekesebb, hogy Micchan és Natsume kapcsolata hogyan fog alakulni. Én szeretném, ha összejönnének, még akkor is, ha nagy a korkülönbség, igaz erre kevés az esély, de akkor esetleg Sasayannal jön össze a lány. Továbbá ott van az a kérdés is, hogy Kenji kivel lesz végül, mert nem tudom elképzelni, hogy egyedül hagyják majd, és nem jön össze senkivel.

Shizuku családjának múltja

Egy újabb jó pont a készítőknek, hogy nem hagyták ki a családot az animéből. Mindenki tudja, hogy a családnak nagy jelentősége van a gyermek fejlődésében.

Ez itt is jól látszik, a visszaemlékezésekben megemlítik Shizuku anyukáját, és az apuka beszél a múltról. Shizuku apukája őszintén szólva elég szerencsétlen, akinek az üzlete állandóan bebukik, ezért a felesége vált a kenyérkeresővé. Shizukunak hiányzott az édesanyja, ezért keményen tanult, hogy ha felnő, akkor olyan legyen, mint ő. Ez vezetett az elmagányosodáshoz, amit később kezdett elfelejteni. Nincs sok visszaemlékezés, de legalább megmagyarázzák, hogy a lány miért lett olyan amilyen.

Kisebb visszaemlékezések vannak még Haruról és Kenjiről. Például nemcsak Haru, hanem Kenji is fél Yuuzantól, aminek még mindig nem tudjuk az okát. Talán így akarják fenntartani az érdeklődést, hogy a következő részekben, még mindig legyen valami, ami érdekli a nézőt. Továbbá Yuuzan és Haru visszaemlékezés is volt, amiből annyi derül ki, hogy még ha Yuuzan nem is utálja Harut, mégis úgy tűnik, őt okolja mindenért. Az okokat jó lenne megtudni: hogy miért Haru tehet mindenről, és az apukájukról is jó lenne egy kis információ. Ha lesz folytatás, reméljük kiderül mindez, és akkor egy teljesen lezárt animét fogunk kapni. Ez a 13 rész kellemes időtöltésnek mondható. Összességében ez egy nagyon jó anime volt.

Cím: K
Terjedelem: 13 rész
Megjelenés éve: 2012.
Studio: GoHands
Rendező: Suzuki Shingo
Zene: Endo Mikio

Téma:
akció, természetfeletti

Néhány szinkron:
- Namikawa Daisuke
- Komatsu Mikako
- Ono Daisuke
- Fukuyama Jun
- Sugita Tomokazu
- Tsuda FKenjirou

Lássuk csak: az anime cselekményének az elején soha nem hittem volna, hogy ilyen vége lesz. A kezdeti zűrzavarból, ami inkább vicces, ecchis, bishis, harcos animére emlékezteti az embert, lett egy letisztult, picit drámaira sikeredett, teljesen jól megmagyarázott mű.

Legutóbb ott hagytam abba, hogy a SCEPTER 4 és a HOMRA a gimnázium felé vette az irányt. A következő rész az iskolában játszódik. Itt Shiro egyre zavartabb lesz, nem tudja, hogy minek vagy kinek higgyen. Yata és az áruló Fushimi egymásnak esnek, végül Awashima megállítja őket.

HOMRA

Majdnem egy teljes részt kapott a múltjuk, az egész klán kialakulása és a halott szereplő Totsuka. Az epizód szerint nyolc évvel ezelőtt kezdődött a történetük. Akkoriban még csak a bár tulajdonosa és Mikoto lógtak együtt. De találkoztak Totsukával, aki mindenáron Mikoto mellett akart lenni, így már hárman voltak. Később előre ugrik az idő 3 évre, majd három hónapra, amikor is már az egész banda együtt tartózkodott a bárban. A végén pedig egy hétre mentek vissza, mikor Totsuka meghalt.

Mikotónak sok követője van annak ellenére, hogy nem viselkedik királyként. Mindenki féltette az erejének széthullásától, ami sajnos megakadályozhatatlanná vált a végén.

Ki Kicsoda?!

Azért választottam ezt az alcímet, mert egy idő után nem lehet tudni, hogy most tényleg ki kicsoda. Szerencsére nem kell olyan sokat várni, míg kiderül, csak az anime utolsó előtti részéig, addigra teljesen letisztul a történet, de akkorra mind a tíz ujjunkról lerághatjuk a körmöt.

Shiro a történet főszereplője, aki eddig a gyanúsított volt. Kukuri hirtelen elfelejti, hogy Shiro kicsoda, majd kiderül, hogy a ház, ahol elvileg Shiro családja lakik nem létezik.
Ez teljesen összezavarja a fiú gondolatait, hisz már ő maga se tudja, hogy ki is valójában. A stadionoknál lévő harc után Kuro rájött, hogy Shironak hamis emlékeket generált. Utána szintén sok-sok kérdés felvetődik az ember fejében, de arra később adnak választ. Azon például csodálkoztam, hogy a hallottnak hitt első király (ezüst király Weissman) nem más, mint Shiro (ennél a pontnál néztem nagyokat). De jó volt megtudni a színtelen király erejét, amivel el tudta lopni Weissman testét, mégha az ezüst király át is ment a másik testbe és Shiróvá vált.

A színtelen király az, akinek az eredeti alakjáról nem tudni semmit, hisz állandóan cserélgette a testeket, így a végére tömérdek személyisége lett. Az egyetlen célja az egyetlen királlyá válás volt.

Adolph K Weissman és a királyok kezdete

Weissman az ezüst király régen, 1945-ben egy egyszerű patkánykísérlettel fedezte fel a királyok erejét. Fel akarta használni, de nem tömegfegyverként, mint azt mások hitték.

A nagy háború után - ami 3 hónappal a felfedezése után tört ki - a város romhalmazzá vált. De Weissmant a nővére elvesztése rendítette meg leginkább. A kutatásról tudó hadnagy is gyászolt, hisz gondolom nagyon szerette Weissman nővérét. A tragédia után az ezüst király magányosan keringett a városok felett a léghajón. Egészen, míg fél évszázad után megtámadták és ellopták a testét. A hadnagy vált az arany királlyá és mindig figyelte a távolból Adolph tevékenységét. Így kezdődött az egész felfedezésnek indult harc.

Folytatás a következő oldalon!

További karakterek (többiek az előző számban)

Yata Misaki: A HOMRA előőrsének a kapitánya, fegyvere gördeszka. Heves, nem gondolkozik, helyette cselekszik. Nagyon ragaszkodik Mikotóhoz, akit Fushimi, egykori társa elárult. Szeret harcolni, vulgáris szavakat használ.

Awashima Seri: Munakata jobbkeze, néha egész szadista. Olykor-olykor Kusanagi Izumóval cseverészik. Nagy a kötelességtudata.

Fushimi Saruhiko: A HOMRA árulója és Misaki egykori társa. Most a SCEPTER 4 tagja és mindkét király erejével rendelkezik. Állandóan hergeli Misakit, ha találkoznak. A visszaemlékezésnél pedig kicsit mintha féltékeny lett volna Mikotóra.

Adolf K Weissman: A halhatatlan ezüst király. Ő fedezte fel a királyok erejét, amivel az állandó harcot is kiváltotta. Miután nővére meghalt, magányosan a léghajóba vonult. Az új testében egy szeleburdi, kissé gondatlan személlyé változott, aki éretten is képes viselkedni, ha baj van.

Anna Kushina: A HOMRA tagja, állandóan Mikoto mellett van. Az üveggolyóival meg tudja határozni, ki merre van, és ki közeledik. Aranyos, csendes lány.

Kukuri: Shiro osztálytársa, kissé harapós lány. Az ő teste felett veszi át az irányítást a színtelen király. Ő lesz az anime hercegnője, akit a történet végén meg kell menteni.

Totsuka Tatara: Szintén HOMRA tag, Mikotóhoz és a többiekhez is nagyon közel álló személy, aki sajnos meghal, de ha nem így lett volna, nem is lenne történet. Egy zeneszerető, kacatokat gyűjtő srác. Legutoljára egy videókamerát szerzett.

Kusanagi Izumo: A bár tulajdonosa és Mikoto legközelebbi barátja, úgymond a jobbkeze. Nem mindig fejezi ki az érzéseit, intelligens, társai előtt titkolózó ember. De végig meg akarta menteni Mikotót.

Daikaku Kokujouji: A második (arany) király, Weissman korábbi ismerőse, a hadnagy személyében találkozunk vele. Nagy hatalommal bíró személy, aki az ezüst király mellett állt, kár hogy nem tudnak még egyszer, utoljára találkozni.

Rikio Kamamoto: Mindig Yatával van együtt. Ha Misaki elveszti a fejét, ő próbálja leállítani igaz nem sok sikerrel. Egész lágyszívű ember.

Zene

Itt pár sorban megemlítem a hatodik rész endingjét, ami különbözött a többitől, igaz egy ici-picit jobban tetszett, mint az eredeti első. Kaji Yuuki adja elő (Totsuka Tatara szinkronhangja).

Összességében egy nagyon jó, fordulatokkal teli, harcos anime, aminek a végén három szereplőtől búcsút kell venni, habár az érdekes, hogy a halhatatlan királyt, hogy lehetett megölni. Igaz, utaltak arra, hogy egy királynak csak egy másik király bírja életét venni. Így lényegében lehetséges. Én eléggé lezártnak tekintem, hisz mindent megmagyaráztak és minden szálat lezártak, kár hogy a kedvenceim alulról szagolják az ibolyát, de így egy kis dráma is került még bele. Elvileg lesz következő széria, aminek nem örülök annyira, hisz ezt jól lezárták. Persze a készítők még tudnak "csalni", és így újabb bőrt lehúzni, de akkor az egész második szezon borzalmas lesz. Számomra ez így tökéletes lett, nem is hiányolom a folytatást, persze ettől még lehet jó a következő is. Remélem, aki látta annak tetszett, aki szerint meg ez a történet nem mondható teljesnek, vagy nem tud betelni vele, várhatja a következő szériát. A végére hozzátenném, hogy iszonyatosan sok menőőő bishivel és fanservice-zel volt teli a történet.

Remélem, mások is kedvet kaptak a sorozatokhoz. A magazin következő számában folytatom további animék ismertetését, véleményezését, pl. a novemberi számban is elkezdett Magiét.

ladym.blog.hu

Cosplay gyorstalpaló IV.

// Lady Marilyn

Cosplayre kiszemelt karakteredhez sminkelned kell, de még nincs tapasztalatod?
Jártas vagy a sminkelésben, de mégsem vagy biztos a dolgodban?
Akkor ez a cikk segíthet neked!

A smink szerepe a cosplay világában

Néha megesik, hogy egy adott karakterhez egyszerűen muszáj sminkelni. Ez nem jelent kihívást azoknak, akik a hétköznapokban is sminkelik magukat, de előfordulhat, hogy egy általad még nem ismert technikát kéne alkalmaznod. Ne aggódj, van megoldás!

Kezdőknek

Ahhoz, hogy a sminked kifogástalanul sikerüljön, és közben bőröd is egészséges maradjon, érdemes betartani a sminkelés lépéseinek szabályait.

1. Lépés: Tisztítás
Mielőtt belevágnál az egészbe, fontos, hogy megtisztítsd az arcod némi arctejjel és tonikkal.

2. Lépés: Alapozás
Az alapozó színének kiválasztásakor fontos lépés, hogy ne a dobozra írt szám alapján ítélj, hanem hogy ki is próbáld! Sokan abba a hibába esnek, hogy a kezükön próbálják ki az alapozót. Valójában a nyakadra kell egy kicsit kenni, így ugyanis könnyedén megállapíthatod, hogy megfelel-e az adott árnyalat. Alapjáraton az arcszínünkkel megegyező árnyalatot kell választani, de megeshet, hogy az általad cosplayelt karakterhez épp jóval világosabb vagy sötétebb ár-nyalatú alapozóra van szükséged.

3. Lépés: Kontúrozás
A világosabb kiemel, a sötét mélyít!

4. Lépés: Púderezés
Az alapozó rögzítésekor kihagyhatatlan lépés a púderezés! A púder választásakor is hasonlóan kell eljárnod, mint az alapozó vásárlásánál!

5. Lépés: Szemfestés
Szemceruza, szemhéjpúder, tus, … Bizony sok eszköz áll rendelkezésünkre, amikor a szemünket festjük. Aki kezdő a sminkelésben, annak azt javaslom, hogy bátran próbáljon ki mindent!

6. Lépés: Szempilla
Ha a szemünket kifestettük tekintetünket a szempillaspirállal változtathatjuk nagyobbá.

7. Lépés: Szemöldök
Ez egy kritikus pont a sminkeléskor. Ha elveszettnek érzed magad, ne félj taná-csot kérni kozmetikusodtól!

8. Lépés: Pirosítás
A pirosítók is megtalálhatók már különféle árnyalatokban, színekben. Nem feltétlenül kell merész árnyalatot választanod!

9. Lépés: A száj
Rúzs és szájfény segítségével kiemelhetjük az ajkat.

Folytatás a következő oldalon!

Haladóknak

Ha már jártas vagy a sminkelésben, akkor sem biztos, hogy minden egyes trükköt ismersz.

1. Szemöldök probléma

Előfordulhat, hogy az általad cosplayre kiszemelt karakternek korántsem reális színű szemöldöke van.
Ekkor két dolgot is tehetsz:
Az egyik, hogy „eltünteted" az igazi szemöldököd és a helyére újat festesz. A szemöldököd eltüntetéséhez szükséged lesz: némi ragasztóra és egy adag alapozóra.
A másik, hogy befested a szemöldököd némi szemhéjfestékkel vagy szemceruzával.

2. Műszempilla

A műszempilla felragasztása néha nem olyan könnyű feladat. A sminkelésben jártasakkal is megeshet, hogy néha több időt vesz ez a lépés igénybe, mint maga az egész sminkelési folyamat, de gyakorlat teszi a mestert!

3. Testfestés: fehérítés

Amint azt már írtam, néha érdemes az egyszerű megoldásokat választani. Ha testfestésre készülsz és fehérebbé akarsz válni, akkor azt megteheted némi testápolóval és hintőporral. A test-ápolónak köszönhetően nem fog lepereg rólad a hintőpor.

Remélem sokaknak tudtam segíteni ezekkel a tippekkel. Ha gondban vagy egy karakterhez illő smink elkészítésével, akkor a videómegosztó portálok mellett a sminkelésben jártas ismerőseid is segíthetnek!

Körkérdés a szerkesztőkhöz

Ebben a cikksorozatban megismerhettek minket, szerkesztőket. Megtudhatjátok mi mit szeretünk, miket részesítünk előnyben az animék világában és persze a távol-keleti kultúrában. Ennek érdekében minden számban szerepel három darab kérdés, amikre válaszolunk. Természetesen később a magazinnal kapcsolatos kérdések is helyet kapnak itt.

Gyűjtesz animés/mangás relikviákat?

NewPlayer: Hűha, hát azt hiszem, hogy nem. Egy korábbi számban szerintem volt már hasonlóról szó és akkor írtam, hogy én igazából csak mangákat gyűjtök, de még az is nagyon erős kifejezés. Régen sem gyűjtöttem ilyeneket, még yu-gi-ohs kártyáim sincsenek, pedig nagy yugi fannak tartom magam.
Édesapám miatt van egy-két fancucccnak számító dolgom, mert ő hobbi szinten foglalkozik ilyenek készítésével. Most például egy AniPalace-os egérpadot és egy *Fairy Tale*-es kulcstartót csinált.

Strayer8: Most már nem. Régen is rágókhoz járó matricák és kártyák szintjén tetőzött a gyűjtögetés, főleg a *Dragonball*, *DragonballZ* sorozatokról...

Catrin: Gyerekként gyűjtöttem sok *Pokémon* cuccot: kártyákat, matricákat, tazókat stb. Chipsből még a beyblade-eket is. Mostanság a kedvenceimből igyekszem néha beszerezni egy-egy animés tárgyat vagy figurát. Most pl. nagyon tartalékolok két *Macross* mechára...

Hirotaka: Nagyon sokáig csak mangákat vettem, de egy ideje már a kedvenc karaktereim figuraváltozatát is szeretem begyűjteni. Viszont - ez nem biztos, hogy közvetlen ide tartozik, de - kezdettől fogva mániám, hogy a különféle animés rendezvényeken minden elérhető szórólapot, szavazólapot igyekszem begyűjteni, már jó sok van.

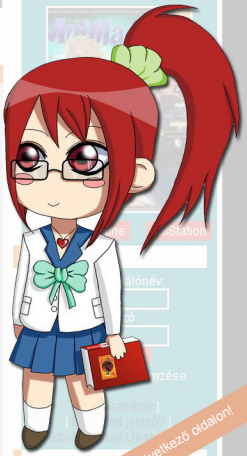

Folytatás a következő oldalon!

Melyik anime tetszett a legjobban a 2012-es évben?

NewPlayer: Első körben úgy gondoltam, hogy elég kevés animét néztem meg az előző évben, így könnyű lesz a választás. De mikor elkezdtem összegyűjteni rájöttem, hogy magamhoz képest igen is sokat láttam, meglepően sokat.
Ami nálam a tavalyi évben az abszolút első, az a *Girls und Panzer*. Minden díjat bezsebelt, amit oda tudok neki adni. Viszont nagyon sok volt még, ami tetszett. *Dakara Boku wa, H ga Dekinai, Hagure Yuusha no Estetica, Campione!*, és ami a rajzolásával teljesen megfogott: *Lupin III: Mine Fujiko to Iu Onna*. Voltak az év folyamán más jó animék is, de talán ezek voltak számomra a legjobbak.

Catrin: A tavaszi *Fate/Zero* folytatás volt szerintem az év legjobbja. A *Shinsekai yori*, ami még érdekes, a *Psycho-pass* és a *Robotics;Notes* pedig jópofa. Akadt még pár kedvelhető sorozat vagy jó film is, de összességében gyengék voltak a 2012-es szezonok. Sebaj, így nagyon élveztem a *Steins;Gate, Fafner, Xam'd, Macross Frontier* rewaccsomat, valamint a tavalyi nagy Hirotakával tartott Macross univerzum maratonunkat (imádom). *Shiki* is bekerült a kedvenceim közé, és még 2012-ben kezdtem el teljesen random bökésre egy régebbi gonzós alkotást is, a *Speed Graphert*. Ezt hamarosan befejezem, örülök a választásnak, rajongóvá nem tesz, de mindenképp nekem való.

Strayer8: Hűha, inkább mangákat szoktam nézni, ezért azt hiszem, talán 2011-ben láthattam utoljára új animét. Ezért kicsit csalok és inkább pár mangát említenék. *Densha Otoko* (úgy tudom, anime és több élőszereplős film is készült belőle), *Fly Daddy, Fly!* (nemcsak Japánban, de Dél-Koreában is készült filmváltozata) és a *Fukuyadou Honpo*.

Hirotaka: Általában nem sokat nézek aktuálisan futó animéket, de ha rangsorolnom kéne, akkor az első öt helyet a Fate/Zero 2. évada foglalná el. Azóta csak a jelenleg is futó Psycho-Pass és Shinsekai Yori, amit még mindenképp kiemelnék. A többi felejthetőbb cím volt számomra. A legnagyobb csalódás a *Last Exile 2*. évada, ami 2012-ben fejeződött be. Viszont több nem tavalyi animét is sikerült megnéznem az évben, ilyen a Xam'd, vagy a *Macross* és *Macross 7* sorozatok is.

Mit vársz a 2013-as évtől?

NewPlayer: Animék területén több autósat, sci-fit és háborúsat várnék, sőt a legjobb az lenne, ha ezeket valahogy vegyítenék...
Nagyon nagy elvárásaim nincsenek a jövővel kapcsolatosan, talán annyi, hogy az elkövetkezendő világvégéket is éljük túl. Bár én ebbe már úgyis belejöttem: születésem óta kb. 20-30 világvégén vagyok túl!

Catrin: Hogy legalább olyan jól és mozgalmasan teljen, mint 2012 (- csak így sablonosan, meg amit még hozzá képzelek). Hehe.

Strayer8: Csatlakozom Hiróhoz. :) Animék terén pedig remélem, hogy idén megint lesz egy olyan időszakom, amikor jó kis animékre vagy mangákra bukkanok, amikre még évek múlva is emlékezhetek.

Hirotaka: Mit mondhatnék? Különösebben semmit. Nem szoktam ilyeneken agyalni, de legalább olyan legyen, mint ami elmúlt. Bár olyan érzésem van, hogy jobb lesz. De egy igazán jó történelmi animének örülnék. Kicsit sok nekem már a sablonos "suli, kiscsajok, tőketlen srácok hülyülnek" sorozat.

Ennyi volt a kérdés részleg e hónapra. A következő számban újabb kérdésekkel zaklatjuk a szerkesztőket. Ezért szeretnénk megkérni titeket, olvasókat, hogy írjatok nekünk kérdéseket, hogy mire vagytok kíváncsiak a szerkesztőkkel kapcsolatban, vagy a magazinnal kapcsolatban is szívesen válaszolunk. A kérdés természetesen a kérdező nevével együtt lesz feltüntetve a magazinban. Úgyhogy támadjatok le minket mindenféle kérdéssel, amire az udvari etikett szabályai szerint válaszolni lehet.

A kérdéseket ide várjuk:

info@anipalace.hu

Kara no Kyoukai 2. rész

// Fordította: Morwen

- 1995. április. Találkoztam vele.

Gyilkossági elmélet (első rész)

I.

Ma este is gyalog fogok hazamenni; elég hűvös van egy nyár végi naphoz képest, már lehet érezni a közeledő őszt.
- Kisasszony, kérem időben érjen haza.
Emlékeztet Akitaka, a szolgám, miközben rám adja a cipőmet a bejáratnál. Milyen unalmas.
A monoton hangot figyelmen kívül hagyva kilépek az ajtón.
Átküszködöm magam a kerten és kilépek a kapun.
Amint kilépek a kúriából nincs világítás; csak sötétség vesz körül. Mély sötétség, hangok nélkül. A dátum nemsokára augusztus 31-ről szeptember 1-re vált. A házat körülvevő bambuszerdő susog a gyenge szélben, mintha próbálna megijeszteni. Az ilyen csendes séták az egyedüli dolgok amiket én, Shiki szeretek csinálni.
Az éjszakával együtt a sötétség is mélyebb lesz. Talán azért sétálok az üres városban, mert egyedül szeretnék lenni. Vagy mert azt akarom gondolni, hogy egyedül vagyok? … Ez mindenképpen egy buta kérdés. Számomra lehetetlen, hogy egyedül legyek ebben a világban.
… A főútról letérve egy kis mellékutcába lépek.
Idén leszek tizenhat éves. Az iskolarendszerben ez az első évem egy hétköznapi magánginmáziumban. De nem számít, hova járok iskolába, a jövőben is a családi kúriában fogok maradni, így az oktatásom szinte értelmetlen. Csak azért döntöttem amellett az iskola mellett, mert közel van: nyilvánvalóan egy rövid séta a legjobb választás.
De lehet, hogy valójában tévedés volt.
… A mellékutca sötétebb, mint a főút. Csak egy utcalámpa pislog idegesen.
Egy arc jut hirtelen eszembe és összeszorítom a fogamat. Manapság nyugtalannak érzem magam, még az ilyen séták közben is. Azért, mert időről időre csak úgy eszembe jut Ő.
… A hétköznapjaim még a gimnáziumban sem változtak. Nem számított hanyadikosok voltak, az emberek nem jöttek a közelembe. Nem tudom, pontosan miért – talán azért mert elég nyers a modorom. Nem kedvelem az embereket. Már gyerekkorom óta képtelen vagyok megkedvelni őket. Ezért magamat sem kedvelem, hiszen sajnos én is ember vagyok. Ezért nem tudok kedves lenni az emberekhez, mikor beszélnek velem... Nem mintha megvetném őket, bár a körülöttem lévők ezt gondolják rólam. Hamar elterjedt a szóbeszéd az iskolában, és egy hónap múlva már senki nem próbált hozzám szólni.

Szeretem a csendet, úgyhogy részemről ideálisan alakultak a dolgok.
De ez az ideális állapot nem tartott sokáig. Volt egy diák az osztályomban, aki engem, Ryougi Shikit a barátjaként kezelt. Ez a fiú, akinek olyan neve van, mint egy francia költőnek, sok kellemetlenséget okoz. Igazán zavaró tud lenni.
… Láttam egy embert messze egy utcalámpa alatt.
– Milyen furcsa, eszembe jutott a mosolya.
… Gyanúsan viselkedett.
– Bár ha visszagondolok rá, miért...
...Követni kezdtem valami oknál fogva.
– Miért éreztem azt a hirtelen rám törő izgatottságot?

A sikátor mélyén egy másik világ rejtőzik. A zsákutca inkább egy zárt szobára hasonlít – ez a házfalakkal körülvett keskeny út még napközben is mindig árnyékban lehet. Számítok rá, hogy egy hajléktalanba botlok a városnak ezen az elszigetelt helyén, de valami más vár. Friss festék borítja a falakat, mindent beborít valami nedvesség. A szemét orrfacsaró bűzét, ami itt mindig jelen van, elfedi egy még erősebb szag.
Vértenger kavarog körülöttem. Ami vörös festéknek tűnt, az valójában emberi vér; folydogál és lassan elárasztja az utcát. A vörös folyadéknak van ilyen szaga. Középen pedig egy ember holtteste fekszik. Nem látom az arckifejezését. Úgy tűnik, levágták a karjait és a lábait, így most inkább egy szökőkútra hasonlít, ami vért locsol szerteszét.
Ez a hely nem normális. Az éjszaka feketeségét is beszennyezi a vér színe.
– Mindeközben Shiki mosolyog. Világoskék kimonója ujjait átitatta a vér. Leguggolva hozzáér a földön folyó vérhez, és végighúzza ujját az ajkain. A vér lecsorog a szájáról, a teste megremeg az eksztázistól. Ez volt az első alkalom, hogy Shiki kirúzsozta magát.

II.

A nyári szünet véget ért és új év kezdődött.
Semmit nem változott az élet az iskolában. Talán csak az, ahogy a tanulók öltözködtek, mivel az ősz előrehaladtával vastagabb ruhákban kezdtek járni. Én soha nem hordtam mást, csak kimonót. Akitaka szokott hozni nekem csinos ruhákat, amiket egy 16 éves lány hordana, de soha nem jutott eszembe, hogy fel is vegyem őket.
Szerencsére ennek az iskolának nincs egyenruhája, szóval hordhatok kimonót. Igazából egy hosszú ujjú kimonót szerettem volna, de akkor az egész tornaórát az átöltözéssel tölthetném.
Végül egy yukatához hasonló egyrészes kimonót választottam. Gondoltam rá, hogy télen vajon mit kellene felvennem, de tegnap megoldódott ez a problémám.
… Egy szünetben történt. A padban ülve kérdezett meg.
- Nem fázol Shiki?
- Most még nem, de hamarosan biztos hidegebb lesz.

Folytatás a következő oldalon!

Az előttem ülő fiú a homlokát ráncolja, mintha tudná, hogy egész télen a kimonómat tervezem hordani.

- Télen is ezt fogod hordani?

- Valószínűleg, de nem lesz gond, felveszek rá valamit.

Feleltem gyorsan, hogy véget vessek a párbeszédnek. Ő pedig elsétál, láthatóan meglepetten, hogy kimonóra fel lehet venni még valamit, és engem is eléggé váratlanul ért ez a megoldás, amivel spontán módon jöttem elő. Végül elmentem venni egy kabátot. De aztán egy bőrdzsekit vettem, mert ez tűnt a legmelegebbnek. Majd télen hordani fogom, de addig a szekrényben marad.

Úgy esett, hogy ezzel a fiúval ebédeltem együtt, mivel meghívott meg minden. Az iskola főépületének a tetején vagyunk, és csoportokba rendeződve többen is vannak itt. Egy fiú és egy lány együtt; egy másik pár, olyanok, mint mi – miközben figyelem őket, a fiú hozzám beszél. Úgy teszek, mintha nem figyelnék rá, de egy szó felkelti a figyelmemet.

- ... Mi?

- Azt mondtam gyilkosság. A nyári szünet utolsó napján történt a bevásárló negyed nyugati részén. Még nem került be a hírekbe.

- Gyilkosság... ez durva.

- Ja, és a módszer is elég beteges volt. A gyilkos levágta a fickó karjait és lábait, aztán csak úgy otthagyta. Azt mondták, hogy az egész utca annyira el volt árasztva vérrel, hogy le kellett zárniuk, és a gyilkos még mindig szabadlábon van.

- Csak a karjait és a lábait? Egy ember ennyitől meghalhat?

- Hát persze, a vérveszteségtől. Bár ebben az esetben szerintem inkább a sokk volt halálos.

Tovább eszik, miközben beszél. Nyugodt arckifejezése ellenére szeret ilyesmikről beszélni. Talán az egyik rokona rendőr lehet vagy valami ilyesmi... De biztos nem magas rangú rendőr, mivel bizalmas információkat szivárogtat.

- Elnézést Shiki. Úgy tűnik csak untatlak.

- Nem arról van szó, hogy ne érdekelne. De Kokuto...

Panaszkodom a fiúnak, miközben becsukom a szememet.

- Ez nem olyasmi, amiről evés közben kellene beszélnünk.

- Igazad van - bólint.

Most már el is ment az étvágyam a paradicsomos szendvicstől, amit épp ma vettem.

Az első nyár a gimnáziumban ilyen furcsa szóbeszédekkel ért véget. Az évszakok lassú változásával eljött az ősz. Ryougi Shiki élete csak egy kicsit más, mint eddig volt, de hamarosan a hideg tél felé fordul.

Már reggel óta esik. A hulló eső hangjától kísérve sétálok a folyosón. Mivel az óráknak már vége, kevesen maradtak az iskolában. A „gyilkosság" óta, amiről Kokuto mesélt, az iskola beszüntette az összes szakkört. Akitaka azt mondta ma reggel az autóban, hogy ez már a negyedik eset a hónapban. A hatóságoknak semmi ötlete nincs, mi lehet a gyilkos motivációja. Az áldozatok között semmi kapcsolat nincs, csak annyi, hogy mind késő este sétáltak az utcán. Talán nem lenne ekkora felfordulás, ha valahol messze történne hasonló, de más a helyzet, ha a városban történnek a dolgok, ahol élsz. Minden diák sötétedés előtt hazamegy, és mindenki, még a fiúk is csoportokban mozognak. Mivel a rendőrök kilenc körül kezdenek járőrözni, mostanában elmaradtak éjszakai sétáim.

- Négy áldozat...

Mormolom magamban.

Mind a négy helyszínen ott voltam.

- Ryougi.

Valaki a nevemen szólít. Ahogy megfordulok, egy ismeretlen fiút látok. Kék farmert és fehér pólót visel, semmitmondó a külseje. Az arckifejezése is nyugodt... Biztos egy felső.

- Igen? Mi az?

- Nem kell így nézned. Kokutót keresed?

Mesterkélten kedves mosollyal az arcán ezt a nevetséges kérdést teszi fel.

- Épp hazaindultam. Ennek semmi köze Kokutóhoz.

- Valóban nem? Tévedsz. Nem érted, ezért zavar. De nem kellene ezért másokon levezetned a feszültséget. Könnyű másokat hibáztatni... szokássá válhat. Hehe, négy alkalom nem sok egy kicsit?

- ...Mi?

Zavarodottságomban teszek egy lépést hátra.

Még mindig ott az a hamis mosoly az arcán. Egy olyan mosoly, mint az enyém – milyen elégedettnek tűnik. Mégis...

- Csak beszélgetni szerettem volna veled. Mivel ezt már megtettem, megyek is. Szia.

A fiú elsétál. Nem nézem a távozását, de hallom a léptei hangját lassan beleolvadni az eső zajába. A bejárat felé tartok. Miután cipőt cseréltem és kilépek, csak az eső fogad: Akitaka, akinek fel kellene vennie, még nem érkezett meg. Esős napokon általában autóval jön értem, de úgy tűnik, ma késik. Túl fárasztó lenne megint átvenni a cipőmet, ezért úgy döntök, hogy itt várok a bejáratnál a lépcsőknél.

Az enyhe zápor félhomályba vonja az iskola környékét. A leheletem fehéren csapódik ki a decemberi hidegben... Nem tudom, mióta állhat mellettem, hirtelen észreveszem Kokutót.

- Van esernyőm.

- Nem kell, autóval jönnek értem. Hazamehetsz.

- Nemsokára megyek. De megvárnám, amíg érted jönnek... Ugye nem zavarna?

Nem válaszolok. Ő csak bólint és a falnak dől. Nem az a fajta ember, akit zavar, ha piszkos lesz a ruhája. Nincs kedvem beszélgetni vele. Elhatároztam magamban, hogy bármit mond, elengedem a fülem mellett, szóval teljesen mindegy, hogy itt van vagy sem.

Folytatás a következő oldalon!

Kadokawa Shoten Publishing Co., Ltd. All rights reserved. Original publication: Tokyo

Várakozom, míg esik. Különös csönd van... csak az esőcseppek hangja tölti meg a füleimet. Kokuto nem szól. A falnak dől, szemei lehunyva. Elsőre azt gondoltam alszik, de aztán meghallottam, hogy halkan énekel magában. Talán egy népszerű számot. Később, mikor megkérdeztem Akitakát, azt mondta a szám címe „Ének az esőben".
Kokuto nem szól. Kevesebb, mint egy méter van közöttünk. Ilyen közel lenni hozzá anélkül, hogy beszélgetnénk nyugtalanná tesz. Meglepően rossz érzés...
Milyen különös, ez a csend miért ilyen szívszorító?
Hirtelen kezdek megrémülni... Mert lehet, hogy ha így maradunk akkor előjön Ő.
- ... Kokuto!
- Igen?
Kokuto a falnál visszazökken a valóságba.

- Mi az? Valami baj van?
Magamat látom visszatekinteni a szemeiben. Talán ez az első pillanat, hogy valóban erre a személyre, Kokuto Mikiyára nézek, és nem csak futólag tekintek rá. Arcának lágy idomai egy kicsit gyerekesnek tűnnek. Nagy sötét szemei vannak. A személyiségéhez illően természetes frizurája van... nem festett vagy zselézett. Fekete keretes szemüveget visel, amilyet ma már a gyerekek se vennének fel. Hétköznapi öltözete is fekete, tetőtől talpig. Talán az stílusa. Gondolkodóba ejt... miért van ez az ember mindig körülöttem?
- Eddig...
Lesütöm a tekintetem, hogy ne kelljen a szemébe néznem.
- Hol voltál?
- A diáktanács szobájában voltam, mielőtt idejöttem. Az egyik felsős itt hagyja az iskolát, ezért szerveztünk egy kis búcsúbulit. Shirazumi Lio a neve, és eléggé meglepett, hogy elmegy. Azért iratkozott ki, mert azt mondta, van valami, amit el szeretne intézni, de egyébként csendes fickó volt meg minden.
Shirazumi Lio... Nem hiszem, hogy hallottam volna ezt a nevet. De tudom, hogy Kokuto sok embert ismer, akik el is hívnák egy ilyen bulira. Nemcsak hogy barátként gondolnak rá sokan, de valamennyire az idősebb lányok körében is népszerű.
- Téged is hívtalak. Tegnap szóltam, de nem jöttél a diáktanács szobájába. Még le is mentem az osztálytermünkbe megkeresni, de nem voltál ott.
Valóban beszélt valami ilyesmiről tegnap. De csak elrontottam volna a hangulatot, ha lemegyek... és azt gondoltam, hogy csak udvariasságból hívott meg.
- Ez meglepő. Tényleg komolyan gondoltad a meghívást?
- Természetesen. Mégis mit gondoltál Shiki?
Kokuto kezd mérges lenni. Nem azért, mert nem mentem el, hanem valószínűleg amiatt, ahogy gondolkodtam. Csak zavarni tud a dühe, mert ez olyasmi, amit még nem tapasztaltam.
Ettől fogva csendben maradok. Még soha nem kívántam annyira, hogy jelenjen meg Akitaka, mint azon a napon. Kicsivel később egy autó hajt elém és elköszönök Kokutótól.

Az eső végül eláll estére. Shiki felveszi a vörös bőrdzsekijét és kilép a házból. A sötét eget felhők takarják, csak néhány rést hagyva, amin a holdfény időnként átszüremlik. A rendőrség járőrözik a városban. Nem lenne jó beléjük botlani, ezért a folyópart felé indulok.
A nedves talaj visszaveri az utcalámpák fényét, és úgy fénylik, mint egy csiga után maradt nyálkás felület. Egy vonatot hallok elhaladni a távolban. A visszhangzó zúgás elárulja, hogy közel van a híd, ami a vonatnak épült, de nincs rajta gyalogos forgalom.
… Van ott valaki.
Shiki lassan a híd felé indul.
Újra elhalad egy vonat. Valószínűleg ez ma az utolsó. Most sokkal hangosabban lehet hallani, mint korábban, a környék szinte beleremeg. Shiki befogja a füleit, mintha védekezni akarna a hang erejétől. Miután a vonat továbbszáguld, teljes csend ereszkedik a híd környékére. Mivel nincs utcai világítás és a holdfény sem juthat el idáig, koromsötét van. Talán emiatt lehet, hogy a mindent elborító vörös folyadék is feketének látszik. Ez az ötödik gyilkosság helyszíne. A holttestet úgy rendezték el, hogy egy virágra emlékeztessen. Az arcával középen a karok és a lábak szirmokként szétszórva... levágott végtagok, természetellenes pózba csavart nyak. Könnyű észrevenni, hogy valami virágra emlékeztetőt akartak csinálni... kár, hogy inkább a manji (卍) jelre hasonlított.
Egy félrehajított mesterséges virág a fűben. A vér miatt a virág vörös színű.
… Kezdek hozzászokni...
Ezt gondolta magában. Száraz torokkal nyelni próbált, észrevette, hogy nagyon szomjas. A feszültség vagy az izgalom miatt van? Az égető érzés a torkában nagyon erős. A hely tele van halállal, és Shiki ajkai mosolyra görbülnek. Tovább bámulja a holttestet, miközben épphogy csak képes kordában tartani az eksztázisát.
… Egy pillanatra úgy érzi, most él csak igazán.

III.

A Ryougi családban szokás, hogy az örökös minden hónap elején igazi karddal harcol a ház feje ellen. A Ryougi ház feje generációkkal ezelőtt megunta, hogy külföldről különböző mestereket hívasson, ezért megépítette a saját dodzsóját és saját stílust alapított. Ezt a hagyományt követjük még ma is, és sajnos egy lánynak is, mint nekem, meg kell tanulnia kardot forgatni.
Miután véget ért a harc apámmal, aki erőben és technikában is felülmúlt, visszatérek a szobámba. A dodzsó és a főépület közötti távolság körülbelül annyi, mint mondjuk egy iskola és a tornaterme közti távolság lenne. Végigsétálok a fapadlón, ami egyszer sem nyikorog. Útközben találkozom Akitakával, aki már várt rám. Akitaka, a szolgám talán tíz évvel idősebb nálam. Valószínűleg segíteni akar átöltözni a kiizzadt ruháimból.
- Szép munka. Az apja mondott valamit?
- Csak amit mindig. Tűnj el Akitaka. Magamtól is át tudok öltözni. És nem vagy a személyes szolgám. Jobb lenne, ha inkább a bátyámhoz mennél.
Úgyis ő lesz az igazi örökös.
Akitaka mosolyog nyers szavaimon.

Folytatás a következő oldalon!

- Nem, csak ön lehet az örökös. A bátyja nem örökölte a természetét.
- Mi olyan jó ebben a természetben?
Otthagyom Akitakát és a ház felé indulok. Bezárkózom a szobámba és leveszem a gimet (gi: egyszerű vászonruha, amit különböző harcművészetekben edzőruhának használnak, pl. karate, judo). A tükörbe nézek... egy nő testét látom benne. Ha kicsit kisminkelném magamat és mogorva képet vágnék, talán fiúnak is nézhetnének; de nem tudnék mit kezdeni a testemmel. A testtel, ami napról-napra növekszik és ezzel kétségbe ejti *Shikit*.
- Talán fiúnak kellett volna születnem.
Magamban beszélek hangosan. Nem, van kihez beszélnem. Van bennem egy másik személyiség, akit *Shiki*nek hívnak. A Ryougi családban minden gyereknek két nevet adnak, amiket ugyanúgy kell kiejteni. Egy nevet a yin oldalnak, a férfinak. Egy nevet a yang oldalnak, a nőnek. Mivel nőnek születtem, Shikinek neveztek el, ami egyenletet vagy formát jelent. Ha fiúnak születtem volna, akkor Shikinek hívnak, ami azt jelenti, hogy szőni. Hogy miért tesszük ezt? Mert a Ryougi családban a gyerekek nagy eséllyel születnek hasadt személyiséggel.
Mint én is.
Apám azt mondta, hogy a Ryougi család egy felsőbbrendű faj örökségével bír. Azt is mondta, hogy ez egy átok. Valóban átok. Nekem legalábbis semmi felsőbbrendű nincs benne, inkább abnormális. Szerencsére több generáció óta nem volt örökös ezzel a természettel. Az ok egyszerű... mind elmegyógyintézetbe kerültek, mielőtt felnőttek volna. Veszélyes két személyiséggel rendelkezni egy testben. A határ a valóságok között elmosódik, és többen öngyilkosok is lettek. Mindezek ellenére én az őrültség bármiféle jele nélkül nőttem fel. Azért, mert én és *Shiki* nem veszünk tudomást egymásról.
A test feletti irányítás teljes mértékben az enyém. *Shiki* csak egy tartalék személyiség, amire például az előző harcnál váltottam át, mivel az ő agresszívebb természete jobban illett a helyzethez. Ha belegondolok, Shiki és én egy időben létezünk. Ez nem az, amit az emberek hasadt személyiségnek neveznek. Én Shiki vagyok, de ezzel egy időben *Shiki* is. Csak éppen az enyém a testem feletti irányítás.
Apám boldog volt, hogy az ő generációjában született egy jogos örökös a Ryougi családban. Ezért kezelnek úgy, mint egy örököst, annak ellenére, hogy van egy bátyám. Nem zavar, elfogadom amit kapok. Valószínűleg úgyis ezt a furcsa életmódot fogom folytatni örökké. Tudtam, hogy nem élhetek másképp...
… Igen, még ha *Shiki* egy gyilkos szörnyeteg is, nem tudom eltüntetni. Mivel *Shiki* bennem él, én is Shiki vagyok, mint ő.

Gyilkossági elmélet (első rész)

1.

- Mikiya, igaz hogy Ryougival jársz?
Majdnem kiköptem a tejeskávét, mikor meghallottam Gakuto szavait. Köpködve nézek körül, szerencsére ebédidő van, és senki nem hallotta Gakuto hülyeségeit. -
Mit értesz ez alatt Gakuto?

Gakuto eléggé meglepettnek tűnik a kérdésemtől.
- Miről beszélsz? Mindenki tudja, hogy Kokuto az 1C-ből szerelmes Ryougiba. Csak ti ketten nem tudtok róla.
Összevonom a szemöldökömet e szavak hallatán.
Hét hónapja, hogy először találkoztam Shikivel. Már november van, majdnem tél.
… Tényleg nem lenne furcsa, ha ilyen hosszú ismeretség után járni kezdene két ember.
- Ez csak félreértés Gakuto. Csak barátok vagyunk, semmi több.
- Tényleg?
A jövendőbeli cselgáncsos kételkedve néz rám. Nevével ellentétben – ami művelt embert jelent – ez a fiú, aki már általános óta a barátom, valójában sportos típus. Régi ismeretségünknek hála biztos tudja, hogy nem hazudok.
- De te a keresztnevét használod. Nem hiszem, hogy Ryougi egyetlen osztálytársának is megengedné, hogy így szólítsák.
- Ez nem így van. Shiki nem ilyen. Csúnyán nézett rám, mikor Ryouginak hívtam. Azt mondják az emberek a tekintetükkel is ölni tudnak, és Shiki biztos képes is rá. Azt mondta, nem szereti, mikor az emberek a vezetéknevét használják, szóval szólíthatom akár úgy is, hogy ‘hé te’. De ez nekem nem tetszett, ezért kiegyeztünk a Shikiben. Ez az unalmas igazság.
Miután elmondtam Gakutonak, mi történt áprilisban, egyetért velem abban, hogy tényleg semmi érdekes nem történt.
- Értem. Nem valami romantikus történet.
Mondja Gakuto csalódottan... Vajon milyen választ várt?
- Szóval az a dolog az iskola bejáratánál múlt héten szintén nem volt semmi? Micsoda időpocséklás volt idejönni. Ehettem volna a saját termemben is.
- Várj csak. Honnan tudsz ezekről?
- Már mondtam, ti ketten népszerűek vagytok. Mindenki az iskolában tudja, hogy te és Ryougi előző szombaton együtt álltatok az iskola bejáratánál, mikor esett. Mivel Ryougiról van szó, az ilyen jelentéktelen dolgok is felkeltik mindenki figyelmét.
Sóhajtok egyet és felnézek. Már csak abban reménykedhetem, hogy Shiki soha nem fogja meghallani ezeket a szóbeszédeket.
- Ennek az iskolának az a dolga, hogy felkészítsen az egyetemre, nem? Kezdek azon tűnődni, vajon tényleg mindenki tanul-e...
- A tanárok szerint az itt végzett diákok jó arányban találnak munkát.
… Kétségek támadnak bennem az iskola vezetését illetően.
- De miért éppen Ryougi? Nem illik hozzád.
Emlékszem néhány felsős már mondott nekem ilyesmit.
Azt mondták egy csendes, gyengéd lány illene hozzám. Azt hiszem Gakuto fejében is ilyesmi gondolatok járhatnak.
… Egy kicsit dühít.
- Shiki nem olyan ijesztő lány.
Csúszik ki a számon...
Gakuto vigyorog... mintha tudná, hogy ezt akartam hangosan kimondani.
- Hogy érted, hogy csak barátok vagytok? Mindenképpen nehéz eset.
Az, hogy ezt nem látod, csak azt bizonyítja, hogy teljesen belezúgtál.

Folytatás a következő oldalon!

Biztos makacsra gondol nehéz eset alatt. Tudom, hogy igaza van, de nem akarok csak úgy rábólintani.
- Ezt már én is tudom.
- Akkor mi olyan jó benne? A külseje?
Gakuto nem fogja vissza magát.
Shiki valóban gyönyörű. De ezen túl is vonzódok Shikihez. Mindig úgy néz ki, mint akinek bármelyik pillanatban baja eshetne. Valójában elég kemény fából faragták, hogy ne essen baja, de törékenyebb, mint amilyennek látszik. Valószínűleg ezért nem tudok nem törődni vele. Nem szeretném, ha baja esne.
- Ez inkább olyasmi, amit te nem veszel észre. Shikinek is vannak aranyos tulajdonságai... lássuk csak, ha egy állatként gondolnék rá, akkor elég aranyos ahhoz, hogy egy nyuszi legyen.
Rögtön megbánom, hogy ezt mondtam.
- Ne hülyéskedj. Mindenképpen a macskák családjába tartozik, és inkább a vadabbak közé. Egy nyuszi nagyon, nagyon messze áll tőle. Ryougi inkább az a típus, aki bele tudna halni a magányba, nem?
Gakuto jót nevet magában.
De szerintem akkor is egy nyuszihoz hasonlít abban, hogy nem kötődik nagyon az emberekhez, és hogy távolról figyeli őket. Hmm... de ha csak én gondolom így, az se baj.
- Rendben, inkább nem beszélek veled többet nőkről.
Gakuto abbahagyja a nevetést, mikor ezt mondom neki.
- Talán igazad van. Egy nyuszi illene hozzá.
- Gakuto, az utólagos beleegyezés nem ér sokat.
- De tényleg. A nyulak is veszélyesek. Vannak olyan nyulak is, amik levágják a fejedet, ha nem vigyázol.
Tétovázásra késztet ennek az állításnak a komoly hangvétele.
- Nem semmi nyúl lehet.
Gakuto bólint.
- Persze, hiszen egy játékban van.

空の境界 -the Garden of sinners-

2.

- Hello Kokuto.
Köszön Shiki, ahogy megérkezik. Egy vörös dzsekiben és a kimonójában érkezett az előre megbeszélt helyre, egy kutyaszoborhoz az állomásnál. A beszédstílusa jobban összezavar, mint a ruhája.
- Sokat vártál? Bocsi. Beletelt egy kis időbe, mire le tudtam rázni Akitakát.
Ezt úgy mondta, mintha mindennapos dolog lenne számára.
Úgy beszél, mint egy fiú, nem úgy mint az a Shiki, akit ismerek. Szótlanul állva még egyszer végigfutok rajta a tekintetemmel. Semmi nem néz ki máshogy rajta. Elegáns, karcsú alakja van, de magabiztos testtartása és viselkedése erőt sugároz. Ez a bizonytalan ellentmondás egyfajta mesterséges légkört kelt körülötte. Mintha egy marionett bábu lenne. Jól kidolgozva, de csak kívülről.

- Mi az? Mérges vagy, mert késtem egy órát? Nehogy már ilyen türelmetlen legyél.
Szólít meg Shiki, miközben rám függeszti sötét szemeit. Rövid fekete haja keskeny arcot keretez és nagy csillogó szemeket. Azonban míg ezekben a szemekben Kokuto Mikiya alakja tükröződött vissza, úgy tűnt mintha valami sokkal távolabbi dologra fókuszálnának. Talán a távolban...
Igazából már az első találkozásunk óta vonzónak találtam ezeket a szemeket.
- Te ugye tényleg Shiki vagy?
- Ja. - nevet Shiki. A mosolya inkább vigyorgás.
- Miért minek néztél? Csak az időt pazaroljuk. Gyere, vigyél el valahová. Hagyom, hogy te döntsd el hová, Kokuto.
Ezzel Shiki belém karol és elkezd húzni, hogy menjek.
… Azt mondta én dönthetek, de annyira össze voltam zavarodva, hogy észre se vettem, hogy valójában ő vezetett...
Sokat sétáltunk.
Shiki nem nagyon vásárolt, de körülnézett több boltban, mindig újat keresve, mikor az egyiket már megunta. A javaslataim, hogy pihenjünk egy kicsit egy kávézóban vagy egy moziban mind visszautasításra kerültek, de igaza volt. Unalmas lett volna ilyen helyekre beülni úgy, hogy Shiki így viselkedik.
Sokat beszélt. Ha nem tévedek, valahogy izgatottnak tűnt. Vagy hogy is fogalmazzak... felpörögve?
A legtöbb bolt, amibe bementünk, ruhákat árult, és megkönnyebbültem, hogy mind női ruhát. Végül Shiki valószínűleg elfáradt abban, hogy négy óra alatt négy áruházat jártunk meg, és szólt, hogy együnk valamit.
Körbenéztünk és találtunk egy gyorsétermet. Shiki levette a dzsekijét és leült. A helyhez nem illő kimonója feltűnést kelt, de úgy tűnik ez őt nem zavarja. Lelkileg felkészülve felteszem neki a kérdést, ami egy ideje már a fejemben jár.
- Shiki, te tényleg mindig ennyit beszélsz?
- Én igen. De nem számít, hogy valaki mennyit beszél. Az ilyesmin lehet változtatni.
Shiki unottan eszi a hamburgerét.
- Bár ilyesmi eddig még nem történt. Ez az első nap, hogy kijöhettem. Eddig azért nem szóltam bele semmibe, mert a véleményem egyezett Shikiével.
… Semmit nem értek.
- Lássuk csak... ha egyszerűen szeretnék fogalmazni, olyan mint a hasadt személyiség. Én *Shiki* vagyok, akit ismersz az pedig Shiki. A *Shiki* név a szőttes szóból ered. De Shiki és én nem vagyunk különböző emberek. Az egyetlen különbség köztünk a fontossági sorrendjeink. Más dolgokat tartunk fontosnak.
Miközben ezt mondja, zsíros kezével a szalvétára rajzol. Ujjai a „Shiki" (式) és a „*Shiki*" (織)szót írják le.
- Szerettem volna beszélni veled Kokuto, ennyi az egész. Mivel Shiki nem akart ilyesmit, ezért én teszem meg helyette. Világos?
- Azt hiszem.
Bizonytalanul válaszolok, de valójában már régóta voltak megérzéseim arról, amiről Shiki beszélt most. Mielőtt felvettek volna az iskolába, találkoztam Shikivel, de azt mondta nem emlékszik rá. Akkor arra gondoltam azért mondja ezt, mert utál, de most már értem mi történt.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Nem, ennél többről van szó. Miután az egész napot vele töltöttem, ki tudom jelenteni, hogy ő Shiki. Ahogy Shiki, nem is, *Shiki* mondta, ő csak máshogy beszél, de a tetteik ugyanazok. Annyira hasonlítanak, hogy kezdem úgy érezni, nincs is különbség köztük.

- De miért mondtad ezt el nekem?

- Gondoltam úgyse tudnám sokáig rejtegetni előled.

Shiki belekortyol az italába. Egy pillanatra a szájába veszi a szívószálat, aztán gyorsan elengedi... nem szereti a hideg dolgokat.

- Lényegében én olyasmi vagyok, mint Shiki destruktív impulzusa. Ez is olyasmi, amit szeretett volna megtenni. De eddig nem volt senki, akivel szerettem volna megtenni, mert Ryougi Shiki nem érdeklődött senki iránt.

Mondja *Shiki* unott hangon. Átható tekintete a helyemhez szegez.

- De nyugodj meg, attól még Shiki vagyok. Csak arról beszélek, hogy ő mit gondol. Ahogy mondtam, csak máshogy beszélünk... bár mostanában nem mindenben értünk egyet, szóval lehet nem kellene komolyan venned.

- Nem értetek egyet?... Úgy érted te és Shiki összevesztek?"

„Ugyan, hogy tudnál veszekedni saját magaddal? Nem számít, mit teszek, az mindenképpen olyasmi, amit mindketten akartunk, szóval egyikünk sem panaszkodhat. Bármit is teszek, ez a test Shikié. Azért lehetek most veled, mert Shiki is beleegyezett. Bár biztos meg fogja bánni, hogy így beszélt. Shiki nem ilyen, ugye?

Bólintok.

Shiki nevet.

- Szeretem benned az ilyen dolgokat. De Shiki nem. Ezt értettem az alatt, hogy nem értünk egyet.

… Ez meg mit jelenthet? Talán Shikinek nem tetszik, hogy meggondolatlan vagyok? Vagy talán Shiki nem örül neki, hogy szereti ezt bennem? Nem tudom miért, de valahogy a második lehetőség tűnik igaznak.

- De elég volt mára a magyarázatokból.

Shiki hirtelen felpattan és felveszi a bőrdzsekijét.

- Szia. Kedvellek, szóval hamarosan újra találkozunk.

A hamburger árát az asztalra téve *Shiki* gyorsan távozik.

Miután elváltam Shikitől, hazafelé tartok, miközben a Nap lassan lenyugszik. A mapanság történő gyilkosságok miatt kevesen vannak az utcákon, holott még nincs teljesen sötét.

Mikor hazaérek, az unokabátyámba, Daisukébe botlok. Kimerített a Shikivel való beszélgetés, ezért a kotetsuhoz (alacsony asztal a lapja alatt hősugárzóval; letakarják egy pokróccal és a köré helyezett párnákra ülve be lehet tenni alá a lábakat) megyek és beteszem alá a lábaimat. Daisuke is ott ül, egy darabig szótlanul harcolok vele egy kis helyért az asztal alatt. Végül nem tudok kényelmesen elhelyezkedni, ezért újra felállok.

- Nem vagy elfoglalt?

Kérdezem tőle, mialatt elveszek egy mandarint az asztalról. Daisuke válaszol:

- De. Három hónap alatt öt ember, persze hogy elfoglalt vagyok. Annyira elfoglalt vagyok, hogy még aludni se tudok hazamenni. Egy óra múlva mennem is kell.

Daisuke rendőrnyomozó. Egy ilyen lusta emberhez nem igazán illő hivatás.

- Hogy megy a nyomozás?

- Minden rendben. Eddig nem voltak nyomok, de végre hagyott nekünk valamit a gyilkos. Habár eléggé szándékosnak tűnik.

Daisuke felemeli az arcát. Rám függeszti komoly tekintetét.

- Amit most mondok, az bizalmas. Azért mondom el, mert téged is érint. Meséltem az első áldozatról ugye?

Elkezdi leírni a második és harmadik gyilkosság helyszínét... figyelmesen hallgatok abban reménykedve, hogy nem minden rendőr árul el bizalmas információkat ilyen könnyen.

A második áldozatot hosszában vágták fel. Fejtől az ágyékig. A gyilkos fegyver ismeretlen. A test egyik felét a falhoz állították.

A harmadik áldozat karjait és lábait levágták és a levágott karokat összevarrták a lábakkal.

A negyedik áldozatot is feldarabolták, és valami szimbólum volt rápecsételve.

Az ötödik áldozat karjait és lábait úgy rendezték el, hogy egy manji jelre hasonlítson.

- Nyilvánvaló, hogy az elkövető nem normális.

Mondom, miközben próbálom elfojtani rosszullétemet. Daisuke bólogat.

- Elég könnyű rájönni az ilyen tudatos tettekből, de mit gondolsz még?

- ... Hmmm. Nem hiszem, hogy különösebb jelentősége lenne, hogy mindegyiküket feldarabolták. Nem vagyok benne biztos de...

- De?

- Azt hiszem, a gyilkos kezd hozzászokni. A következő nem biztos, hogy kint fog megtörténni.

- Igazad van - takarja el az arcát.

- Nincs indíték és felismerhető minta. Eddig minden eset kint történt, de egy ilyen fickó képes lenne bemenni egy házba. Remélem, a feletteseim figyelembe veszik ezt és felkészülnek rá.

- Ezen kívül... - Daisuke témát vált.

- Ezt találtuk az ötödik áldozat mellett.

Az iskolánk jelvényét teszi le az asztalra. Nem tűnik olyan fontosnak, mivel az iskolánknak nincs egyenruhája, de az iskola jelvényét viselnünk kell valamilyen formában, mikor az iskolában vagyunk.

- Nem tudom, hogy a gyilkos nem vette-e észre, mivel a gyilkosság egy füves helyen történt, vagy hogy szándékosan hagyta-e ott. Akárhogy is, ennek nagy jelentősége van. Talán nemsokára ellátogatok hozzátok.

Jelenti ki sötét arccal.

3.

A téli szünet egy szempillantás alatt véget ért. Az egyetlen dolog, ami történt velem, hogy az új év első napján elmentem a templomba Shikivel. De ezen kívül semmi különös nem történt.

A harmadik tanév kezdetével Shiki még jobban elszigetelte magát.

Az elutasító kisugárzását még én is éreztem.

Folytatás a következő oldalon!

Miután meggyőződtem róla, hogy mindenki elment, mindig *Shiki*t találom ott. Nem csinál semmit, csak néz ki az ablakon. Nem szól hozzám vagy hív magához. De nem tudok egy ilyen törékeny lányt magára hagyni, ezért ott maradok mellette.

A nap korán megy le télen, fénye vörösre festi a tantermet. Fény és árnyék között Shiki az ablaknak támaszkodik.

- Mondtam már, hogy gyűlölöm az embereket?

Shiki ma szórakozottan szól pár szót.

- Ezt most hallom először... komolyan gondolod?

- Igen, Shiki gyűlöli az embereket. Már egészen kicsi kora óta... Tudod mikor gyerek vagy, még nem tudsz semmit. Azt hiszed, az egész világ feltétel nélkül szeretni fog. Mivel te szeretsz másokat, másoknak is szeretniük kell téged... ez elég magától értetődőnek tűnik.

- Igaz. Az ember kiskorában még semmit nem kérdőjelez meg. Önzetlenül szeretsz másokat és azt gondolod, természetes, hogy viszontszeressenek. Régen csak a szellemektől féltem. Bár ma már inkább az emberektől.

Shiki egyetértően bólint.

- És ez így is van jól. Ártatlannak kell maradnod Kokuto. Mivel kiskorodban csak magad miatt aggódsz, nem veszed észre mások gonosz gondolatait. Még ha csak félreértés is, a szeretet, amit másoktól kapsz képessé tesz rá, hogy kedves légy másokkal, mivel az emberek csak olyan érzelmeket képesek kifejezni, amiket ismernek.

A naplemente egy vörös fénypászmát vet az arcára. Most nem tudnám megmondani, hogy *Shikit* vagy Shikit látom, de nem is számít, mert tudom, hogy *Shiki* beszél.

- De én más vagyok. Én ismerek valakit, mióta csak megszülettem. Mivel Shiki belsejében ott van *Shiki*, tudta milyenek az emberek. Tudta, hogy vannak emberek, akik másképpen gondolkoznak és nem szeretik önzetlenül. Mivel már kiskorában rájött, milyenek lehetnek az emberek, nem tudta szeretni őket. Idővel megtanult nem figyelni rájuk. Az egyetlen érzelem, amit Shiki ismer az elutasítás.

… Ezért gyűlöli az embereket. Ezt sugallják a szemei... valamiért úgy érzem sírnom kell.

- De nem érezte magát magányosnak?

- Miért? Shikinek ott vagyok én. Aki egyedül van, az magányos, de Shiki soha nem volt egyedül. El volt szigetelve, de nem volt egyedül.

Mondja *Shiki* határozottan. Nincs megtévesztés a szavaiban, és úgy tűnik, elégedett is a helyzettel.

De biztos ez?

Biztos így van?

- De Shiki mostanában furán viselkedik. Ott van a belsejében egy rendellenesség, én, mégis el akar utasítani. Az elutasítás az én dolgom lenne, Shikinek csak elfogadnia kellene tudnia engem.

Shiki nevetve kérdez, vajon miért van így. A mosolya valahogy erőszakosnak tűnik.

- Kokuto, volt már olyan, hogy meg akartál ölni valakit?

Ebben a pillanatban a nap vörösre festi az arcát, és a látványtól hevesebben ver a szívem.

- Még nem. Legfeljebb megütni szerettem volna másokat.

- Tessék?

- Mondtam már. Az emberek csak olyan érzelmet képesek kimutatni, amit már megtapasztaltak maguk is. Én vállalom magamra a tiltott tabukat Shiki helyett.

Ami őt kevésbé érdekli, nekem az lesz a fontosabb. És magamra veszem Shiki elfojtott vágyait is. Ezért mindig is meg kellett ölnöm a saját vágyaimat. Folyamatosan meg kellett ölnöm a *Shiki*nek nevezett sötét oldalamat. Újra meg újra megöltem magamat. Érted már? Az egyetlen dolog, amit megtapasztaltam a gyilkolás.

Elsétál az ablaktól. Miért rettenek meg ennyire a halkan felém sétáló alaktól?

- Tehát Kokuto, a gyilkolás definíciója Shiki számára..”

Suttogja a fülembe...

- ... megsemmisíteni önvédelemből bármit, ami kapcsolatba akar kerülni vele.

Shiki mosolyogva hagyja el termet. Ártatlan mosoly ez, amit akkor mutatunk, miután megtréfáltunk valakit.

A következő napon ebéd közben...

Mikor megkérdeztem Shikit, hogy lenne-e kedve velem ebédelni, meglepettnek tűnt. Most először látszott meglepettnek, mióta először találkoztunk.

- Fura hogy ezt kérdezed...

Ezzel elfogadja a meghívásomat. Arra kér, hogy menjünk a tetőre. Csöndesen követ. Néma tekintete a hátamba mélyed. Talán dühös rám... nem, biztosan dühös... megértettem a tegnapi szavai jelentését. Az utolsó figyelmeztetés volt, hogy ne próbáljak közel kerülni hozzá, mert nem tudja, mit fog tenni, ha nem hallgatok rá.

De Shiki nem ért valamit. Már eddig is mindig ezt sugallta tudat alatt, és már hozzászoktam. Megérkezünk a teljesen üres tetőre. Gondolom, mivel január van, senki nem akar hidegben enni.

- Hideg van, nem szeretnél máshol enni?

- Nem, itt akarok enni. Ha te nem, nyugodtan elmehetsz.

Meghajtom a fejemet Shiki udvarias hangvétele előtt. A falhoz ülünk le, hogy védve legyünk a széltől. Shiki csak ül egy helyben anélkül, hogy kibontaná a szendvicse zacskóját. Én viszont már a második szendviccsel is végeztem.

- Miért szóltál hozzám?

Shiki olyan hirtelen szólal meg, hogy elvétem a szavait.

- Elnézést, mondtál valamit Shiki?

- Azt kérdeztem, miért vagy olyan nemtörődöm?

Szúrós szemekkel néz rám.

- Ez durva volt. Neveztek már rendkívül őszintének, de még senki nem mondta rám, hogy nemtörődöm lennék.

- Talán elhallgatták előled.

Miután meggyőzte magát, Shiki felnyitja tojásos szendvicsét. A kemény csomagolópapír ropogása illik a fagyos tetőhöz. Shiki csöndben falatozik a szendvicséből. Nekem nincs mit tennem, már megettem mindent. De szerintem úgy helyes, ha az étkezést beszélgetés kíséri.

- Biztos kicsit dühös vagy Shiki.

- ... Egy kicsit?

Rám bámul. Gondolatban megrovom magamat, amiért nem gondolkoztam, mielőtt megszólaltam.

Folytatás a következő oldalon!

KARA NO KYOUKAI WALLPAPER | WALLPAPER (C) SALAR - A.K.A. TUCHES (HTTP://TUCHES.ANIMEPAPER.NET) | THURSDAY, FEBRUARY 20, 2009

- Nem tudom miért, de valahogy mindig felidegesít a jelenléted. Miért avatkozol bele a dolgaimba, miért nem viselkedsz máshogy azok után, amiket tegnap mondtam, ezeket nem értem.
- Én se tudom miért. Jó veled lenni, de ha megkérdeznéd miért jó, nem tudnék válaszolni. Ha a tegnapról van szó, talán mondhatjuk, hogy optimista vagyok.
- Kokuto, megérted hogy nem vagyok normális?

Csak bólintani tudok erre. A kettős személyisége valódi, és tényleg nem normális.

- Igen, tényleg nem hétköznapi.
- Igen. Tehát megérted, hogy nem olyasvalaki vagyok, akivel normális kapcsolatod lehet.
- Normális vagy sem, nem számít, mikor együtt vagyunk.

Shiki megtorpan. Teljesen mozdulatlan, még levegőt se vesz, mintha elfelejtette volna, hogyan kell.

- De én nem tudok olyan lenni, mint te.

A hajába túr, ahogy ezt mondja. A kimonója feljebb csúszik a karján és észreveszem a kötést a könyöke közelében. A kötszer tisztának és újnak néz ki.

- Shiki, az a seb...

Mielőtt befejezhetném, Shiki feláll.

- Ha nem érted meg Shiki szavaival, elmondom neked én.

Miközben beszél, egy távoli pontra szegezi a tekintetét.

- Ha ezt így folytatjuk, előbb-utóbb valószínűleg megöllek.

… Mit válaszolhattam volna erre?

Ezután Shiki visszamegy a terembe hátrahagyva a szemetét. Elkezdem egyedül összeszedni.

- Pont mint ahogy Gakuto mondta.

Visszaemlékszek egy beszélgetésre Gakutóval. Ahogy mondta, lehet hülye vagyok. Nem tudtam megutálni Shikit még azután se, hogy teljesen elutasított. Ellenkezőleg, inkább tisztábban látom a dolgokat. Csak egy oka lehet, miért szeretek Shikivel lenni.

- Már régóta megőrültem.

… Miért nem vettem észre hamarabb?

… Annyira szeretem Shikit, hogy még azon is csak nevetni tudok, hogy azt mondta, meg akar ölni.

4.

Február első vasárnapja van. Felkelek és az ebédlőbe megyek. Daisuke éppen indulni készül.

- Nem is vettem észre, hogy itt vagy.
- Szia. Csak aludni jöttem, mert lekéstem az utolsó vonatot, de most mennem kell dolgozni. Irigyellek titeket diákokat, a beígért vakációt mindig megkapjátok.

Úgy néz ki, mint aki nem aludt eleget. Biztos elfoglalt a sok új adat miatt a gyilkossági ügyben.

- Mondtad, hogy jönni fogsz az iskolámba, azzal mi lett?
- Úgy tűnik megint el kell mennünk. Igazából volt egy hatodik áldozat három napja.

Valószínűleg ellenállhatott, megtaláltunk a körmei alatt a gyilkos bőrdarabkáit. A nőknek hosszú körmeik vannak, talán erősen belekarmolt a gyilkos karjába. Talán ez volt az utolsó tette, de a sebnek elég mélynek kell lennie; majdnem három centiméteren sértette fel a bőrt.

Ez egy új fejlemény, még a tévében meg újságban sem említették. De más miatt lepődök meg... Talán azért, mert az elmúlt pár napban Shiki elég gyakran használja a „gyilkolni" szót. Mi másért juthatott hirtelen eszembe, hogy Shiki lehet a gyilkos?

- Egy karmolás... vagyis a gyilkosnak van egy sebhelye?
- Igen. Az áldozat csak nem karmolhatta meg a saját karját. Már kiderítettük, hogy a seb a könyék közelében kell legyen és a vért is elemezték, szóval a gyilkosnak befellegzett.

Daisuke elindul. Kifut a lábaimból az erő és a székbe omlok. Három napja beszéltem *Shikivel* a lemenő nap fényében. Azt hiszem, mikor másnap találkoztunk, a kötés a könyöke környékén lehetett...

Dél körül arra jutok, hogy nincs értelme itt ülni és gondolkozni. Inkább megkeresem Shikit és megkérdezem. Ha azt mondja, hogy a sebnek semmi köze a dologhoz, akkor elmúlik a bizonytalanságom.

Úgy döntök, meglátogatom Shiki házát, kikeresve a címét az iskola címjegyzékéből. A háza a város szélén van, egy megállóra innen. Mire megtalálom a házát, már lemenőben van a nap.

A bambuszerővel körülvett kúria hagyományos stílusban épült. Ahol állok, lehetetlen megállapítani a birtok méretét – legfeljebb egy repülőről, felülről nézve tudnám belátni az egészet. Végigsétálok egy ösvényen a bambuszerdőn keresztül és egy nagy kapuhoz érek: megkönnyebbülök, hogy ennek a régi kinézetű háznak van kaputelefonja. Miután megnyomom és elmondom, miért jöttem, egy fekete öltönyös ember jelenik meg. Kiderül, hogy ez a harminc körüli ember Shiki szolgája. Akitaka illedelmesen beszél még egy magamfajta idegennel is. Sajnos Shiki nincs otthon. Felajánlja, hogy várjam meg bent, de visszautasítom az ajánlatot. Hogy őszinte legyek, nincs hozzá elég bátorságom, hogy egyedül bemenjek erre a helyre.

Úgy döntök, hogy hazamegyek, mivel a nap már lement. Egy óra séta után érek az állomásra és belefutok Shirazumiba. A meghívására beülünk enni egy közeli étterembe és este tízig beszélgetünk. Vele ellentétben én még diák vagyok, szóval hamarosan haza kell mennem.

Elköszönök és megveszem a vonatjegyet az állomáson. Már majdnem tizenegy óra van. Egy pillanatra eltöprengek, vajon Shiki hazaért-e már.

- Mi a fenét csinálok?

Kérdezem magamtól, miközben a lakónegyedben sétálok, ami kihaltnak tűnik ilyen későn.

Nem értem, miért tartok Shiki háza felé ezen a számomra ismeretlen környéken. Bár tudom, hogy úgysem találkozhatok vele, legalább látni akarom a fényt a szobája ablakában. A fagyos téli éjszakában vánszorogva kilépek a házak közül, és egy csoport fa felé tartok. Egy kis úton sétálok végig a fák között. Mivel nincs szél, a bambuszfák némák. Nincs világítás, a hold az egyetlen útmutatóm.

Kicsit komolytalanul arra gondolok, mi történne, ha megtámadnának, és nem hagy nyugodni a gondolat. A kép egyre erősebbé válik a fejemben annak ellenére, hogy próbálok szabadulni tőle.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Mikor gyerek voltam, féltem a szellemektől.
Az árnyékok a bambusz között szellemeknek néznének ki és megijednék. De most az emberektől félek. Félek attól a gondolattól, hogy valaki bujkálhat a bokrokban.
… Mikor változtak a szellemek hús-vér emberekké.
Minél inkább próbálok lenyugodni, annál erősebben motoszkál bennem a gondolat... ez a rettenetes érzés nem múlik el. Tényleg, mintha Shiki beszélt volna valami hasonlóról korábban. Azt hiszem... miközben próbálok visszaemlékezni, megpillantok valamit magam előtt.
…
Földbe gyökerezik a lábam. Nem tudatosan álltam meg, a fejem most teljesen üres.
Egy fehér alakot látok pár méterre előttem. A szinte világító fehér kimonót vörös foltok borítják. A foltok egyre nagyobbak lesznek. Azért, mert előtte valami szerteszét fröcsköli a vörös folyadékot. Shiki az a fehér kimonóban, és nem egy szökőkút van előtte, hanem egy halott ember.
…
Nem tudok mit reagálni. De valahogy mindig ott kísértett a fejemben a kép, ahogy Shiki egy holttest előtt áll. Ezért nem lepődöm meg annyira. Teljesen kiürült a tudatom. Nemrég halhatott meg... nem lövellne ilyen erősen a vér, hacsak nem vágták át az artériákat, amíg még élt. Egy lyuk tátong a nyakán és egy vágás keresztben a testén. Shiki némán bámulja a halott testet. Már a vér is elég lenne ahhoz, hogy valaki rosszul legyen, de még a belső szervek is kitüremkednek a sebből, valami teljesen groteszk, embertől idegen lénnyé alakítva a testet.
Úgy néz ki, mintha egy nagy nyálkás teremtmény emberi alakot próbálna ölteni, és a hasonlóság olyan rettenetes lenne, hogy rossz ránézni... Egy átlagos ember nem bírná a látványt, de Shiki a holttestre szegezi a tekintetét. Vér fröccsen kísértetszerűen fehér kimonójára.
A foltok vörös pillangókra hasonlítanak.
A pillangók Shiki arca felé szállnak.
A vérrel borított arc torz grimaszba rándul.
A félelemtől, vagy a gyönyörtől?
Shiki vagy *Shiki* az?
…
Próbálok mondani valamit, de csak a földre rogyok. Hányni kezdek. Mindent kihányok a gyomromból, gyomorsavat is, mintha így próbálnék szabadulni az emléktől... addig hányok amíg könnyezni nem kezdek. De nem segít. Nem érzem magam jobban tőle. Olyan sok a vér és olyan erős a szag, hogy mélyen az agyamba ivódik.
Végül Shiki észrevesz. Felém fordítja a fejét. A kifejezéstelen arcon mosoly jelenik meg. Olyan ártatlan, hogy megnyugszom tőle. Az anyámra emlékeztet. Annyira nem illik ez a mosoly a jelenethez, hogy...
Kiráz a hideg.
Ahogy közelebb lép, elkezdem elveszteni az eszméletemet. Még meghallom Shiki utolsó szavait.
- Vigyázz Kokuto, egy rossz előérzet rossz valóságot vonz be.

Talán tényleg hülyeséget csináltam. Próbáltam nem gondolni a gonosz valóságra, amíg nem láttam a saját szememmel.

5.

Másnap hiányoztam az iskolából. Egy rendőr talált rám, üres tekintettel állva a gyilkosság helyszínén, és bevitt, hogy kikérdezzenek.
Úgy hallottam, órákig meg se tudtam szólalni. Körülbelül négy óráig tartott, mire magamhoz tértem... azt hiszem, az agyam nem viseli túl jól a traumát. Akárhogy is, miután kikérdeztek és elengedtek, már késő volt iskolába menni. Az alapján, ahogy az áldozat meghalt, lehetetlen volt, hogy a gyilkosra ne kerüljön vér. Szerencsére rajtam nem volt; és mivel Daisuke rokona vagyok, a kihallgatás is zökkenőmentesen ment. Daisuke felajánlotta, hogy hazavisz, amit én örömmel elfogadtam.
- Szóval nem láttál senkit, Mikiya?
- Túl sokat akadékoskodsz. Mondtam már, hogy nem láttam senkit.
Mélyen az ülésemben fészkelődve Daisukére bámulok.
- Értem. A fenébe! Sokat segített volna, ha látod a gyilkost... de nem hiszem, hogy akkor élve hagyott volna. Nem örülnék, ha meghalnál, szóval talán mégis jobb, hogy nem láttál semmit.
- Rossz rendőr vagy, Daisuke.
Utálom magam, amiért ilyen nyugodt hangon tudok válaszolni. Megvetem és hazugnak bélyegzem magamat. Nem hiszem el, hogy ilyen egyenes arccal tudok hazudni, főleg ilyen dolgokról. Ha nem mondom el az igazságot, a dolgok rosszabbra fordulhatnak... mégsem mondok semmit arról, hogy láttam Shikit a tetthelyen.
- Mindenesetre örülök, hogy nem esett bajod. És mi a véleményed az első holttestedről?
- Borzalmas volt. Soha többet nem akarok hasonlót látni.
- Ez különleges eset. Nyugodj meg, általában nem néznek ki ilyen rosszul.
Hogy tudnék lenyugodni ettől?
- Milyen kicsi a világ. Nem is tudtam, hogy ismered a Ryougi család lányát.
Derűs megjegyzésétől csak még lehangoltabb leszek... a Ryougi ház előtt történt gyilkosságot ugyanannak az elkövetőnek tulajdonítják, de ennél a pontnál megállt a nyomozás. A rendőrség elhagyta a Ryougik birtokát, miután végeztek a helyszíneléssel. Valószínűleg azért, mert nyomást gyakoroltak rájuk a Ryougik. A jegyzőkönyvbe az került bele, hogy a gyilkosság éjjel 11 és 12 között történt február harmadikán (vasárnap), és az egyetlen szemtanú Kukoto Mikiya volt. Azt is rögzítették, hogy a bűntett után voltam csak jelen, és sokkos állapotban találtak rám, miután láttam a gyilkosság helyszínét. Sem a Ryougi családról sem Shikiről nem történik említés.
- Nem nyomoztátok le a Ryougi családot?
Daisuke megrázza a fejét a kérdésemre.
- A család lánya te iskoládba jár, ezért kérdezni akartam róla, de visszautasítottak.
Azt mondták, nem érdekli őket, mi történik a házon kívül. Ahogy én látom, ártatlanok, semmi közük nincs a bűntetthez.
- Hogyhogy?

Folytatás a következő oldalon!

Gondolkozás nélkül kérdezek vissza. Megbízom Daisukében, még ha úgy is tűnhet, hogy nem. A munkahelyén is arról ismert, hogy a képességei miatt tölti be a pozícióját; ezért gondoltam, hogy valószínűleg gyanúsnak fogja találni Shikit.

- Miből gondolod, hogy ártatlanok?

- Hmm... gondolod, hogy egy ilyen szép lány megölne valakit? Nem, ugye? Szerintem se. Ez elég egyértelmű válasz egy férfinak.

… Miért döntött úgy, hogy rendőr lesz? Nem, inkább azon akadok ki, hogy még nálam is gondatlanabb.

- Értem. Ilyen felfogással agglegény fogsz maradni egész életedben.

- Hé, akár börtönbe is dughatlak, ha nem tudnád.

Elengednének bizonyíték híján... de egyetértek vele. Bár nincs olyan megérzésem, mint neki, szerintem sem Shiki a gyilkos. Még ha be is ismeri, nem hiszem, hogy ő lenne. Most már csak egy dolgot tehetek.

A nyomozás a végéhez közeledett.

Ezután egy három évvel későbbi napig a gyilkos eltűnt. Akkor úgy gondoltam, hogy az eset nem tartozik rám.

Ez volt az első és utolsó bűntény, amiben én is és Shiki is érintettek voltunk.

IV.

Egy gyilkosság történt az otthonom előtt. Az emlékeim az estéről, mikor sétálni mentem homályosak. De ha összekötöm a pontokat, nyilvánvalóvá válik, hogy mit tettem. Sem Shiki, sem én nem kedveljük a vért. Ha csak ránézek, teljesen kiürül a fejem. Ennek az áldozatnak a lassan csorgó vére szép volt. A kúriánkhoz vezető kikövezett úton a kövek közötti rések labirintushoz hasonlító mintáját kitöltő a vörös folyadék látványa elvarázsolt.

De balszerencsét hozott rám. Mikor magamhoz tértem, valaki a hátam mögött éppen hányt. Kokuto Mikiya volt az. Nem tudtam, hogy került oda, és akkor nem is csodálkoztam rajta. Azután azt hiszem... visszamentem a kúriába, és a rendőrök csak sokkal később érkeztek meg, úgyhogy senki nem tudott róla, hogy ott voltam. Lehet, hogy mindez csak álom volt? Az nem lehet, hogy egy tisztességes, őszinte osztálytársam semmit nem mondott volna a gyilkosról. Miért kellett mindennek a házam előtt történnie?

- *Shiki*, te voltál az?

Kérdezem hangosan, de nem jön válasz. Shiki és én nem vagyunk összhangban. Az érzés egyre erősebb lesz minden nap. Még ha engedem is, hogy Shiki használja a testemet, én döntök így, de miért mosódnak el az emlékeim ilyenkor?

… Talán csak nem vettem észre, de már megőrültem, mint annyian mások a Ryougi vérvonalban. *Shiki* azt mondaná: „Ha azt gondolod, hogy abnormális vagy, akkor nem vagy az." Egy abnormális ember számára mindenki más abnormálisnak tűnik, ezért nem kérdőjeleznék meg, hogy egyedül ők a normálisak. Legalábbis én kételkedtem magamban. Ez talán azt jelenti, hogy rájöttem a különbségre köztem és a világ között tizenhat évem alatt. De kinek köszönhetem ezt?

- Elnézést kisasszony.

Akitaka kopog az ajtón.

- Mi az?

Kinyitja az ajtót az engedélyemmel. Már majdnem itt a lefekvés ideje, ezért nem lép be.

- Úgy tűnik, valaki figyeli a kúriát.

- Apám azt mondta, már minden rendőrt elküldött.

Akitaka bólint.

- Minden rendőr elhagyta a birtokot tegnap este óta. Ma valaki más van itt.

- Csinálj amit akarsz. Nem tartozik rám.

- Azt hiszem, a barátja van odakint az iskolából.

Rögtön felkelek az ágyból, amint ezt meghallom. Az kapura nyíló ablakhoz lépek és kinézek. A bambuszerdőben egy alakot látok, aki jobban is elrejtőzhetett volna... ez feldegesít.

- Hazaküldhetem, ha kívánja.

- Hagyd csak.

Gyorsan visszamegyek az ágyhoz és lefekszem. Akitaka jó éjt kíván és távozik. Nem tudok elaludni, miután lekapcsolom a lámpát és behunyom a szemem. Nem tudok mit tenni, ezért újra az ablakhoz lépek és kinézek. Barna kabátjában Mikiya reszket a hidegben. Úgy tűnik, a kaput figyeli. A lábánál egy üveg kávé van. Milyen felkészült.

El kell vetnem az gondolatot, hogy Mikiyát csak álmomban láttam. Tényleg itt volt, és most azért jött, hogy ellenőrizzen. Nem tudom, mik az indítékai, de gondolom, azt akarja kideríteni, ki a gyilkos... annyira mérges leszek, hogy öntudatlanul rágni kezdem a körmöm.

Egy ilyen éjszaka után is, Mikiya normálisan viselkedett.

- Shiki, van kedved együtt ebédelni?

Kérdezte, aztán felmentünk a tetőre. Kicsit olyan érzés, mintha étellel idomítanának, mivel mindig elfogadom a meghívását. Visszautasíthattam volna, de kíváncsi voltam, mit gondolt arról az éjszakáról. Ahogy követtem felfelé, azt gondoltam kérdezni fog róla, de Mikiya úgy viselkedett, mint mindig.

- Nem túl nagy a házatok? Akár dicsekedhetnék is a többieknek, hogy találkoztam egy cseléddel.

Mikiyának nincs joga a cseléd szót használni.

- Akitaka az apám titkára. És szolgálóknak hívjuk őket, nem cseléd eknek Kokuto.

- Értem, szóval mégis vannak ilyen alkalmazottaitok.

… Ez az egyetlen alkalom, hogy a házunk szóba kerül. Ahogy ismerem, valószínűleg nem tud róla, hogy észrevettük, mikor este a kúriát figyelte; mégis, furcsán viselkedik. Látnia kellett vérrel borítva azon az éjszakán, miért tud mégis úgy tenni, mintha mi sem történt volna? Én hozom fel a témát.

- Kokuto, február harmadikán éjszaka...

- Ne beszéljünk róla.

Elkerüli a válaszadást.

- Mi a baj, Kokuto?

… Nem tudom elhinni, de anélkül, hogy észrevenném, úgy beszélek, mint *Shiki*.

Mikiya is meglepődik, de ő is tudja, hogy még Shiki vagyok.

- Áruld el, miért nem beszéltél a rendőrségnek rólam.

- ... Mert nem láttam semmit.

Ez hazugság. Az nem lehet, hogy nem látott semmit. *Shiki* felé tartott és aztán...

Folytatás a következő oldalon!

- Csak véletlenül ott voltál, nem? Legalábbis én ezt láttam, ezért úgy döntöttem, hogy bízok benned.
Ez hazugság. Különben miért figyelte volna a kúriát?
… *Shiki* felé tartott és aztán...
- Hogy őszinte legyek, nem tudom most tisztán végiggondolni az egészet. Ha majd biztosabb leszek magamban, akkor meghallgatlak; de addig ne beszéljünk róla.
Az arckifejezését látva menekülni lenne kedvem.
… *Shiki* meg akarta ölni Kokuto Mikiyát...
Nem akartam ezt. Mikiya azt mondta, hogy bízik bennem. Ha én is tudnék bízni önmagamban, nem érezném ezt a számomra ismeretlen fájdalmat sem...

Attól a naptól kezdve teljesen levegőnek néztem Mikiyát. Két nap múlva már nem próbált beszélni velem, de továbbra is figyelte a kúriát. A hideg téli ég alatt a bambuszerdőben várt körülbelül hajnali háromig. Emiatt nem tudtam kimenni az esti sétáimra. Már két hete megy ez. Kinézek az ablakon azon tűnődve, vajon tényleg ennyire rá akar-e jönni a gyilkos kilétére.
Nagyon kitartó.
Már majdnem hajnali három van, de csak ott áll a kapunál. Nincs nyoma elszántságnak az arcán – sőt úgy tűnik mosolyog is, mikor távozik.
…
Ez felidegesít. Végre megértem. Nem azért van itt, hogy kiderítse, ki a gyilkos. Neki természetes, hogy megbízik bennem, ezért nem is gyanúsít. Már eleve tudja, hogy nem fogok este kijönni. Csak azért van ott, hogy bizonyítsa az ártatlanságomat. Ezért mosolyog, mikor véget ér az éjszaka anélkül, hogy bármi is történne, bizonyítván, hogy az igazi gyilkos valójában ártatlan.
- ... Milyen boldog fickó.
Mormolom magamban. Mikor Mikiyával vagyok, megnyugszom. Mikor Mikiyával vagyok, úgy érzem, olyan vagyok, mint ő. Mikor Mikiyával vagyok, úgy tűnik, átmehetek arra az oldalra. De az a fényes világ olyan hely, ahová soha nem tartozhatok. Egy világ, amiben nem létezhetek, egy világ, ahol nincs számomra hely... oda ráncigál a mosolyával.
Ezért idegesít fel mindig Mikiya, hogy ilyenekre gondolok miatta. A belsőmben egy *Shiki* nevű gyilkos van. Az a fiú, aki emlékeztet, hogy nem vagyok normális...
- Megvagyok magamban. Kezdesz útban lenni Kokuto.
Shiki nem akar megőrülni.
Shiki nem akar megsemmisülni.
Minden rendben lett volna, ha soha nem álmodtam volna arról, hogy normális életet éljek.

Március megérkezett, és a hideg múlni kezdett. A kilátás innen biztonságérzetet sugall. Egy kilátás, ami eleve kizárja, hogy bármiféle reményt érezzek. Mikiya belép a lemenő nap fényével festett terembe, mint mindig. *Shiki* szeret ilyenkor beszélni... és engem sem zavar.
- Nem gondoltam volna, hogy hívni fogsz. Most már nem fogsz levegőnek nézni?
- Azért szerettem volna beszélni, mert ezt nem lehet így tovább folytatni.
A lenyugvó nap fénye olyan erős, hogy nem látom az arcát.
- Sajnálom. Én vagyok a gyilkos. Miért nem teszel semmit azután, hogy láttad azt?
Mikiya tanácstalannak tűnik.
- Nincs mit tennem, mivel nem te tetted.
- Még akkor se hiszed el, ha beismerem?
Mikiya bólint.
- Te magad mondtad, hogy ne vegyelek túl komolyan. És te nem lennél képes ilyesmit tenni... soha.
Dühös leszek Mikiyára, amiért ilyet mond úgy, hogy fogalma sincs a helyzetemről.
- Hogy érted, hogy nem lennék képes?! Miből gondolod, hogy ismersz?! Miért tudsz megbízni bennem?!
Rázúdítom a haragomat. Mikiya zavart arcot vág, de így is csak mosolyog.
- Nincs rá semmi alapom, de továbbra is bízni fogok benned. Szeretlek, ezért bízni szeretnék benned.
Ennyi volt. Egy tiszta erő... a szavak tiszta ereje mindent eltörölt.
Ez az egyszerű kifejezésmódja számomra boldogság és pusztulás is egyben, amitől nem tudok szabadulni. Épp megmutatták a világot, amiben soha nem élhetek ezzel a boldog emberrel.
… Egy világ, amiben együtt élhetsz valakivel, boldog világ kell legyen.
… De én nem ismerek ilyen világot.
… De én valószínűleg nem ismerek ilyen világot.
Ha valakit megismerek, *Shiki* megöli, mert *Shiki* létezésének értelme a tagadás. És mivel az enyém az elfogadás, nem tudok létezni tagadás nélkül. Mivel még soha nem vonzódtam senkihez, távol tudtam tartani magam ettől az ellentmondástól. De most, hogy tudom, mit ajánl, minél inkább vágyok rá, annál inkább világosabb lesz, milyen reménytelen a vágyakozásom. Ez fáj és gyűlölöm a helyzetemet. Életemben először gyűlölöm Mikiyát tiszta szívemből.
... Mikiya nevet, mintha semmiség lenne.
Mégsem lehetek soha ott, vele.
Nem állhatom a létezését. Most már biztosan tudom. Mikiya a pusztulásba fog dönteni...
- Hülye vagy.
Tiszta szívből mondom neki.
- Igen, gyakran mondják.
Kimegyek a teremből. A naplemente vörösen lángol mögöttem. Anélkül kérdezem, hogy hátrafordulnék.
- Ma este is jössz?
- Tessék?
Meglepettnek tűnik. Gondolom, nem vette észre, hogy tudok a kiruccanásairól. Mikiya próbál lerázni, de nem hagyom.
- Válaszolj.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

- Nem tudom miről beszélsz, de ha kedvem lesz, akkor megyek.
Elsétálok. Szürke felhők kúsznak a vörös égbolton keresztül. A vastag, sötét felhőkből ítélve...
Azt hiszem, esni fog ma este.

V.

Éjszaka.
A sötét felhők elkezdenek esőt ontani a földre. Számtalan vízcsepp csapódik a talajnak, lármájukkal felzavarják a ködös estét, és a tipikus márciusi időjárást meghazudtolva lehűtik a levegőt. A nedves bambuszlevelek között Kokuto Mikiya a Ryougi kúriát figyeli. Az esernyőt tartó keze már fáradt, és nagyot sóhajt – ő sem gondolja komolyan, hogy sokáig folytathatja ezt a kémkedős játékot. Jó lenne, ha a gyilkost akkor kapnák el, mialatt ő itt kint van, de Mikiya úgy határozott, hogy abbahagyja ezt, ha még egy hétig nem történik semmi.
… Esőben állni valóban fárasztó. A hideg és az eső felerősíti egymás hatását. Mikiya nem nagyon tud hozzászokni.
… Sóhajt.
Nem az eső miatt, inkább Shiki mai viselkedése miatt. Hogyan tudna hatni rá, ha azt hiszi, nem bízik benne? Akkor Shiki nagyon sebezhetőnek tűnt, annyira, hogy Mikiya azt hitte, sírni fog.
Az eső nem áll el.
A fekete pocsolyák a földön vég nélkül hullámoznak.
Egy nagy loccsanás.
Mikiya a hang irányába fordul.
Egy vörös alakot lát felé fordulva.
Egy lány vörösbe öltözve. Az esőtőlázottan.
Esernyő nélkül a lány annyira el van ázva, mintha épp a tengerből lépett volna ki. Fekete haja a homlokára tapad, a szemei üresek.
- ...Shiki.
Mikiya gyorsan felé szalad. Mióta lehet a lány kint az esőben? Vörös kimonója jéghideg testéhez tapad. Mikiya odaadja neki az esernyőt és elővesz egy törölközőt a táskájából.
- Tessék, törölközz meg vele. Mit csinálsz? Itt van a házad.
Mikiya felé nyújtja a kezét. Shiki nevet a védtelenségén.
- ...Mi?
Még azelőtt megtörténik, hogy észrevenné. Kinyújtott karjában forróságot érez, megtorpan. A meleg érzet végigfolyik a karján.
Vágás?
A karomon?
Miért?
Nem mozog?
A fájdalom olyan éles, hogy nem is lehet normális fájdalomnak nevezni. Annyira erős, hogy az érzékei elzsibbadnak tőle. Nincs ideje gondolkodni. A vörösbe öltözött lány, akiről azt hitte, hogy Shiki, mozgásba lendül.
Talán mert Mikiya látott már hasonlóan borzalmas dolgokat, még nem pánikol be. Higgadtan hátrébb ugrik és elfut.
… Nem, esélye sem lehetett elfutni.
Amint Mikiya megmozdul, Shiki felé szökken. A gyorsasága állatias. Mikiya suhanó hangot hall a lába felől. Vörös folyadék keveredik a tócsába gyűlt esőhöz. Felismerve, hogy az ő vére, Mikiya a földre hanyatlik arccal felfelé.
- Ahh.
Felnyög ahogy a teste a földnek csapódik. A lány rátelepedik Mikiya testére, szemeiben elszántság tüze ég. Mikiya torkának nyomja a kését. Mikiya nem tehet semmit, csak nézhet felfelé és várhatja, hogyan alakulnak az események.
Csak a sötétséget látja... és őt.
Nincs nyoma érzelemnek a sötét szemekben. Komoly, elszánt. A kés hegye megérinti Mikiya torkát. Talán az eső miatt, de úgy tűnik, mintha a lány a sírna.
De az arca kifejezéstelen. Nincs rajta nyoma érzelemnek.
A kifejezéstelen, síró maszk félelmetes, de ugyanakkor sajnálatra méltó is.
- Kokuto, mondj valamit.
Meghallgatja az utolsó szavait. Remegő teste ellenére Mikiya tétovázás nélkül néz Shiki szemeibe.
- Nem... akarok... meghalni.
Ezek a szavak nem Shikinek szólnak, hanem inkább a gyorsan közelítő halálnak.
Nem Shikinek.
Mosolyog.
- Meg akarlak ölni.
Egy meleg mosoly.

Kara no Kyoukai – A kezdet

1998. Július

Sikeresen elvégeztem az első munkámat, mióta Toukónak dolgozom. Inkább titkári állás volt; csak érvényesíttetnem kellett egy ügyvéddel egy halom szerződést. Elégedetlenné tesz, hogy kezdőként kezelnek, de nem érdemlek mást, miután félbehagytam az egyetemet.
- Mikiya, nem ma szoktál a kórházba menni?
- De, majd munka után megyek.
- Elmehetsz hamarabb, úgysincs már mit csinálni.
Touko mindig kedves, mikor viseli a szemüvegét. Ma is ilyen szerencsés nap van, épp egy ritka autó kilincsét fényesíti.
- Akkor megyek. Úgy két óra múlva itt leszek.
- Hozz valami finomat!
Toukót otthagyva elhagyom az épületet.
Hetente egyszer, szombat délután meg szoktam látogatni. Meglátogatom Ryougi Shikit, a lányt, aki nem tud beszélni azóta az éjszaka óta. Nem tudom, mi zajlott le benne vagy mit akart csinálni.

Folytatás a következő oldalon!

Azt sem tudom, miért próbált megölni, de a mosolya az utolsó pillanatban elég volt nekem. Ahogy Gakuto mondta, már rég belezúgtam Shikibe; egyetlen halálközeli élmény nem fog ezen változtatni.
Shiki a kórházi ágyában fekszik, nem változott semmit azóta.
Emlékszem a napra, mikor beszélgettünk a tanteremben miközben ment le a nap. Azt kérdezte, miért tudok megbízni benne. Megismétlem a válaszomat, amit akkor adtam.
… Nincs rá semmi alapom, de továbbra is bízni fogok benned. Szeretlek, ezért bízni szeretnék benned...
… Milyen gyerekes válasz. Azt mondtam, nincs rá semmi alapom, de igazából van. Ki tudom jelenteni magabiztosan, hogy ő soha nem lenne képes ölni, mert Shiki ismeri a gyilkolás fájdalmát.
Ő az áldozat és a támadó is egyben. Mindenkinél jobban tudja, milyen fájdalmas megölni valakit.
Ezért bízom benne. Shiki, akinek nem lehet ártani; és Shiki aki csak ártani tud.
Mindig olyan sebezhető volt, mintha bármelyik pillanatban baja eshetne.
Egyszer sem mutathattad ki a valódi érzelmeidet...

A három darab a helyén volt.
Egy ember két testtel, aki a halál markában lebeg.
Egy alkalmazkodni képtelen személyiség, aki örömét leli a halállal való találkozásban.
Egy ember felébredt eredettel, aki magába fordul azáltal, hogy a halál elől menekül.
A sorsuk egybefonódik és a kifejlettre várakozik a konfliktusok spiráljában.

VÉGE

Fanservice
FACTORY
VIGYÁZAT!
MAGYAR DOUJINSHI, MAGYAR HENTAI!
PROJEKT, A JAPÁNBAN OLY NÉPSZERŰ DOUJINSHI KULTÚRA MEGHONOSÍTÁSÁRA, KIS HAZÁNKBAN!
A KIADVÁNYOKAT KERESD A NAGYOBB ANIMÉS RENDEZVÉNYEKEN, VAGY LÁTOGASS EL A PROJEKT BLOGJÁRA:
http://fanservicefactory.blogspot.hu/
Legújabb alkotásom:
DOUJIN HENTAI 18+ CSAK FELNŐTTEKNEK
Ao No Exorcist
Fanservice FACTORY doujinshi
DOUJIN HENTAI 18+ CSAK FELNŐTTEKNEK
cenzúrázva

WOLF'S RAIN
A következő
számban